

"Kadını doğru
sevebilmek,
ilişkilerde doğru
sevgiyi yakalayabilmek
yurtseverliktir,
sosyalizmdir"

Merhaba Güneş'in genç yoldaşları...

Büyük direnişlerin sergilendiği, mücadele dolu bir yılın daha sonuna geldik. Yılın ilk yarısına özgürlüğümüzün teminatı olan Rêber APO üzerindeki ağırlaştırılmış tecrite karşı zindanlardan başlayan ve dalga dalga tüm dünyaya yayılan açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri damgasını vurdu. Bu büyük direniş ile her ne kadar İmralı işkencehanesinin duvarında bir yarık açılmışsa da tecrit duvarları tamamen yıkılmamış, Rêber APO'nun fiziki özgürlüğü henüz sağlanamamıştır.

Yine 2019'un ikinci yarısı da büyük direnişlere sahne olmuştur. Devletlerarası komplonun yıl dönümünde, yine bir 9 Ekim günü komplocu güçlerin anlaşmasıyla faşist Türk devleti Kuzey-Doğu Suriye ve Rojava'ya dönük işgal ve soykırım saldırılarını başlatmıştır. Bu işgal ve soykırım saldırılarına karşı başta Rojava'da büyük bir Onur Direnişi verilirken, Kürdistan'ın tamamında, Avrupa ve tüm dünyada büyük bir direniş açığa çıkmıştır.

Rojava'ya dönük saldırıların devam ettiği bu süreçte Rêber APO'nun öğrencileri, Tevgera Ciwanên Şoreşger ve Jinên Ciwan ên Azad '**Nehêle**' eylem hamlesinin ilanını yapmış, bu işgal saldırılarına karşı Avrupa'nın her yerinde direnişe geçmiştir. Komplocu güçler saldırılarından geri adım atıncaya kadar devrimci gençliğin gazabıyla karşı karşıya kalacaktır.

Biz de Stêrka Ciwan dergisi olarak bu sayımızda Rojava'da gerçekleşen Onur Direnişini, özgürlük için fedailik çizgisinde mücadele edip şehit düşen yoldaşların yaşamlarını ve 'yurtseverlik' kavramını ele aldık. Tüm genç yoldaşların şehitlerimizin yaşam, mücadele ve direniş gerçekliklerinden öğrenerek **Apocu fedai gençlik çizgisini** büyüteceğine ve **mutlaka kazanacağına** inanıyoruz.

**Amed'de buluşmak dileğiyle
Genç kalın...**

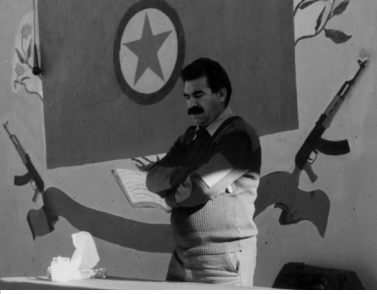
TÊKİLÎ

sterkaciwankovar@gmail.com

Hevalên hêja, hûn dikarin berhemên
xwe, wekî wêne, nivîs, helbest û hwd.,
bişînin me! Ger ku pirsên we hebin jî,
ji me re binivîsin.

RÊBER APO

Doğru yol, insanlık,
yurtseverlik ve özgürlük
yoludur

03

Ideologische Grundlagen
des Nationalstaates

08

PERSPEKTÎF

Halkımıza karşı geliştirilen
soykırıma İZİN VERME!

11

Frauenrevolution
in Rojava verteidigen!

16

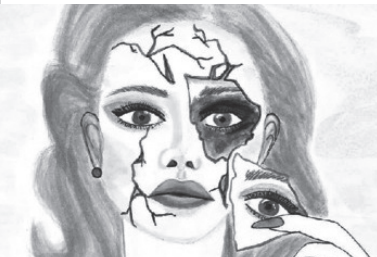
JINÊN CIWAN

Trois « Papillons » battant des
ailes dans une lutte pour la
liberté: les sœurs Mirabal

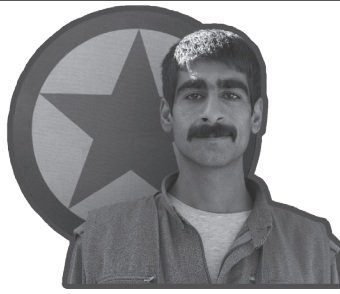
19

Trifft es eine, trifft es uns alle!

22

LÊGERÎNA AZADIYÊ

Wateya hezkirinê çi ye?

25

BÎRANÎN

Şehîd Çekdar Qamişlo zu
gedenken heißt ihn in
unserem Kampf zu beleben!

27

La vie de Hüseyin Çelebi

29

Held unserer Zeit

31

DÎROK

Uyanan Kürt halkına
karşı yapılan katliam

34

NIRXANDIN

Alternatif sistem Kürt
toplumunun özgürce
varoluşu temelinde
gerçekleşecektir

38

Fürchte uns Europa!

44

Sosyalist gençliğin kabul ve
red ölçüleri

47

ÇALAKÎ

Kasım ve Ekim ayının en
çarpıcı gerilla eylemleri

51

Kasım ve Ekim ayından
seçtiğimiz gençlik eylemleri

52

ÇAND Û HUNER

Gotinên pêşyan -
Kurdische Sprichwörter

54

Kürdistan şehirleri: Agirî

56

Gedicht: Patika

60

PIRTÛKXANE

Begriffe richtig definieren:
Welatparêzî und
Nationalismus

61

Kavramları doğru
tanımlamak: Yurtseverlik ve
milliyetçilik

64

Pirtûkên ku
em pêşniyar dikin

DOĞRU YOL, İNSANLIK, YURTSEVERLİK VE ÖZGÜRLÜK YOLUDUR

BU YAZI RËBER APO'NUN 1994 YILINDA SON SİYASİ GELİŞMELER VE KİTLE SORUNLARI ÜZERİNE BİR GRUB YURTSEVERLE YAPTIĞI SOHBETTİR. "YİĞİTLİK NEDİR? YİĞİTLİK, KENDİNİ KANDIRMAMAKTIR, DOĞRULUKTAN ŞAŞMAMAKTIR. UCUZ LAF ETMEMEKTİR, ÇOCUKLAR GİBİ UCUZ ŞEYLER İSTEMEMEKTİR. BUNU YAPAMIYOR, ÖLÜMÜ KABUL EDİYORLAR".

Kürtleri yok edeceğiz diyorlardı, fakat tarihte ilk kez öyle iyi darbeler indirdik ki, intikam alındı. Şimdiye kadar tarihte kimse intikamını böyle almamıştır, biz aldık. Şimdiye kadar bize ne kadar vurduysa yanına kâr kaldı, ama bu sefer, gün be gün intikam alınıyor. Kafamızı bunun dışında başka hiçbir şeye yoramayız.

Büyük bir savaş oluyor. Dinliyorsunuz, haberiniz var mı?

X.: Var Başkanım.

- Radyo ve televizyonları izliyorsunuz. Kürtlerin aklı dardır, temel sorunlar üzerinde durmayı bilmiyorlar, kendilerini çok geri bırakmışlar. Ruhunuzu genişletin, zihninizi açın diyoruz. Gerçekten de dünyada kendini mahfeden biz kendimizdik. Üzerine el bastığımız Kürtlük, bin kez ölüydü. Yaşam konusunda hiçbir hayrı kalmamıştı. Bugünlerde bu hususlar da ortadan kaldırılıyor.

Çok iyi biliyorsunuz ki, ucuz laf sarf etmekten ve duman tütürmekten başka bir şeyden anlamıyorsunuz. İnsanımız, politika, bağımsızlık, savaş konularında çok zayıf düşmüş ve düşmanına

hizmet ediyor. Bunu değiştirmek istedik; bazı şeyler değişti. Gönlünüzden geçen nedir bilemiyorum, ama düşmanına karşı koymayan birisinin beş paralık değeri yoktur; ölüsü de, dirisi de haramdır ve kabul edilmez. Yaşam da haramdır. Bunun için, işkencede, ateşte bunun üzerine yürüdük. Neden? Bunun dışında her şey haramdır da ondan.

Siz de biraz dostluk yapıyorsunuz. Eğer bu yaşam olmasaydı, ne din, ne iman doğru olurdu; ne yemek ve içmek, ne de yaşam helal olurdu. Şimdi biraz helaldir. Çünkü biraz namus yolundasınız. Çok değil ama, yine de idare eder. Önderliğin çalışmasını nasıl tanıyorsunuz bilemiyorum, ama ben başlangıçtan beri sıkılıyorum. Neden sıkılıyorum? Bu ne yaşamdır? Babamın ve anamın karşısında da duruyor, 'bu nedir' diyordum. Bu ne yaşamdır ki, bu çocuklara sunuluyor? Ne geleceklerinde, ne geçmişlerinde bir şey var. Onlara, 'gücünüz yok, yardım da edemezsiniz, ama önünde de durmayın' dedim. Ağlamak da yok! 'Burada biraz yiğitliğiniz varsa, düşmana karşı durun' deyip, aileden, köyden çıktım. Tüm eski dostluklardan ayrıldım ve yedi yaşımdan şimdi-

ye kadar da kendimi bu yola verdim. Çünkü, başka türlü yaşam elde edilemez.

Ya insanlık ya ölüm

Bir halktır, kimsenin kimseden haberi yok. Hep parça parça, hep dar zihinli ve çaresiz! Kimse kimsenin durumunu sormuyor, kimse kimseye güç vermiyor. Bir başına bu dünyada ne yapacaksınız? Ortadan kalkarsınız. Zaten Kürtlük ortadan kalkmış. Dünya uzaya ulaşıyor, bizimkiler kendisinden başka kimseyi tanımıyor. Bu çok yanlış bir yoldur. “Bu ne savaştır, bu ne ateştir, bu ne kandır” diyorsunuz. Peki yaşam nedir? Öyle bir günlüğüne bile tenezzül edeceğimiz bir yaşam önümüzde var mı? Doğrusu benim bu kadar işim var, çalışmaları bu kadar ilerlettim, ancak yine de yaşamaya tam hakkım olduğunu düşünmüyorum. Yaşam bizim için değil, yaşam savaşa hizmet içindir. Düşman da bunu biliyor ve öyle üzerimize geliyor.

Şimdiden düşman başarmamızın mümkün olduğunu fark etmiş. Bizim için, “Ya ölüm, ya teslimiyet” diyor. Generaller de öyle diyor. Gerçekten ellerine fırsat geçse, bizi bir gün bile yataştırmazlar. Burada kendini yaratacak, koruyacak ve ağlayıp, kaçmayacaksınız. Dağların, silahların

ve partin var, kendini vereceksin. Kaçmakla, ağlamakla olmaz, direneceksin. Bin yıllık uyku, bin yıllık aldanma, kirin, pasın bizim olması büyük bir ayıptır, bundan arınmak lazım.

Tek başıma başladım, buraya kadar getirdim. Bir kaç doğru üzerinde gece-gündüz kendimizi yürüttük ve buraya kadar getirdik. Dünyanın, tarihin tümü karşımızdaydı, fakat doğru olan budur; ya insan olacağız, ya öleceğiz dedik. Ya insanlık, ya ölüm! Bu güne kadar böyle geldik, güç olduk. En büyük ayıp, kadınlar gibi ağlamak, başını kaldırmamaktır.

Başkaları için bin yıldır, milyonlarca kişi öldü. Senin ülken, adın kalmamış, kökün kazınmış. Niye kendini sormuyorsun? Niye kendine yalmıyorsun? İnsan kendisini bu kadar inkar eder mi? Bu kadar kendini bırakır mı? Böyle nereye varacaksın? Bu dünyada kim sana yer verecek? Vermezler! Kendini hangi tarafa vursan da, seninle oynarlar. Şimdi bakıyorum da, dünyada bizim gibi birisi yok. Avrupa’ya, Arabistan’a mı gideceksin? Onların zaten yerleri yok. Sen cennet gibi vatanını terk ettin; başkalarının vatanında, nerede yer edineceksin? Akıllı olalım.

Belki bazılarınız bizi tanımıyor; “Niye kendimizi bu ateşe koymuşuz, derdimiz ne” diyorsunuz. Çok düşünüyorum; otuz-otuz beş milyon insan

Şimdiden düşman başarmamızın mümkün olduğunu fark etmiş. Bizim için, “Ya ölüm, ya teslimiyet” diyor.

ve bir karış vatani bile elinde yok. Bir tane akıllı insanımız yok. Gençlere acıyorsunuz. O büyüttüğünüz gençler, yolda yürümesini bile bilmiyor. Beynimi paramparça ettim, 'yolu böyle yürüyün, düşmana böyle bakın' diyorum, yapamıyorlar. Sigara içmekten başka bir şey elinden gelmiyor, aklını çalıştıramıyor. Ne siz bir şey öğretmişsiniz, ne başkalarının okulu bir şey öğretmiş! Öyle büyümüşler. Gece-gündüz otuz yıldır üzerinde çalışıyorum.

Şimdi kendime bakıyorum; 'niye kendini bu hale soktun' diyorum. Her hareketimiz bu çocukları eğitmek içindir. Bir halka, tek başına ne kadar öğretebilirsin? Kim gelmişse ona yalan söylemiş, onunla oynamış ve onu aldatmış. Bu halka, tek başıma doğruluğu nasıl öğreteceğim? Yalnız doğruluk da değil, savaşı nasıl öğreteceğim? Düşman sonuna kadar hazır, sen de bu halka savaşı öğreteceksin! Öyle bir halk ki, fesatlıktan başka elinden bir şey gelmiyor. Köy fesatlığı, ev fesatlığı, dedikodu. İçimizde de gece-gündüz böyle yapıyorlar. 'Arkadaş, dedikoduyu bırak, karşında düşman var, başını kaldır düşmana bak' diyorum, yapmıyorlar.

Yiğitlik, kendini kandırmamaktır, doğruluktan şaşmamaktır

Yiğitlik nedir? Yiğitlik, kendini kandırmamaktır, doğruluktan şaşmamaktır. Ucuz laf etmektir, çocuklar gibi ucuz şeyler istememektir. Bunu yapamıyor, ölümü kabul ediyorlar. Her gün bana haber geliyor; "Şu köyde, şu evde gitti" deniliyor. Sen gerillasın, silahın omzunda, o köyde ne yapıyorsun? Bu, gerilla kanunlarında yasaktır. Köylere girmemeleri gerekiyor. Dağ yanı başında, yarım saat çıksa, kendini dağda koruyabilir; kabul etmiyor. İlla köy de köy! Köyde kendilerini mahvettiler.

Ben kendimi neden burada tuttum? On beş yıldır yurt dışındayım. Halk içindir, böyle istendiği için sabrettim. Tek başıma değil bu kadar yıl sabretmek, eğer bu büyük dava olmasaydı, on beş gün bile sabretmem mümkün değildi. Ben arkadaşlarıma bakıyorum; dağların doruklarındalar, yerleri bizimkinden yüz kat daha iyidir, tahammül edemiyorlar. Kendilerini, illa düşmanın darbelerinin altına sokuyorlar. Bir şey daha var; ne camiye geliyorlar, ne de kiliseye. Ne köyde, ne dağda kendilerini idare ediyorlar. Kendi kendi-

lerine bela oluyorlar. Düşman onlarla oynamış, kuvvetsiz bırakmış, bu nedenle kendilerini idare edemiyorlar. Bunların tümü, önümüzde sorun olarak duruyorlar. Gece-gündüz üzerinde duracağız.

Bırakın savaşmalarını, biliyorsunuz ki TC, şimdiye kadar kim ayağa kalkmışsa başına vurmuş. Bir hafta veya bir iki aydan fazla zaman tanımamış, hepsini tasfiye etmiştir. Tarihte böyledir, üç aydan fazla kimse dayanamamıştır. Şimdiki düşmanımız, eski düşmandan yüz kez daha güçlüdür. Elinde her silah var, sayısı daha fazladır. En son Güney'de, Barzanî yirmi dört saat diremedi. Dış destek kesildiğinde yirmi dört saat içinde kaçtı. Kaçıştan başka pratiği yok.

Biz tek başımıza, bu savaşı yıllardır yürütüyoruz. 15 Ağustos Atılımı, onuncu yılındadır. Düşman bin kez sefer düzenledi. Hatta geçen beş ay içinde, kendi ağızıyla belirttiği binden fazla operasyon var. Başaramadı. Her yıl iki bin operasyondan hesaplansa, on binin üzerinde operasyon eder. Yine de direndik. Tarz var, bir gün tarzından saparsan, gidersin. Beynin, dakikası dakikasına tarzın üzerinde olacak.

Saddam bir top attı, Güney'i terk edip kaçtıklarını biliyorsunuz. Çok iyi biliyorsunuz ki, Duhok'a bir top attilar, önderliği tümünden kaçtı. Düşman, bizim üzerimize her gün yüzlerce uçakla, helikopterle, tankla, topla, binlerce bomba yağdırıyor, buna rağmen dağa giremiyor. Büyük ayırım buradadır. Siyaset ve inanç, tarzın üzerindedir. Düşmanımız TC, Irak'tan bin kat güçlüdür.

Burada önemli olan; akıllı olan biri, kendi yolunda dürüst yürürse, büyük işler yapabilir. Elimizde ne kadar parçalanmış iş varsa hepsini yaptık. İçinde yüzde bir sağlamlık varsa, onu da yaptık. Bu düşmanın karşısında durduk. Belki haberiniz yok, sorunuz da değil, "Biz nerede karşı koyacağız, düşman kim, biz kim? Şimdiye kadar nasıl gelmişse öyle gitsin, kim direnecek?" diyebilirsiniz. Doğrudur, imkanlarınız yok. Bırakın direnmeyi, adınızı bile dile getiremiyor-sunuz. Öyle alışmışsınız veya üzerinizde bu zor böyle yürütülmüş. Biz de, kendimizi insanlıktan alıkoyamayız dedik.

Ben sizi, ölmeniz için istemiyorum. Yaşam için varsınız!

Kimliğini, aslını inkar eden kişi haramzadedir.

İnkâr etmezsen de, düşman seni vurur. En kötü ölüm de budur. Ne aslını dile getirebilir, ne de kendini ortadan kaldırılabirsin. Tam da yarı ölü bir yaşam! Karanlıklar içinde her gün çürüyen bir yaşam! Kendinde olan bir insan, bu yaşamı kabul edemez. Benimki bu temeldeydi. Bu sert yaşamdan çıktık, kendimize yüklendik, kendimiz için bir yaşam yaptık. Kendimi namuslu kılmak için bu savaşı verdim. Başka türlü kendimi insan sayamam dedim. Tek başıyaydım, kimseden yardım da istemedim. Bilakis herkese yardım ettim. Bazı insanlara bir şeyler öğrettik, yürüttük, yürüdüler.

Kendini yok sayamazsın. Ben de biraz yiğidim diyeceksin. Sayıya bakıyorsun, büyük bir ulus. Tarihe bakıyorsun, şimdiye kadar gelmiş ama şimdi bakıyorsun, hiçbir hayır kalmamış. Bu yalnız benim sorunum değil, hepinizin sorundur. Bin yılların sorudur. Yalnız sizler tek değil, çocuklarınıza da bakın; bir teki bile, kendi gerçekliğim üzerinde durayım demiyor. Nereye kadar kaçacaksın? Niye Kürt sorununu bu kadar yükselttik? Korkusuzca kendimizi gerçeğe verdik, bunun içindir. Ne doğru yapılacaksa yaptık. Kürt sorunu dünya üzerinde kendini farz kıldı. Milyonlarca insanımız, aklını ve yüreğini bu soruna veriyor. Daha da fazla vermeleri gerekir. Bu kadar işsiz, boş, sağlıksız ve okur yazarsız insan, kendini nereye varıracak? Çare bulmak zorundadır. Ağlamak olmaz ki? Ağlamaktan ve boş sözlerden başka bir şey elinizden gelmiyor, bu neyi halleder ki? Gençler de hep fasa fiso! Bunlar ihanetten, dedikodudan, kötülükten başka neyi halleder?

Başlangıçta anama da, babama da söyledim; fakirdiler, ellerinden bir şey gelmiyordu; önümde durmamaları tek hayırları oldu, duramazlardı da. Durmak istediler, fırsat vermedim. Onlara, 'bana ne yaptın ki, benden ne istiyorsun? Bir çocuk ülkesiz olmaz, çok zorunlu şeyler var, onlarsız olmaz' dedim. Yanıt vermeleri mümkün mü? Sizin çocuklarınız da öyledir. Sizden bir şeyler istiyorlar, veremiyorsunuz, kendileri de evden

uzaklaşıyor ve Parti'ye geliyorlar. Ama Parti'ye de zorluk çıkartıyorlar. Niye? Hazır değiller. Birkaç doğruyu onlara öğretilene kadar kendimi mahvediyorum. Çünkü bir şey bilmiyorlar, ağılıyorlar, "Beni idare edin" diyorlar. İdare etmek de öyle olmaz.

Sizden çok biz yorulduk. Niye? "Ben ölmek için varım" diyor. Ben sizi, ölmeniz için istemiyorum. Yaşam için varsınız! Zaten hepsi ölüyorlar, ben yaşamı istiyorum; ölümü değil. Şahadetler olur, ama yerinde ve zamanında olur. Ölüm hepimiz için vardır, ama çok şey yaptıktan, çok borç ödedikten sonra olmalı. Bunu da yapamıyorlar. Böyle söylediğim zaman değil ki kötüsünüz. Mesele bu değildir. Mesele, düşmanın karşısında yiğit olmaktır. Düşmanı karşısında kendini yere atan biri, bir şey yapamıyorum derse, ölmesi kalmasından iyidir. Bu temelde yüklendik.

Bazı şeyleri yürütüyoruz. Benden bundan başka ne bir şey sorun, ne isteyin. Sorup isteyeceğiniz şey; düşmanın durumu nedir, düşman bizi yendi mi yenmedi mi, düşman karşısında kaç adım attık, kendimizi dağlara ulaştırdık mı ulaştırmadık mı, savaşabiliyor muyuz savaşamıyor muyuz, halk ordusu kuruluyor mu kurulmuyor mu, halk cephesi oluşuyor mu oluşmuyor mu, sorularınız bunlar olmalıdır. Bunlar dışında kim ne sorarsa, kabul edilmez.

**Sağır, dilsiz, körüm
demekle olmaz**

Yalnız size değil, bütün Kürt halkı için söylüyorum. Düşman bugün, "İmha edeceğiz, ortadan kaldıracamız" diyor. Kendini tanımak gerekir. Bu düşman kimdir? Niye bizi ortadan kaldırmak istiyor? Bir koyun bile olsa, bıçak altında direnir. Senin için ölümden başka bir şey düşünmeyen bir düşmandır, sen de direneceksin. Gelip gözlerini oyacak, sen de körler gibi ona bakacaksın; bu olmaz! Gözlerini açacaksın. Her gün sesleniyor, kulak vereceksin, duyacaksın. "Sağır, dilsiz, kö-

**Ölüm hepimiz için
vardır, ama çok şey
yaptıktan, çok borç
ödedikten sonra olmalı.**

rûm" demekle olmaz ki! Gözlerin, dilin ve kulakların da var, düşmana y nelteceksin.

Kendime de soruyorum: bu düşman " unu, bunu ortadan kaldıracağız" diyor, o zaman direnmem gerekir. Çalışmamı daha da geliştirmem, b y tmem gerekir. İğne ucu kadar fırsat buldysam, bunu olanaklara d n şt rmem gerekir. Bu olmazsa bana da yazıktır. Hepinize bakıyorum; tümden kendinizi yere atmışsınız. Ben de biraz kendimi sizin gibi yapsam, hepiniz "Aman" deyip ağılayacaksınız. Siz buna hazırsınız, fakat ben oyununuza gelmiyorum.

Dost.: Doğrudur vallahi!

- Öyle değıl mi? Her yönden bir an kendimi bıraksam, düşman k k n z  kazır. Düşman seni kökten kaldırırsa ayıptır, hiçbir hayrın kalmaz. Size bakıyorum, hep düşman aklımda; bu, bizi nasıl ortadan kaldırmak istiyor diye düşünüyorum. O dağlardaki gençleri ne yapacaklar? Onlardan çok, onların yerine ben düşünüyorum. Kendileri de benim gibi yorulmamışlardır; rahatları, durumları yerindedir, fakat düşünemiyorlar. Cesaretleri var, fakat salt cesaretle olmaz, taktikle olur. Onlara çok şey söyledik: dağları nasıl, silahlarınız ne kadar, cesaretiniz neyi halleder?

Bunların bizi ortadan kaldıracaklarını tahmin etmiyorum. Sanırım kendileri ortadan kalkıyor. Bu sözleri korkusundan sarf ediyor. Süleyman Demirel, -bir kadın da karşımıza dikmişler- Tansu  iller, Doğan Güreş, kim bunlar karşımızda; gece-gündüz "Bunları ortadan kaldıracacağız" diyorlar. Biz de direneceğız.

Dost.: İnşallah, inşallah.

- Bize güveniniz vardır, fakat bir

tek insanla da her şey bitmez. Yokluktan bunları meydana getirdik. Yıllarca tek başınaydım, şimdi bütün halk ayağa kalkıyor. Bir milyonu şehit edilse, bir şey değıl; yine tümden hazırđırlar. Bu nedenle bizi ortadan kaldıramazlar, yine de uyumamak gerekir. Tam uyanık olunmalı, daha fazla aklını başına almak gerekir ve daha fazla da vurmak gerekir.

Sizi fazla uğraştırmak istemiyorum, kendimi de, ama gözlerimizi bir dakika bile düşmandan ayıramayız, arkadaşlardan ayıramayız. Daha da g cl  bir şekilde amaçlarımızın üzerine gideceğız. Düşmana fırsat vermeyeceğız. Bilakis,

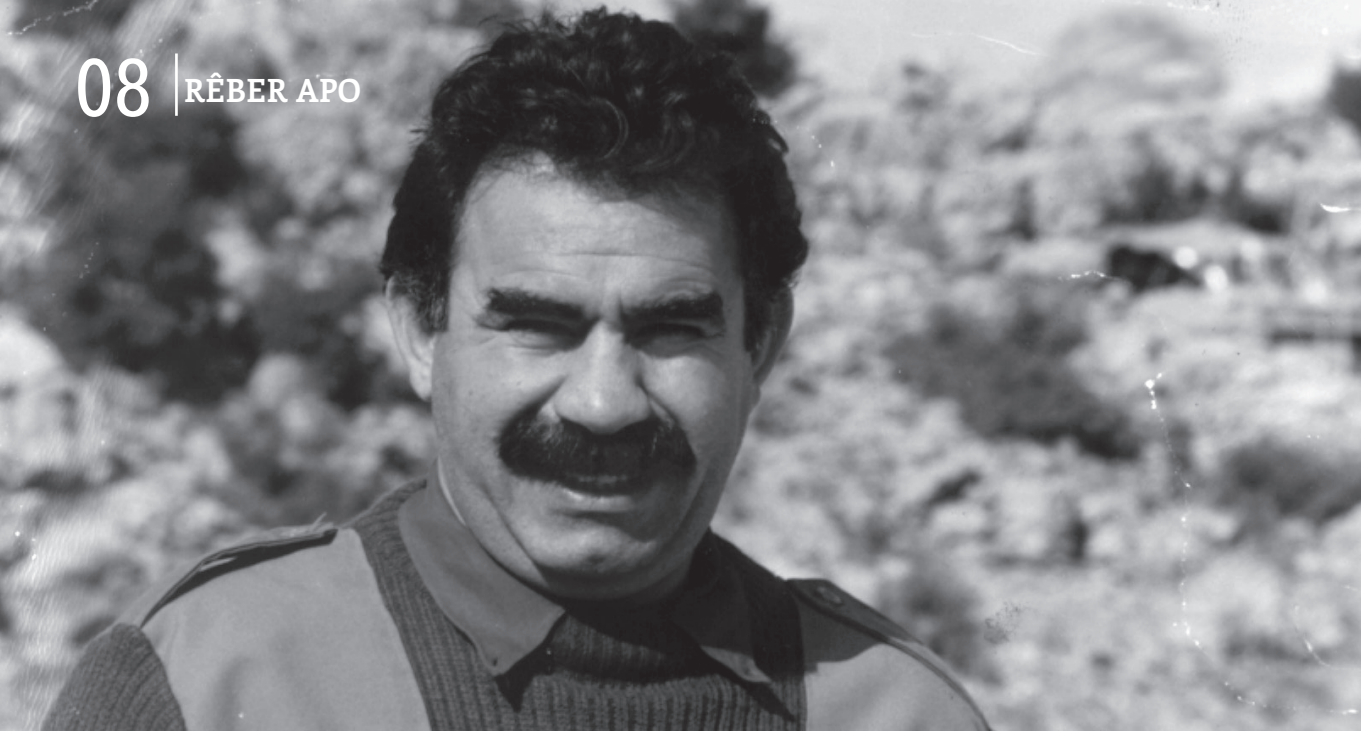
büyük bir ruh, bakış açısı ve çabayla üzerine gideceğız. Sizden istediğimiz; siz de çok doğru, çok yoğun olarak Parti yolunda çaba sahibi olun.

Biraz kendinizi yorun. Bu yol benden çok sizin yolunuzdur. Biz biraz hizmet etmişiz, fakat daha fazlasını sizin yapmanız gerekir. Bu yol, Kürt halkının yoludur. Ona yol açılmış, içine girilsin.

şimdiye kadar yapamadıklarınızı bundan sonra yapın. Fırsattır, bin yıldır ilk kez ele geçiyor. Dil ile olursa dille, yürekle olursa yürekle, mal ile olursa mal-la, can ile olursa canla, silah ile olursa silahla, taş ile olursa taş-la; kısaca sizden hayırlı olan ne istenirse onu yapın. Eski yaşamdan, fitne fesatlık dolu yaşamdan kendinizi uzak tutun. Kendinizi büyük doğrulara verin, ucuz şeylerden, yanlış olandan kendinizi uzak tutun. Köylülük ve aile yaşamını, Parti dostları arasında fazla barındırmayın. Eğer şehitlerimizin yolunu da biraz yürütmek, bu yola hizmet etmek istiyorsanız, bu böyle yapılır. Başka türlü şehitlerin anısını korumaya hakkınız yoktur. ●●●

Ideologische Grundlagen des Nationalstaates

Als Redaktion haben wir uns in dieser Ausgabe für einen Textauszug aus der Broschüre *Demokratischer Konföderalismus* entschieden. Der folgende Text ist ein Teil aus dem Kapitel *Nationalstaat*. Der Text wurde für ein besseres Verständnis redaktionell bearbeitet und gekürzt.

Die Broschüre wurde von International Initiative vorbereitet. Zu finden ist sie auf der Website: www.ocalan-books.com.

Angenommen, wir vergleichen den Nationalstaat mit einem lebendigen Gott, dann wäre Nationalismus die entsprechende Religion. Trotz einiger scheinbar positiver Elemente weisen Nationalstaat und Nationalismus metaphysische Eigenschaften auf. In diesem Zusammenhang wirken kapitalistische Profit- und Kapitalakkumulation wie geheimnisumwobene Kategorien. Hinter diesen Bezeichnungen steht ein widersprüchliches, auf Macht und Ausbeutung basierendes Beziehungsgeflecht. Das hegemoniale Machtstreben dient der Profitmaximierung. In diesem Sinne erscheint Nationalismus wie eine quasi-religiöse Rechtfertigung. Seine wahre Mission ist jedoch sein Einsatz für den

scheinbar göttlichen Nationalstaat und dessen ideologische Vision, die alle Bereiche der Gesellschaft durchdringt. Kunst, Wissenschaft und soziales Bewusstsein: Nichts davon ist unabhängig. Für eine wahre intellektuelle Aufklärung bedarf es daher einer grundlegenden Analyse dieser Elemente der Moderne.

Positivistische Wissenschaft

Das Paradigma einer positivistischen oder beschreibenden Wissenschaft bildet eine weitere ideologische Säule des Nationalstaates. Der Positivismus füttert die nationalistische Ideologie wie auch den Laizismus, der die Gestalt einer

»

Der Nationalstaat verwandelt seine Gesellschaft durch die Ausbeutung von Frauen in eine Kolonie.

Rêber APO

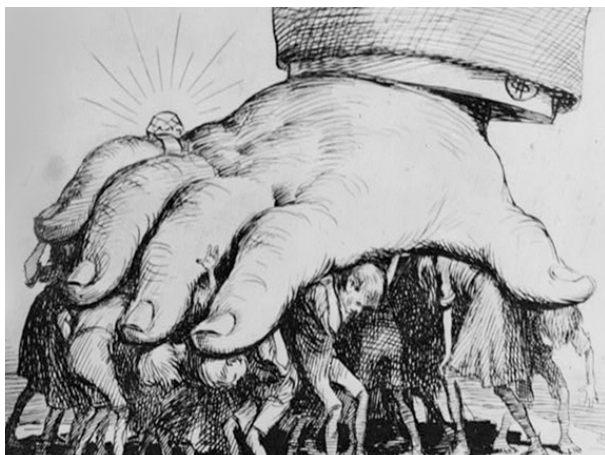
neuen Religion angenommen hat. Andererseits ist er eine der ideologischen Grundlagen der Moderne, und seine Dogmen haben die Sozialwissenschaften nachhaltig beeinflusst. Positivismus kann als philosophischer Ansatz umschrieben werden, der sich strikt auf die Erscheinungsform von Dingen beschränkt und sie mit der Realität gleichsetzt. Da im Positivismus das Erscheinungsbild Realität ist, kann nichts ohne Erscheinungsbild Teil der Realität sein. Wir wissen jedoch von der Quantenphysik, der Astronomie, einigen Feldern der Biologie und vom Wesen des Denkens selbst, dass die Realität in Welten jenseits wahrnehmbarer Ereignisse auftritt. In der Beziehung zwischen Beobachtungsobjekt und Beobachter ist die Wahrheit zu einem Rätsel geworden, das nicht mit physikalischen Maßstäben oder Definitionen zu fassen ist. Der Positivismus bestreitet das und ähnelt so in gewisser Weise der Götzenverehrung vergangener Zeiten, als das Götzenbild das Abbild der Realität darstellte.

Sexismus

Eine weitere ideologische Stütze des Nationalstaates ist der Sexismus, der die gesamte Gesellschaft durchdringt. Viele zivilisierte Systeme haben den Sexismus zum eigenen Machterhalt benutzt. Sie erzwangen die Ausbeutung der Frauen und gebrauchten sie als ein wertvolles Reservoir an billiger Arbeitskraft. Frauen werden auch insofern als eine wertvolle Ressource gesehen, als sie Nachkommen produzieren und für die menschliche Reproduktion sorgen. Demnach ist eine Frau sowohl ein Sexualobjekt als auch ein Gebrauchsgegenstand. Sie ist ein Werkzeug zum

Erhalt von Männermacht und kann im besten Fall zu einem Accessoire der patriarchalen Männergesellschaft werden. Einerseits stärkt der gesellschaftliche Sexismus des Nationalstaates die Macht der Männer; andererseits verwandelt der Nationalstaat seine Gesellschaft durch die Ausbeutung von Frauen in eine Kolonie. In dieser Hinsicht können Frauen auch als eine ausgebeutete Nation betrachtet werden. Im Laufe der Zivilisationsgeschichte festigte das Patriarchat das traditionelle Hierarchiegefüge, das im Nationalstaat durch Sexismus in Gang gehalten wird. Gesellschaftlich verankerter Sexismus ist genau wie Nationalismus ein ideologisches Produkt von Macht und Nationalstaat. Gesellschaftlich verankerter Sexismus ist nicht weniger gefährlich als Kapitalismus. Das Patriarchat jedoch versucht diese Tatsachen unter allen Umständen zu verbergen. Das ist im Hinblick darauf, dass alle Machtverhältnisse und staatlichen Ideologien durch sexistische Ideen und Verhaltensweisen funktionieren, verständlich. Ohne die Unterdrückung der Frauen ist die Unterdrückung der gesamten Gesellschaft nicht vorstellbar. Der Sexismus innerhalb der nationalstaatlichen Gesellschaft verleiht dem Mann einerseits die größtmögliche Macht und verwandelt andererseits die Gesellschaft durch die Frau in die schlimmste aller Kolonien. Folglich ist die Frau gesellschaftshistorisch eine kolonisierte Nation, die im Nationalstaat ihre unvorteilhafteste Position erreicht hat. Alle Macht- und Staatsideologien sind auf sexistische Einstellungen und Verhaltensweisen zurückzuführen. Die Versklavung der Frau stellt einen im höchsten Maße verborgenen und verschleierten gesellschaftlichen Bereich dar, in

»

Der Nationalstaat ist nicht auf der Seite der einfachen Leute – er ist ein Feind der Völker.

Rêber APO

dem alle Formen von Sklaverei, Unterdrückung und Kolonisierung realisiert sind. Kapitalismus und Nationalstaat agieren im vollsten Bewusstsein dessen. Ohne Versklavung der Frau kann keine der anderen Formen von Sklaverei bestehen geschweige denn sich entfalten. Kapitalismus und Nationalstaat kennzeichnen den weitest institutionalisierten dominanten Mann. Deutlicher gesagt Kapitalismus und Nationalstaat sind der Monopolismus des despotischen und ausbeuterischen Mannes.

Religiosität

Selbst wenn der Nationalstaat dem Anschein nach wie ein säkularer Staat handelt, scheut er sich nicht, für seine Zwecke eine Mischung aus Nationalismus und Religion zu nutzen. Der Grund dafür ist einfach, dass Religion in einigen Gesellschaften oder in Teilen von ihnen noch immer eine wichtige Rolle spielt. Insbesondere der Islam ist in dieser Hinsicht sehr agil. Dennoch spielt die Religion im Zeitalter der Moderne nicht länger ihre traditionelle Rolle. Ob als radikaler oder als gemäßigter Glaube, Religion im Nationalstaat hat nicht länger eine Aufgabe in der Gesellschaft. Sie darf lediglich tun, was der Nationalstaat erlaubt. Ihr noch vorhandener Einfluss und ihre Funktionalität, die zur Förderung von Nationalismus missbraucht werden können, sind für den Nationalstaat interessante Aspekte. In manchen Fällen übernimmt Religion sogar die Nationalismusrolle. Die Schia im Iran ist eine der mächtigsten ideologischen Waffen des iranischen Staates. In der Türkei spielt die sunnitische

Ideologie eine ähnliche, aber begrenztere Rolle.

Nationalstaat und Gesellschaft

Es wird oft behauptet, der Nationalstaat kümmere sich um das Los der einfachen Leute. Das ist nicht wahr. Vielmehr ist er der nationale Statthalter des globalen kapitalistischen Systems, ein Vasall der kapitalistischen Moderne, der viel tiefer in die vorherrschenden Strukturen des Kapitals verwickelt ist, als wir gemeinhin neigen anzunehmen: Er ist eine Kolonie des Kapitals. Egal wie nationalistisch sich der Nationalstaat präsentieren mag, er dient im selben Maße den kapitalistischen Ausbeutungsprozessen. Es gibt keine andere Erklärung für die schrecklichen Verteilungskriege der kapitalistischen Moderne. Daher ist der Nationalstaat nicht auf der Seite der einfachen Leute – er ist ein Feind der Völker. Beziehungen zu anderen Nationalstaaten und internationalen Monopolen werden durch die Diplomaten des Nationalstaates koordiniert. Ohne die Anerkennung durch andere Nationalstaaten könnte keiner von ihnen überleben. Der Grund dafür liegt in der Logik des globalen kapitalistischen Systems. Nationalstaaten, die die geschlossene Phalanx des kapitalistischen Systems verlassen, werden entweder von demselben Schicksal ereilt, wie es das Regime Saddam Husseins im Irak erfahren hat, oder mit den Mitteln des Wirtschaftsembargos in die Knie gezwungen. Wir wollen nun ausgehend vom Beispiel der Republik Türkei einige Charakteristiken des Nationalstaates ableiten. ●●●

HALKIMIZA KARŞI GELİŞTİRİLEN SOYKIRIMA İZİN VERME!

Bölgemizde yaşanan çatışmalı durumu 3. Dünya Savaşı olarak tanımlıyoruz. Bu savaşta tüm hegemonya sömürgeci güçler ortak planlar ve her türlü soykırımcı saldırılarla, büyük direnişler ve emekler sonucunda sağlanan özgürlük çizgisini, tasfiye etmek istemektedirler. Ancak işgalci faşist TC devletinin halkımıza dönük geliştirdiği her türlü inkar ve imha saldırılarına rağmen büyük direnişlerle cevap olan mücadelemiz bugün tarihi öneme sahip olan dev-

rimsel bir aşamaya gelmiştir. Yüzyıllardır Kürt halkına soykırım uygulayan sistemin son saldırısı Rojava topraklarına olmuştur. Bu soykırım saldırısına karşı büyük bir onur direnişi devam etmektedir. Bir bütünen kapitalist modernite karşısında geçmişten günümüze kadar devam eden insanlık direnişinde; Önderliğimizin açığa çıkarmış olduğu özgür yaşam bilinci, bugün Rojava Devrimi şahsında dünya direnişlerinde önemli bir gelişme ortaya koymuştur. Bu da önemi büyük olan özgür

yaşam alternatifini oluşturmuştur.

Değerli Arkadaşlar;

Bir kanser hastalığı gibi kendisini tüm dünyaya yayan kapitalist modernite, bugün insanlığın başına büyük bir felaket olarak kendisini dayatmaya devam ettiği bu süreçte, krizli yapısını derinleştirerek ömrünü uzatmaya çalışmaktadır. Rojava Devrimi şahsında gelişen tüm devrimsel kazanımlarımız karşısında bugün büyük

bir korku ve paniği yaşayan sömürgeci-faşist güçler, topyekün saldırılarını yoğunlaştırarak özgür yaşamın gelişmesini engelleme seferberliğindedir. Bu açıdan düşmanın soykırımcı ve Özgürlük Mücadelesini tasfiye etmeyi amaçlayan tüm saldırılarına karşı olağanüstü seferberlik ruhunu tüm alanlarda geliştirerek her saldırıya büyük intikam ruhuyla yanıt olmamız gereken bir süreç bizler açısından başlamıştır. Modernitenin en temel ayaklarından biri olan ulus devlet çizgisi, geliştirdiği her saldırıda toplumsal yaşamı hedef alarak toplumsal, kültürel ve ahlaki yapıyı çürüterek bireyciliği ve liberal kişiliği geliştirerek toplumsallığı yok etmek istemektedir. Bütün saldırılarda hedeflenen, kendi toplumsal

yapısından, tarihinden, kimliğinden, kültürel ve ahlaki değer yargılarından uzak birey ve toplum oluşturmaktır. Özgür yaşamın temeli toplumsal-komünal yaşamın kendisidir. Bu çerçevede ulus devlet zihniyetinin her türlü bireyci, cinsiyetçi anlayışları karşısında Demokratik Ulus Bilincini ve öz örgütlülüğünü tüm alanlarda sağlayarak özgürlük çizgimizi korumalı ve geliştirmeliyiz. Tarih boyunca ahlaki ve politik toplumun öncüleri olan kadınlar ve gençler, erkek egemen iktidar zihniyetinin temel hedefi olmuştur. Bu temelde toplumsal yaşamı hedefleyerek köleliği geliştirmeye çalışan sömürgecilik, toplumsal varlığımızın temeli olan kadınların ve gençlerin üzerinde geliştiren

rilen her türlü özel savaş oyunları toplumsal hakikatimizi dağıtarak teslim almaya çalışmaktadır. Önderliğimizin, “Bir toplumun özgürlüğü onun en dinamik kesimi olan kadın ve gençlik kimliğinin örgütlü olmasına bağlıdır.” belirlemesi mücadele çizgimizde büyük önem taşımaktadır. Önderliğin bu belirlemesi Rojava somutunda kendisini göstermiştir. Bugün Rojava Devrimi, kadın ve gençlik devrimi olarak tüm dünyaya özgür yaşam bilincini taşıyarak büyük bir umut haline gelmiştir. Tüm bu saldırıların temel nedeni de bu olmaktadır. Biz Gençlik Hareketi olarak, kadın ve gençliği meta olarak şekillendirmek isteyen her türlü kirli politikaya, yozlaştırmaya karşı aktif mücadeleyi büyüterek direnişimizi güçlendirmeliyiz.

»

Bu temelde sömürgeci güçlerin toplumumuzu sömürge altına alan her türlü uygulamalarına karşı güçlü mücadele içerisinde olmamız tarihi bir önemdedir.

Değerli Arkadaşlar;

Gençlik olarak kapitalist modernitenin kendi pazar sermayesi etrafında geliştirmiş olduğu liberal yaşam biçimine karşı aktif mücadele içerisinde olmamız gerekmektedir. Kapitalist sistem liberalizmin yeni oyunları ile bugün yaşamın her alanında kendisini örgütleyerek, liberalizmi sanki yaşamın doğasıymış gibi göstermeye çalışmaktadır. Bu açıdan özgürlüğü saptırarak daha fazla sömürü ve kâr için geliştirdiği yaşam biçimini özgürlük olarak sunmaktadır. Bu da insanların özgürlük kavramını doğru anlamlandırılmamasına yol açmıştır. Bu anlamda kadın ve gençlik üzerinden geliştirilen, sömürgeci liberal sahte yaşam konseptlerini tüm alanlarda derin bir şekilde bilince çıkarmalıyız. Yine bu temelde içerisinde bulunduğumuz böylesi bir dönemde kapitalist modernitenin geliştirmekte olduğu tüm özel savaş konseptlerine karşı ancak güçlü bilinçlenme, örgütlenme ve eylem çizgisi ile cevap olabilir, özgür yaşamı garanti altına alabiliriz. Bu temelde sömürgeci

güçlerin toplumumuzu sömürge altına alan her türlü uygulamalarına karşı güçlü mücadele içerisinde olmamız tarihi bir önemdedir. Kürdistan'ın tüm alanlarında yapılan saldırılar farklı biçimlerde de olsa kapitalist modernitenin merkezi olan halkımıza ve hareketimize karşı da yapılmaktadır. Fiziki ve ekonomik saldırılar sonucunda Avrupa'ya sürgün edilen halkımızın kültürel ve ahlaki olarak çürütülmesi hedeflenerek soykırım uygulamaları devam ettirilmeye çalışılmaktadır. Ülkesiz toplum, geleceksiz toplumdur! Maddi uygarlığın merkezinde maddi yaşam kaynakları ön plana çıkarılarak; manevi yaşamımız maddiyatın kurbanı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Özgürlük değerleri maddiyata indirgenerek anlamsız, amaçsız günü birlik yaşayan birey ve toplum yaratılmak istenmektedir. Özellikle Avrupada dayatılan sahte, bireyci yaşamın tüketilişine karşı, seferberlik ruhuyla NEHÊLE diyerek bu yaşam biçimini reddetmeli ve hiçbir gencimizi örgütsüz bırakmamalıyız. Manevi değerlerimiz olan toplumsal,

ahlaki ve kültürel değer yargılarımıza güçlü sahip çıkarak örgütlüğümüzü tüm alanlarda büyütmeliyiz.

Değerli Arkadaşlar;

Sizler de bilmektesiniz ki faşist soykırımcı TC devletinin Rojava'ya dönük saldırılarıyla birlikte Tevgera Ciwanên Şoreşger ve Jinên Ciwan ên Azad olarak NEHÊLE hamlemizi başlatmış bulunmaktayız. Bu hamlemizin ilk aşaması, gençliğin bulunduğu tüm alanlarda geliştirilen tüm saldırılara karşı kendisini örgütlemesidir. Bilmekteyiz ki hamlemizi başlattığımız bu süreçte Önderliğimize dönük geliştirilen tecrit tekrar derinleştirilmek istenmekte ve Rojava başta olmak üzere Kürdistan'ın tüm alanlarında işgal ve soykırım saldırıları yoğunlaşmaktadır. Bu açıdan NEHÊLE hamlemiz Önderliğimize dönük geliştirilen tecriti normalleştirmeye izin veremeyerek Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü hedeflemeliyiz. 9 Ekim devletlerarası komplo-nun yeni bir saldırı konseptiyle güncelleştirilmeye çalışıldığı

bu süreçte, özellikle komplocu güçlerin her türlü işgal ve komplo uygulamalarına cevap olmak için hamlemiz büyük bir eylemsel ve örgütsel bir düzey yakalamalıdır. Bir bütünen NEHÊLE hamlemiz, özellikle böylesi tarihi süreçte Rojava işgaline NEHÊLE diyerek aktif eylem planlamaları ile eylemsel hattı güçlü ve yaratıcı örgütleyerek, tüm dünyaya Apocu gençliğinin ruhunu duyurmalıdır. Eylem çizgisi süreçlere göre planlanarak geliştirilmelidir. Hamlemizin başlatılmasında önemli noktalardan biri de; kapitalizmin özel savaş saldırılarına karşı gençliğin örgütlenmesi, ideolojik ve öz savunma bilincini kazanma doğrultusunda mücadele etmesidir. Bu açıdan seminer, paneller vb. eğitim faaliyetlerini tüm alanlarda güçlü kılarak eğitilmeyen bir genç bile bırakmamalıyız. NEHÊLE hamlemiz; kapitalist modernitenin toplumumuzu ve gençliği kendi öz değerlerinden uzaklaştırarak geliştirmek is-

tediği bütün yozlaştırıcı uygulamalarına yönelik büyük bir bilinçlenme hamlesi temelinde mücadele hattını büyütme ve geliştirmeyi ifade etmektedir. Bu açıdan bilinçlenme faaliyetleri önemli bir aşamadır. Bu hamleyle aynı zamanda gençliği kapitalist modernitenin maddiyatçı ve bireyci yaşam kültüründen kurtararak, toplumcu ve komünal gençlik kimliğine sahip çıkacak bir düzeye getirmeliyiz.

Bu temelde özel savaşın her türlü kirli saldırılarına karşı anlık refleks göstererek NEHÊLE ruhunu güçlü yansıtmalı tüm özel savaş saldırılarını boşa çıkarmalıyız. Ahlaki toplumun oluşturulmasında toplumun öncü gücü olan gençliği bilinçlendirmek ve toplumsal duyarlılığın güçlü kılınmasını sağlamak temel görevimizdir. Gençliği yozlaştıran uyuşturucu, fuhuş ve çeteci anlayışlara ve kesimlere yönelik NEHÊLE duruşunu güçlü yansıtmamız gerekir!

Değerli Arkadaşlar;

Başlattığımız NEHÊLE hamlemizi kapitalizmin her türlü soykırımcı uygulamalarına karşı Kürt gençliğinin bulunduğu tüm alanlarda güçlü örgütlülüğü ve eylemselliği sağlayarak büyük bir direniş mevzisi geliştirmek en temel görevimiz olmalıdır. NEHÊLE hamlemiz başta yurtsever gençlerimiz olmak üzere Avrupa'da yaşayan tüm devrimci, sosyalist, ekolojik, feminist ve anti faşist kesimleri içine alacak bir hamle haline gelmelidir. Bu temelde emperyalizmin her türlü faşist uygulamalarına karşı aktif olan her gençlik kesimini NEHÊLE direniş mevzisinde buluşturarak tüm gençliğin sesi haline getirmeliyiz. Bu temelde hamlemizin örgütlenmesi ve büyütülmesi açısından başta tüm alanlarda bulunan meclis, komün ve komitelerimiz olmak üzere ulusal ve enternasyonalist tüm gençlik kesimlerini NEHÊLE platformları etrafın-

1. Aşama: NEHÊLE

platformlarının tüm bölge ve sahalarda tüm gençlik kesimlerini içerek platformlar biçiminde örgütlenmesi. Bu platformların kendisini gençliğin sorunlarını ele alacak ve çözüm gücü olacak düzeye getirmesi...

2. Aşama: Bu çerçevede

NEHÊLE hamlemiz tüm insanlığı temsil eden Rojava Devrimi başta olmak üzere Kürdistan'ın ve dünyanın bütün alanlarında geliştirilen her türlü sömürgeci ve soykırımcı saldırılara karşı aktif eylemsellik içerisinde olunması ve eylem hattının güçlü yol ve yöntemlerle her bölgenin sosyolojik durumunu göz önünde bulundurarak yaratıcı eylem tarzının oluşturulması...

3. Aşama: Farklı kesimleri

de içine aldığı eylem hattının bir yönü olan seferberliğin güçlü kılınması. Bu temelde toplumsal duyarlılığı oluşturmak için toplantı, seminer, eğitim vb. faaliyetlere ağırlık verilerek tüm topluma ve özelde gençlik kesimlerinde bilinçlenme sağlayarak güçlü reflekslerin açığa çıkarılmasının sağlanması...

da bir araya getirerek örgütsel ve eylemsel planlamalara yoğunluk kazandırılmalıdır. Hamlemizi güçlü bir örgütlülüğe dönüştürmek için NEHÊLE platformlarını tüm sahalar ve bölgelerde güçlü örgütleyerek çeşitli yaratıcı planlamaları ortaya koymalıyız. Eylem çizgimiz de APO'cu gençliğin yaratıcı, etkili ve sonuç alıcı tarzını esas almalıdır. Her yerde örgütlenmek temel hedefimiz olurken sokaklar, üniversiteler bizim eylem alanlarımız haline gelmelidir. Oluşturulan her NEHÊLE platformunda üniversiteli gençler de dahil edilerek platformlar güçlü kılınmalıdır.

Bu çerçevede hamlemiz tüm özel savaş konseptlerine dönük kendisini bu aşamalar temelinde ele almalı ve uzun vadeli planlamasını belirlemeli:

Değerli Arkadaşlar;

Toplumlara dönük gerçekleştirilen özel savaş ve fiziki savaş konseptleri ile bir yozlaştırma

ve bununla birlikte yok etme planları sistemler tarafından uygulanmak istenmektedir. Bu konseptleri, dünyada gelişen savaşlarda ve yol açtıkları toplumsal çöküntülerde görebilmekteyiz. Tüm bu yok ediş çabalarına karşı Kürdistan topraklarında filizlenen özgür yaşam paradigması Önderliğimiz tarafından büyütülmüş ve dünya halkları için alternatif olmuştur. Gençler olarak şu gerçekliği bilmeliyiz ki hem tarihimizi hem de ahlaki politik toplumsal yapıyı korumak için bir yol haritamız vardır. Bizler gençlik olarak hiç bir zaman şu gerçeklikten kopmamalıyız bugün dünyanın arkasından geldiği bir hareketin militanlarıyız ve büyük direniş abidelerine sahibiz.

NEHÊLE hamlemiz içerisinde bulunduğumuz süreç açısından başta Önderliğimiz şahsında tüm halkımıza karşı geliştirilen komplocu saldırılara karşı güçlü bir örgütlenme ve bu eylemsel hamle kapsamında tüm

bu toplumsallığı yok etmeye çalışan sisteme cevap verilmektedir. Geliştirilen her türlü işgal ve soykırım saldırılarına karşı NEHÊLE diyerek tüm alanlarda büyük öfke ve intikam ruhuyla özgürlük mücadelemizi zafere taşımada hamlemiz büyük başarı sağlayacaktır. Bu temelde şehitlerimizin bizlere bırakmış olduğu yüce direniş mirasına sahip çıkarak NEHÊLE hamlemizi özgürlük mücadelemizin zafer hamlesi haline getirelim!

BIJÎ SEROK APO
JIN JIYAN AZADÎ

4. Aşama: Gençliğin yaşamış olduğu sorunlara zemin olan çevrelere dönük başta uyuşturucu, fuhuş ve çeteci eğilimlerin, tüm toplumda duyarlılığın geliştirilmesi için teşhir edilmesi.

Hem bu noktayı ele almak hem de hamleyi işlemek için alanlarda basın yayın çalışmalarına önem verilerek NEHÊLE platformlarında özel basın komisyonların oluşturulması. Bölgeler ve sahalar merkezli bilinçlenme kampanyalarının aktifleştirilerek propaganda ve ajitasyon yolu ile etkili kılınması...

5. Aşama: Her yerde gençliğin yaşadığı sorunları tespit ederek, uygulanan her türlü sömürgeci uygulamaların açığa çıkarması. Uyuşturucu, fuhuş ve çeteci gibi her türlü yozlaştırıcı zeminlerin tespit edilmesi. Bu çerçevede güçlü araştırmaların tüm alanlarda öncelikli olarak yapılması ve buna göre tavır geliştirici yöntemlerin belirlenmesidir.

Frauenrevolution in Rojava verteidigen!

Die neolithische Revolution ist das Werk der Frauen. Das Aufblühen des Mittleren Ostens hat Werte und Normen entwickelt, die die Gesellschaftlichkeit hervor gebracht hat. In unserer lebendigen Geschichte haben sich Menschen wie Mosaikbilder zusammengefunden, sind sesshaft geworden und haben auf Grundlage dieses Zusammenschlusses Sprachen, Kulturen und Traditionen entwickelt. Vermutlich entwickelte sich die Sesshaftigkeit auch, weil es der schwangeren Frau schwer fiel das Nomadenleben zu führen. Da die Frau schon immer eine Weberin des Lebens war, kann man die Sesshaftigkeit und damit das Entstehen fester Gesellschaften der Frau zuschreiben. Man lebte ausgeglichen mit der

Mutternatur, die sich selbst aus ihrem Licht und der Energie erschaffen hat.

Kern der männlichen Mentalität

Zunehmende Ungleichheiten, die sich nach und nach gebildet haben, wurden als Mittel des Besitzes bzw. Eigentums genutzt. Der Ursprung des Patriarchats, das heißt die ersten organisierten Zusammenschlüsse von Männern, die Bewusst versuchten die Stellung der Frau in der Gesellschaft zu stürzen, hat versucht durch Besitz ein eigenes Ausbeutungs- und Gewaltmonopol zu erschaffen. Erstes Angriffsziel der langsam systematisch werdenden männlichen Mentalität, war die Frau und anschließend die Mutter-

natur. Das was damals der Kern der männlichen Mentalität war, können wir heute als Staat wiederfinden. Auf Grundlage von Besitztum und Ungleichheit wurde Stück für Stück die Frau gestürzt, unterdrückt und eine neue Gesellschaft im Namen der „Zivilisation“ gezeichnet. Der Ursprung dieser Zivilisation liegt nicht weit von uns entfernt – in Mesopotamien vor ca. 5000 Jahren.

Was so ist muss so bleiben?

Jede Veränderung in der Gesellschaft ist gemeinsam als Kollektiv möglich. Die Mentalität einer Gesellschaft zu ändern, ist eine Aufgabe, die in jeder Hinsicht große Kraft, Moral und Ausdauer fordert. Die Energie Dinge zu ändern steckt

in jeder Frau auf dieser Welt. Denn es waren die Frauen, die Hauptakteure des Aufbaus eines gesellschaftlichen Lebens waren. Die Frauen investieren seit tausenden Jahren in die Menschheit ohne jegliche Gegenleistung. Zugleich sind es die Frauen, die am meisten Unterdrückung erleiden – was so viel heißt wie: Die Wut der Frauen gegen das Patriarchat ist, bzw. sollte, unendlich groß sein. Für uns Frauen gibt es tausende Gründe diese Welt zu verändern!

Dafür sollten wir den Begriff Gewalt richtig beleuchten: Was ist Gewalt, wie definieren wir Gewalt? Gewalt ist nicht nur auf physischer Ebene vorhanden, wie es immer behauptet wird. In der kapitalistische Moderne ist Gewalt, Unterdrückung und Ausbeutung in allen Ebenen des Lebens zu sehen. Gewalt kann physisch, psychisch und verbal ausgeübt werden. Gewalt, die mit Recht, Ordnung, Politik, Ökonomie usw. ausgeübt wird, hat als erstes Angriffsziel die Frau. Das ist unabhängig von Kultur, Religion oder Nation. Die Frau, die Réber APO als größte versklavte Nation bezeichnet, ist dem männlichen Terror auf staatlicher und gesellschaftlicher Ebene (Familie, Vater, Bruder oder Partner) ausgesetzt.

Wir müssen aber verstehen, dass die Stärke der Angriffe auf Frauen sehr eng verbunden ist mit den Angriffen, die auf das Land ausgeübt werden. Die Frau wird als Besitz gesehen und daher nimmt sich die männliche Mentalität das Recht über sie zu entscheiden und zu herrschen.

Gewalt gegen die Frau wird auch ökonomisch durchgesetzt. Vergleichen wir das doch mit Kurdistan und dem Krieg, der im Mittleren Osten herrscht: Es gibt sehr viele Parallelen mit den Angriffen der Frau und den Angriffen auf das Land, die Geografie und die Kultur.

Prototypen

Wir haben über Gewalt und Angriffe gesprochen. Davon gibt es in der kapitalistischen Moderne mehr als genug. Die Art und Weise wie man in unserer heutigen Zeit versucht Frauen „gefügt“ zu machen ist etwas subtiler. Durch Mode, Influencer, Magazine, Serien, Filmen usw. werden uns Frauen ein Prototyp der „modernen“ Frau vorgelegt. Also eine sexualisierte, apolitische Frau, die Nacktheit als ihre Freiheit versteht, im Kern jedoch selbst mit ihrem Lächeln den Vorstellungen des Mannes entsprechen soll. Was das System versucht, ist aus uns eine Masse von Kopien dieses Prototyps zu machen. Wir alle sollen uns lieber darum kümmern wie wir den perfekten Wimperfschlag hinkommen, statt uns zu fragen was es bedeutet Heval Hevrîn so grauenvoll zu ermorden. In dem Wahn nach Selbsterfüllung durch Mode verlieren wir unsere vielfältige Identität.

Tradition des Widerstandes

Wir als Frauen haben eine jahrtausende Jahre lange Geschichte des Widerstandes. Von den Göttinnen in der Mythologie Tiamat und Ištar bis zur

heutigen Zeit wie Rosa Luxemburg, die Mirabal Schwestern und Sara, die zu einem Symbol des Widerstandes gegen die männliche bzw. staatliche Mentalität geworden sind. Hier sollte man betonen, dass unser Kampf kein Kampf gegen Männer ist, sondern gegen die oben beschriebene männliche Mentalität. Die Frau ist die älteste unterdrückte Nation der Welt, die tagtäglich der männlich herrscherischen Gewalt ausgesetzt ist.

Diese Gewaltspirale zu durchbrechen bedeutet, den Staat in seiner Wirkung und Kraft zu zerbrechen und die Grundlage einer befreiten Gesellschaft, die mit ihrem eigenen Willen handelt, zu erschaffen.

Die Mirabel Schwestern, Clara Zetkin, Rosa Luxemburg und Sakine Cansiz sind Symbole des Widerstandes geworden. Frauen werden vor allem dann angegriffen, wenn sie eine politische Identität in sich tragen und diese nach außen offen vertreten. Der Staatshegemonie war und ist das ein Dorn im Auge, weswegen sie den Willen dieser revolutionären Frauen zu brechen versucht. Dafür wurden diese Frauen auf brutalster Art und Weise vergewaltigt, erschossen und umgebracht. Wir sollten uns im Klaren darüber sein, dass Gewalt mittlerweile so systematisch geführt wird, dass wir manchmal der Tiefe und ihrer verschiedenen Facetten gar nicht bewusst sind. Vergewaltigung ist nicht nur die physische Vergewaltigung einer Frau. Die Sprache, das Land, die Kultur sind ebenfalls einer 24-stündigen Vergewaltigung

Die kurdische Frau und alle Frauen dieser Welt bauen auf ihre innere Kraft und Überzeugung auf. Die Revolution des Neolithikums ist unser Erbe und es wird eine zweite Revolution verwirklicht werden.

des türkischen Staates ausgesetzt. Das heißt ein Angriff eines Staates auf ein Land und ein Angriff von einem Mann auf einer Frau sind im Prinzip das Gleiche. Durch Vergewaltigung, Massaker, Ausbeutung usw. will man(n) zu seinem Ziel von Besitz, Kontrolle und Willensbeherrschung kommen.

Mit eigener Kraft die Rojava Revolution verteidigen!

Die Frauenrevolution in Rojava ist einer 24-stündigen Gewalt ausgesetzt. Wir sehen, dass die kapitalistische Moderne diese Revolution der Frauen zunichte machen möchte. Das Paradigma des Demokratischen Konföderalismus, das in Rojava aufgebaut wird, basiert auf

Basisdemokratie, Ökologie und Befreiung der Frau. Heute ist das Paradigma eine Hoffnung auf eine befreite, gleichberechtigte Gesellschaft für die ganze Welt, vor allem aber für alle Frauen.

Wie wir gesehen haben, waren im Oktober hunderttausende Menschen gegen die Invasion in Rojava auf den Straßen. Die Weltbevölkerung ist für die aktuelle Lage sensibilisiert worden. Der Angriff auf Rojava ist eine Vergewaltigung des Landes. Der Staatsterror kennt keine Grenzen und Regeln der Moral. Zu hoffen, dass der Staat zu einer Veränderung der Situation in Rojava beitragen wird, ist ein großer Irrtum, dem wir uns bewusst werden sollten. Die kurdische Gesellschaft bzw. die

kurdische Frau und alle Frauen dieser Welt bauen auf ihre innere Kraft und Überzeugung auf. Die Revolution des Neolithikums ist unser Erbe und es wird eine zweite Revolution verwirklicht werden. Unser Weg zum Ziel führt durch die Befreiung unserer eigenen Person. Rêber APO hat durch die Befreiung seines Selbst begonnen die Gesellschaft den Weg zur Freiheit zu zeigen. Die Revolution in Rojava ist eine Frauenrevolution. Es ist unsere Pflicht für sie gemeinsam zu kämpfen und jede junge Frau für die Revolution zu begeistern.

**Bijî Serok APO!
Jin Jiyan Azadî!**

Minerva

Patria

Teresa

Trois « Papillons » battant des ailes dans une lutte pour la liberté: les sœurs Mirabal

Les battements des ailes des sœurs Mirabal en République Dominicaine, se sont répandues dans le monde entier.

Le 25 novembre, lorsqu'elles ont été torturées, agressées sexuellement et assassinées, c'est ce jour où toutes les femmes ont déclaré qu'elles ne céderont pas à la violence et qu'elles se sont soudées et enlacées comme des sœurs. Secouant les rouages de la résistance face à la dictature et au système patriarcal, ces trois sœurs, ces trois « Papillons » murmurent encore la magie de la lutte. « La mort est peut-être la chose la plus proche de nous, mais cela ne me fait pas peur. Nous continuerons à nous battre pour tout ce qui est

juste. » Trois sœurs, architectes d'une histoire de vie qui se bat pour la démocratie et la liberté : les sœurs Mirabal. Leur chemin a été façonné par le climat oppressant de leur pays. Il est donc tout à fait inutile d'essayer de comprendre la lutte des trois sœurs sans connaître le sort de leur pays. En 1930, le dictateur Rafael Trujillo prend le pouvoir en République Dominicaine, le pays natale des sœurs Mirabal.

Le peuple dominicain a dû vivre sous oppression et persécution pendant 31 ans. Trujillo a tué 50 000 personnes quand il était au pouvoir. Selon des sources, Trujillo, qui dirige cette île minuscule dans un coin des Caraïbes, est tellement narcissique qu'il se nomme lui-même «le chef». N'étant toujours pas

satisfait de cela, le dictateur a donné son nom aux villes et montagnes du pays.

Un exemple de narcissisme familial...

Une « claque » de Minerva au dictateur et au régime

Patria Mirabal, l'une des sœurs qui deviendra le cauchemar de Trujillo, est née le 27 février 1924, Minerva le 12 mars 1926 et Maria Mirabal est née le 15 octobre 1935 dans le village d'Ojedengua à Salcedo. Les sœurs, nées d'un père nommé Enrique et d'une mère nommée Mercedes, ont grandi dans un environnement protégé.

Nées d'une famille aisée, les sœurs ont fréquenté un pensionnat catholique pendant un

certain temps. Les sœurs ont reçu une bonne éducation et se sont politisées très rapidement.

Minerva, qui a grandi avec les récits de son oncle qui a été torturé et tué par des soldats de la dictature, a été la première à s'engager activement dans la politique.

Trujillo, l'un des dictateurs les plus sanglants de l'histoire américaine, a rencontré Minerva, une étudiante en droit, lors d'une soirée réunissant des familles. Trujillo, qui soutenait le régime fasciste, a forcé Minerva à s'impliquer dans une relation sexuelle avec lui. Lorsqu'elle a répondu «non», il a entamé une guerre encore plus brutale contre Minerva, qui est politiquement opposée à lui. Malgré l'insistance insolente de Trujillo, Minerva répondit par une gifle au dictateur comme il le méritait.

Cette gifle était aussi dirigée vers le régime.

Le dictateur fasciste, à son tour, a arrêté le père des sœurs Mirabel, puis a kidnappé leur mère. Tous deux ont survécu aux persécutions du dictateur. Trujillo a interdit à Minerva, qui a étudié le droit, de prendre des cours. Ainsi, l'éducation de Minerva a été interrompue pendant un moment.

Heureusement, Minerva est retournée à l'école et a terminé ses études. Elle a épousé Manolo Tavaréz, qu'elle a rencontré durant cette période.

Trois patriotes de la lutte contre le système patriarcal

Les sœurs Mirabel se sont organisées pour la première fois lors du mouvement révolution-

« Peut-être que la chose la plus proche de nous est la mort, mais cela ne me fait pas peur. Nous continuerons à nous battre pour tout ce qui est juste. »

naire du 14 juin, un mouvement clandestin anti-Trujillo. Les trois patriotes de la lutte contre le régime fasciste et le système patriarcal ont formé un mouvement qu'ils ont appelé plus tard Clandestina. La conviction et la détermination des femmes ont rapidement rassemblé de nombreuses personnes autour de ce mouvement et ils sont devenues des milliers. Ils ont plaidé pour la liberté contre la dictature et ont expliqué leurs objectifs et leurs travaux à la population.

Inspiré par le fait qu'une des sœurs s'appelait « Papillon » ; les trois sœurs ont commencé à être connues sous le nom de « Papillons » en République Dominicaine et dans le monde. En plus de leur lutte contre la dictature, les sœurs Mirabel ont aussi mené la lutte de la femme. Les sœurs « Papillons » qui ont battu des ailes pour la liberté, ont été victimes d'oppression et d'harcèlement. L'État et ses forces de sécurité, qui n'ont pu

mettre à genoux les combattantes indomptables de la lutte pour la liberté, ont tenté diverses méthodes de torture.

Le dictateur, qui ne pouvait tolérer la moindre voix contre lui - qui est par nature très sexiste - ne pouvait encore moins tolérer les femmes qui le mettaient au défi. Parce qu'elles étaient à la fois des femmes et des combattantes de la liberté.

Minerva, qui est sortie de la torture avec résistance, a expliqué son engagement dans la lutte avec ces mots: « C'est une source de bonheur de tout faire pour notre pays rempli de douleur et il est très triste de s'asseoir les bras croisés sans rien faire. »

« Peut-être que la chose la plus proche de nous est la mort, mais cela ne me fait pas peur. Nous continuerons à nous battre pour tout ce qui est juste », c'est avec ces mots que Maria a révélé leur détermination et a souligné qu'elles al-

laient se battre sans peur. Elle ont été torturées et arrêtées à plusieurs reprises. Mais la violence de l'État n'a pas empêché leur passion pour la liberté. De nombreux segments de la société ont réagi à l'emprisonnement des sœurs, notamment l'Église catholique. Suite à ça, les sœurs ont été libérés. L'État, qui ne s'est pas contenté d'arrestation et de torture, a également confisqué les maisons et les terrains des sœurs Mirabel.

« Il y a deux menaces dans ce pays: l'Église et les sœurs Mirabel », a déclaré Trujillo. Trois jours plus tard, les trois sœurs ont été placées en garde-à-vue.

Le 25 novembre 1960, alors que les sœurs revenaient d'une visite de la prison, les alliés de la dictature, qui n'arrivaient pas mettre à genoux les femmes malgré toutes les formes d'oppressions, ont stoppé la voiture des sœurs Mirabal. Les partisans de Trujillo – selon des sources, certains membres de la police secrète du gouvernement-, ont violé les sœurs Mirabal, puis les ont battus jusqu'à les tuer. Ensuite, ils ont mis les femmes dans la voiture et jeté la voiture de la falaise puis l'ont révélé au public comme un « accident ». Quand elles ont été tuées, Patria avait 36 ans, Minerva en avait 34 et Maria Teresa en avait 24.

Ce qui reste, ce sont les marches fidèles et la phrase déterminée de Patria: « Nous ne pouvons pas permettre à nos enfants de grandir dans ce régime de corruption et d'intimidation. Nous devons nous battre contre cela, et je suis prêt à tout abandonner, si nécessaire, ma vie! » Patria a fait

ce qu'elle a dit, avec ses deux sœurs et ses camarades. Elle a mis fin à ce régime vicieux en donnant sa vie. Leur façon de tuer est le reflet de l'effort fourni pour prouver la domination de la « masculinité ». Les sœurs Mirabal ont ouvert la voie à la fois, à la liberté et à la lutte des femmes, notamment dans leur région. Après leur massacre, le 25 novembre est devenu le jour symbolique de la lutte contre la violence à l'égard des femmes.

Lors de la Convention des femmes latino-américaines, organisée pour la première fois en République Dominicaine le 25 novembre en 1981, faisant référence au jour de l'assassinat des

« C'est une source de bonheur de tout faire pour notre pays rempli de douleur et il est très triste de s'asseoir les bras croisés sans rien faire. »

sœurs Mirabal, a été reconnue comme la Journée internationale de la lutte contre la violence à l'égard des femmes. Le 25 novembre, environ 40 ans après leur meurtre, en 1999, l'Assemblée générale des Nations Unies a renommé cette journée en Journée internationale de lutte pour l'élimination de la violence à l'égard des femmes

«Le peuple n'a pas pardonné le meurtre lâche de trois belles femmes»

Un historien a décrit l'impact

de la mort des papillons sur le pays comme suit: « L'assassinat de ces trois femmes de façon si lâches a eu plus d'effets sur les Dominicains que la plupart des autres crimes de Trujillo. Ils n'ont jamais pardonné à Trujillo pour ce crime. »

Le dictateur, qui pensait s'en débarrasser en tuant ces trois braves papillons, ne savait pas qu'il préparait sa propre fin. Mais peu de temps plus tard le peuple s'est révolté à la vitesse d'une tempête. L'assassinat des papillons a ravagé le feu de la rébellion du peuple dominicain contre la dictature.

Rafael Trujillo, le dictateur de la République dominicaine, connu pour ses massacres, a été assassiné le 30 mai 1961. Le mouvement clandestin, fondé par trois femmes, a joué un rôle important dans la fin de la dictature un an après leur assassinat. Elles ont assimilé la passion de la liberté qu'elles ont soigneusement traitée dans leurs cocons et se sont envolées dans leurs pays comme des papillons. D'abord dans leur pays et ensuite dans le monde entier.

Les années sont passées, les régimes ont été détruits, les régimes ont été construits, les femmes se sont battues, ont cru, les femmes ont été tuées, les géographies ont changé. En fait, la lutte des Mirabal persiste encore.

Et maintenant, d'innombrables femmes dans les quatre coins du monde sont des « papillons » et toquent aux portes des dictateurs.

Jin Jiyen Azadi! ●●●

TRIFFT ES EINE,

TRIFFT ES UNS ALLE!

Gewalt gegen Frauen ist allgegenwärtig. Nahezu jeden Tag erfährt man aus verschiedenen Medien, dass erneut eine Frau misshandelt, missbraucht oder gar getötet wurde. Oft erwecken diese Meldungen den Eindruck, dass all das weit entfernt und man gar nicht betroffen sei. Die Vorstellung, dass dies sich im eigenen Umfeld abspielen könnte, wirkt unglaublich und beinahe schon absurd. Das sei ja nur ein Problem des Mittleren Ostens, der USA oder des asiatischen Raumes - aber kein europäisches. Doch obwohl wir uns diese Gewalt aus Europa in einen anderen Staat wegdenken, fallen wir unbewusst auf dieses trügerische Schauspiel rein. Wir verlassen das Haus nicht ohne Pfefferspray, vermeiden dunkle Gassen und Wege, und nehmen von Männergruppen Abstand - weil wir uns vor dieser Gewalt fürchten. Bei dem Gedanken an Gewalt gegen Frauen denkt man schnell an physischer Gewalt in Form des Missbrauchs oder der Vergewaltigung. Doch Ge-

walt gegen Frauen tritt in vielen anderen Formen tagtäglich auf. Es ist kein Phänomen der Neuzeit, sondern existiert seit jeher und ist zu einem festen Bestandteil -

teil unse-

genommen.

Ursprung der Gewalt

Gewalt gegen Frauen bringt Ungleichgewicht zwischen den Geschlechtern zum Ausdruck. Frauen werden aufgrund ihrer Weiblichkeit, aufgrund ihres Geschlechtes, zu Opfern von Gewalt. Schon in der Kindheit wird den Jungen und Mädchen beigebracht und vorgelebt, welche Rollen sie später in der Gesellschaft einnehmen sollen. So wird dem Jungen beigebracht, dass er ein starker, erhabener und stolzer Mann sein muss, da er der Überlegene sei. Den Mädchen hingegen wird eingefloßt, dass sie niedliche, hilfebedürftige und schwächliche Wesen seien, die nicht in der Lage sind, für sich selbst einzustehen. Vertieft wird dies durch die Lernmethode - lernen am Modell - man eignet sich hier Verhaltensweisen an, die einem vorgelebt werden und genau das geschieht und verfestigt sich im Jugendalter. Ein Wertesystem entsteht, was festlegt, wer der Starke und wer die schwache Person ist. Dieses Wertesystem hat großen Einfluss auf unsere Denkweise und Handlungsweise, ohne

res All- ta- g e s ge- worden. Diese Gewalt ist in einem Schleier der Verschwiegenheit gehüllt und findet beinahe unbemerkt statt. Sie hat längst systematische Züge an-

dass wir davon Kenntnis nehmen. Unsere Wahrnehmung verändert sich und letztendlich kommt es uns so vor, als seien es angeborene biologische Unterschiede, die zwischen Mann und Frau existieren, und so als seien die Unterschiede nicht veränderbar.

Was genau ist Gewalt?

Gewalt bedeutet Zwang. Durch physische oder psychische Gewalt wird ein fremder Wille einer anderen Person aufgezwungen. In diesem Moment raubst du dem Menschen die Entscheidungs- und Handlungsfreiheit, weil dieser Mensch durch Gewalt deinen Willen umsetzen soll. Es ist ebenso eine Form der Gewalt, wenn ein Ort für eine Frau zu einer Art No-Go-Area wird, sie bestimmte Wege oder Situationen vermeiden soll. Hier wird der Frau Gewalt angedroht, sollte sie sich nicht daran halten. Gewalt ist Angst und diese Angst wird hier hervorgerufen und verdrängt das sich Wohlfühlen.

Gewalt taucht in allen möglichen Formen auf. In den scheinbar unwichtigsten und in den äußerst grausamsten. Gewalt ist vielfältig und oft von kultureller Natur. Die Beschneidung von Frauen, die zumeist in Afrika stattfindet, aber auch längst in Europa Einklang gefunden hat, fällt unter kultureller Ge-

walt. Diese Gewalt greift so tief in das Privatleben ein, dass die Folgen auch Jahrzehnte danach zu spüren sind. Gewalt ist also auch traumatisch und folgenreich. Gewalt ist auch religiös. In den islamischen Völkern Mesopotamiens werden manche verwitwete Frau dazu gezwun-

gen, ihren Schwager

zu heiraten, sobald ihr Mann verstirbt. Gewalt verändert die Wahrnehmung. Der Mann, der einst als Bruder galt, soll sich nun das Ehebett mit der Frau teilen, die er als Schwester sah. Gewalt ist allgegenwärtig und macht keinen Halt vor europäischen Grenzen. Bis 1997 war es in Deutschland gesetzlich gestattet, die Frau während der Ehe zu vergewaltigen. Gewalt kennt keine Nationalität. Dem Mann wird suggeriert, dass die Frau sein

Eigentum sei, mit dem er umgehen könne, wie er wolle. Der Frau wird die Selbstbestimmung genommen und ihr abgesprochen, ein Subjekt der Gesellschaft zu sein.

Förderung der Gewalt

Die Frau wird bewusst in eine Opferrolle gesteckt, damit die Täter geschlechtslos bleiben. Der Begriff des Opfers wird generalisiert verwendet, um das Kind nicht beim Namen zu nennen. Es wird verschwiegen, dass die Gräueltaten von Männern begangen werden. Um das Ganze zu relativieren und die Schuld auf die Frau abzuwälzen, werden mögliche Rechtfertigungsgründe gesucht. Im Zuge dessen wird behauptet, dass die Frau sich bedeckt halten und sich sittsam verhalten sollte.

Ihr wird auch unterstellt, die Absicht verfolgt zu haben den Mann zu reizen und zu einer Tat zu provozieren. Du als Frau wirst an den Pranger gestellt und mit Schuldvorwürfen zugeschüttet, die alle dasselbe Ziel verfolgen: Gewalt auszuüben.

Die Frau wird lediglich als Objekt betrachtet. Um sich vor solchen Angriffen zu schützen, werden Institutionen wie Frauenhäuser gegründet. Dass es diese Institutionen nicht benötigen würde, wenn eine tatsächliche Gleichberechtigung existieren würde, scheint hier niemanden zu interessieren. Hier wird bewusst die Gewalt an Frauen durch Männer gefördert.

Gewalt ist in einem Schleier der Verschwiegenheit gehüllt und findet beinahe unbemerkt statt.

**» GEWALT IST
ALLGEGENWÄRTIG UND
MACHT KEINEN HALT
VOR GRENZEN. «**

Was bedeutet Gewalt für uns?

Gewalt bedeutet nicht, dass sie hinnehmbar sein muss und auch nicht, dass man sich nicht dagegen wehren darf. Gewalt muss bekämpft werden.

Frauen haben sich noch nie ihrem scheinbaren Status gebeugt und kämpften und kämpfen steht's gegen patriarchale Strukturen. Wenn Frauen sich organisieren, sind sie unaufhaltbar und können gemeinsam den 5000 Jahre alten Käfig des Gewaltkreislaufes zum Einsturz bringen.

Diesen Kampf führte auch Phoolan Devhi, die im Alter von 11 Jahren an einen 50 Jahre alten Mann zwangsverheiratet wurde und immer wieder von verschiedenen Männern aufgrund ihres Kastenstatus vergewaltigt und gedemütigt wurde. Anstatt das als ihr Schicksal anzusehen, entschied

sie sich, dagegen anzukämpfen. Sie gilt heute noch als Vorbild vieler Frauen.

In Şengal haben sich viele Frauen dazu entschieden sich gegen die Gewalt an Frauen einzusetzen und diese zu bekämpfen. Sie wurden tagtäglich massenhaft von verschiedenen Männern vergewaltigt, geschändet, gedemütigt und zwangsverheiratet. Sie mussten mitansehen wie die eigene Familie vor ihren eigenen Augen getötet wurde. Nun verleihen diese mutigen und unglaublichen Frauen der YJŞ all jenen Frauen eine Stimme, die in IS Gefangenschaft verstummt sind.

Auch die Frauen in Bahoz haben es uns vorgemacht. Gemeinsam gelang ihnen die militärische Vernichtung des IS. Ihre Sehnsucht zur Freiheit überstieg die Angst vor dem, was der IS mit ihnen machen

könnte.

Es gibt so viele heldenhafte Frauen, die wir uns als Vorbilder nehmen sollten. Denn sie beweisen uns, dass es Wert ist zu kämpfen.

Wir dürfen nicht zu Marionetten des Systems werden und müssen uns dagegen auflehnen. Wir sollten füreinander einstehen, wenn Frauen Unrecht widerfahren wird. Wenn eine Frau zum Schweigen gebracht werden soll, sollten wir ihr unsere Stimme leihen, damit sie niemals verstummt. Trifft es eine von uns, dann trifft es uns alle. Wir sind immer gemeinsam betroffen, weil wir es sind, die gemeinsam das Patriarchat bekämpfen müssen. Organisiert sind wir unaufhaltsam!

**Xwebûn –
Xweparastin!**

Min dizanî "jiyana li partî heqîqet e, ez ê jî heqîqetê bijîm." Di demên zehmet de xwandina pirtûkên Rêber APO rastiyên min ji min re dida fêmkirin.

Ev nivîs ji perspektîfa Şehîd Navdar Serhed ji aliyê rêhevalê vî ya têkoşînê hate nivîsandin.

WATEYA HEZKIRINÊ ÇI YE?

Navê min Navdar e. Ez di berxwedana serdemê ya 2017 di şerê dîrokî de lehengî şehîd ketim. Ez dixwazim ji we re behsa tevlîbûna xwe bikim. Wek ciwanekî Serhedî di 10 salîya xwe de ez bi malbata xwe koçberî Elmanyayê bûm. Lê belê min rojêkî jî nikaribû ji zarokatiya xwe ya li Kurdistanê re îxanetê bikira. Ew rojên bin baranê me bi hevalên xwe re dilîst ku heta dayîkên me gazî me dikirin. Her çi qasî zarokatiya min bi êş bû û dewlet pirr zilmê li me dikir jî, ji bo me jiyana di nav gund û civakê de xweş bû. Ez îro jî zarokatiya xwe xeyal dikim û dixwazim vegerim jiya-

na hengî. Ez li Elmanyayê mezin bûm û ez li wir fêrî zimanê Elmanî bûm, lê min ferq nedikir ku ez zimanê Kurdî ji bîr dikim. Çiqasî ez ji çand û cewhera xwe dûr dikevim mirov nikare behs bike. Di destpêkê de ji min re xweş dihat. Bi demê re rewşa min ber bi xirabiyê ve diçû. Ez êdî tê de kilît dibûm, dest û lingên min kelepce bûbûn, min qirêjiya pirr kûr jiyan kir. Estrar kişandin, kumar lîstin, ji derva pîvanên ehleqî jiyan kirin rojane bû. Laş û mêjî bi temamî hat guhertin. Di uslub û tevgerandina min de diyar dibû. Tiştên min dikir rojene ez dikuştim û derdora xwe xirab dikir.

Azê

Xwişka min heye navê wê Azê ye. Me pirr ji hev hezdikir. Her tim jî bi min re mijûl dibû û tenê wê ji min fêm dikir. Carina me ser zarokatiya xwe ya li Kurdistanê nîqaşan dikir. Yan jî me bi hevra stranên şoreşgerî digot. Dengê wê pirr xweş bû. Dema ew behsa wan çiya û hevalan dikir dilê min geş dibû û min hemû tiştên qirêj, wê demê ji bîr dikir. Di nîqaşeke de min ji xwişka xwe re got "ez dixwazim jiyanek rast û ehleqî bijîm, tenê li wê cihê derfeta jiyanek rast heye. Ji ber vê ez dixwazim tevlî partî bibim." Xwişka min rixme

ku keça wê heye ji min re bersiv da û got "tu herî ez nikarim te tenê oxir bikim. Ez ê pey te werim." Kenê min hat. Bê guman kêfa min bi vê bersivê hat.

Navdar vegeriya zarokatiya xwe

Rewş ber bi cidiyê ve çû. Ji ber ku min ji partiyê kesek nasnedikir xwişka min tekilî ji min re amede kir. Berî ez çûm hevdiştinê gelek tişt di serê min de derbas bûn. Min esrara xwe pêça. Encax bi vê awayî ez karibûm bi hişkê rihet herim cem hevalan û hevdiştinê bikim. Esrara min kişand heycana navdilê min de ya ji bo hevdiştinê nedikarî rihet bike. Min ji heval re daxwaz û rewşa xwe anî ziman. Ji ber rewşa xwe min bi taybetî bi hevalan re berfirehî nîqaş kir. Dixwestin ku bizanin ka ez çiqas bi cîdî nêzî têkoşinê dibim. Didu têkoşinê pêşiya min de bû: Yek têkoşîna cewherî, ya din jî têkoşîna li dijî dijmin. Heval, bi min re li ser vê bingehe axivî û got: "Here malê li ser wan tiştên ku min ji te re pêşkêş kir berfireh bifikire, dema te biryara xwe da, hêngi were." Dema ez gihîştim malê hevala min li malê bû. Wê li çavên min nêrî. Wê fêhm kir ku tiştêkî cûda heye. Ji bo min êdî zêde dem nemabû.

Pêwîstî xwe xwe giran kir. Min mifteya mal û erebe xist destê wê. Heman demê wê xwe avêt li hembêza min û bi gotina "tu yê ku ve herî?" kir qêrîn. "Here li cem dayîka min jê re bêje Navdar vegeriya zarokatiya xwe, wê ew jî te re bide fêmkirin."

Ez çûm cem hevalan, min got ku ez hatime soza têkoşinê bidim. Hevalan bi çepik û slavkirina şoreşgerî min pêşwazî kirin. Lê şertek min hebû. Ez ê raste rast herim welat. Di Partiyê de di esasa xwe da şert dayîn an jî pêşniyar kirin ne rast e. Lê Partî ji bo min çûyîna çiya rast û cih de dît.

Tenê demek ji bo amedekariya çûyinê hebû, ew dem jî ji bo min pirr zor û zehmet bû. Laşê min fêr nebûbû ku bê esrar şiyar bibim. Ji ber vê ez carna fikirîm ku birevim. Lê min dizanî "jiyana li partî heqîqet e, ez ê jî heqîqetê bijîm." Di demên zehmet de xwandina pirtûkên Rêber APO rastiyên min ji min re dida fêmkirin. Wekî tê gotin fikr, zikr û çalakî min bando-ra wê di kesayeta

xwe û li ser laşê xwe dit. Êdî rê ji bo min vebûbû, beriya ku ez herim min bi dayîka xwe re axaftina dawî kir. Dayîka min ji min re got "tu ne xiyane biki û nehêle hevalên te jî xiyane bikin". Pişt re agahî dan min ku xwişka min birastî pey min hat û tevli Partiyê bû! Gihîştina min ya çiyayê rengê min guhert û rengêkî nû da avakirin. Min xwe azad û bê nexweşî his kir.

Wateya hezkirinê çi ye?

Min di kesayeta xwişka xwe de fem kir.

Tiştê ku min îro kêf xweş dike, xwişka min çeka min li dijî dagirkeriyê rakir û tola hemû şehîdan wê hilde.

Şehîd Çekdar Qamişlo zu gedenken heißt ihn in unserem Kampf zu beleben!

Kämpfername: Çekdar Qamişlo

Vor- und Nachname: Isa Ali

Geburtsort: Damaskus

Martyrium: 25. Oktober 2019

Wenn wir an Şehîd Çekdar denken, kommen uns allen sicherlich die eine oder andere prägende Erinnerung in den Sinn. Die Haltung gegenüber seinen Genossinnen und Genossen, seinen starken Sinn für Kommunalität, das Lächeln, dass er allen GenossInnen jeden Tag ins Gesicht zauberte, und seine starke Bindung zu Kurdistan, die ihn auch letztendlich dort hingeführt hat.

Die Gedanken und Gefühlen Heval Çekdars zu verstehen ist die eine Sache. Doch es ist nochmal eine andere, und viel schwierigere Sache, die Erinnerungen an ihn in Worte zu

Er war ein Freund, dessen Gefühle so stark waren, dass sie sich im Kampf gegen den Feind, bei der Aktion, bei der er seine Rache am Patriarchat nahm, äußerten.

verpacken. Um Şehîd Çekdar zu verstehen und ihm eine gute Genossin/einen guten Genossen zu bleiben, ist es nicht nur wichtig zu versuchen seinen inneren Kampf zu verstehen, sondern seine Waffe aufzuheben und dem Feind die Stirn zu bieten.

Sehnsucht nach Freiheit

Heval Çekdar war ein Freund, der aus einer welatparêz-Familie und gleichzeitig Şehîd-Familie aus Qamişlo stammt. Er ist aber in Damaskus groß geworden und dort zur Schule gegangen. Seine Mutter erzählt, dass er schon immer ein freiheitsliebender Mensch war, der schon sehr früh begann eine starke Liebe zur Freiheitsbewegung aufzubauen.

Dadurch beschloss der Genosse bereits sehr früh, nicht mehr die Schule des faschistischen Regimes zu besuchen, sondern stattdessen zu den GenossInnen zu gehen und an den Aktionen teilzunehmen. Auch in Deutschland war er stets unzufrieden mit sich selbst und dem System, welches ebenfalls

versuchte ihn von seiner Identität fern zu halten. Somit ent-

schied sich Heval Çekdar für ein freies Kurdistan zu kämpfen und löste sich damit endgültig vom faschistischen, kapitalistischen System los.

Ein besonderer Freund

Wie wir Şehîd Çekdar noch aus den Jugendarbeiten kennen, machte sich dieser Wunsch auch in seiner Praxis sichtbar. Auf den Aktionen, wo wir auch von der Gegenseite den Fachismus immer wieder zu spüren bekamen, war Heval Çekdar eine der ersten Personen, die mit vollem Kampfgeist in die Verteidigungsposition übergang und große Aufopferungsbereitschaft zeigte.

Es gab viele FreundInnen in unseren Reihen, die kein Kurdisch sprechen konnten. Trotz diesen Einschränkungen, hat sich Heval Çekdar niemals von diesen FreundInnen isoliert, sondern ging auf sie zu und sprach dennoch mit ihnen- ob mit geringen Türkisch- oder Deutschkenntnissen, auf seiner Muttersprache, mit Handbewegungen oder auch einfach mit seinen Blicken und einem Lächeln. Manchmal sprach er trotzdem auf Kurdisch, weil er darauf beharrte, dass die kurdischen GenossInnen ihre eigene Muttersprache wieder erlernen.

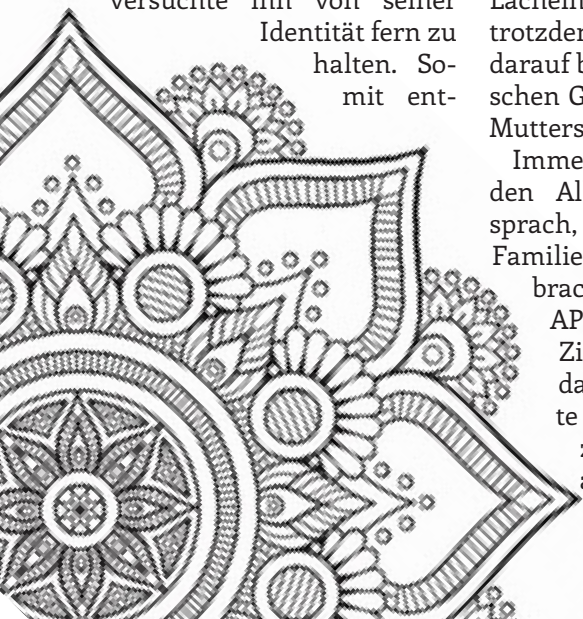
Immer als er mit uns über den Alltag der Jugendlichen sprach, über Kapitalismus, über Familie, oder andere Themen, brachte er oftmals Rêber APOs Bewertungen oder Zitate ein und versuchte damit immer eine lebhaft- te Unterhaltung aufrecht- zuerhalten, die für uns alle greifbar und nach-

vollziehbar waren. In allen Gesprächen mit ihm hatte er immer seinen emotionalen Bezug zu Rêber APO und zum freien Leben zum Ausdruck gebracht. Er war ein Freund, dessen Gefühle so stark waren, dass sie sich im Kampf gegen den Feind, bei der Aktion, bei der er seine Rache am Patriarchat nahm, äußerten.

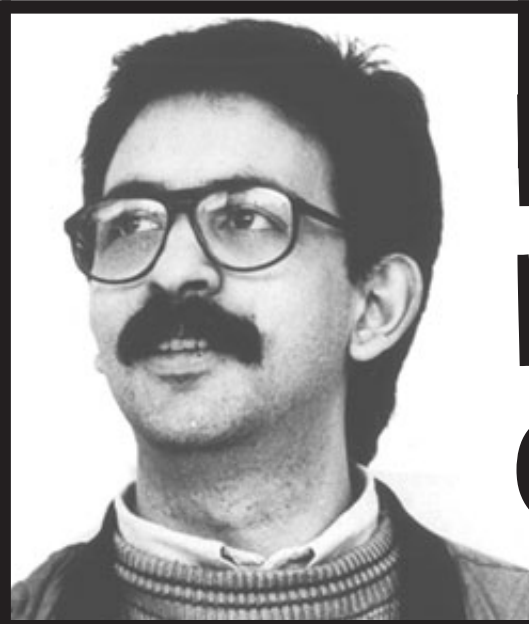
Heval Çekdar Namire!

Als uns die Nachricht erreichte, dass er bei einer großen Guerilla-Aktion zum Märtyrer geworden ist, verspürten wir alle dieselben Rachegefühle. Wir alle verspürten die Verantwortung, die uns damit zukommt. Verzweifelt niemals an dieser Verantwortung! Verwandelt eure Wut nicht in Verzweiflung, niemandem von uns sind die Hände gebunden! Denn wir alle sind in der Lage dieser Verantwortung gerecht zu werden, denn in diesen mehr als 40 Jahre andauernden Kampf haben wir mit dem Geist unserer MärtyrerInnen Geschichte geschrieben und unsere MärtyrerInnen wiederbelebt. Nur indem wir auf das freie Leben beharren, unsere Genossenschaftlichkeit dafür stärken und die Suche nach der Wahrheit nicht aufgeben, werden wir dem Kampf Şehîd Çekdars, sowie allen MärtyrerInnen Kurdistans gerecht.

Şehîd Namirin!
Bijî Serok APO!

La vie de Hüseyin Çelebi

Ce texte est un aperçu du concours de poésie et de récit Hüseyin Çelebi qui a eu lieu le 26 octobre 2019. Nous partageons avec vous ce texte qui raconte la vie de ce dernier.

Hüseyin Çelebi - premier enfant d'une famille kurde de Dêrsim - est né en 1967 à Hambourg (Allemagne). Après le massacre de Dêrsim perpétré en 1938, sa famille s'est exilée en Anatolie centrale puis a migré à Istanbul. L'exil de la famille Çelebi a commencé depuis Dêrsim et s'est terminé en Allemagne quelques années plus tard. Avec un père patriote, Hüseyin a été fortement influencé par l'intérêt de ce dernier pour le développement social et la politique kurde.

Le 1er septembre 1974, pour la première fois à l'âge de 7 ans, il participe à une manifestation avec son père pour condamner le massacre contre les Kurdes en Irak durant la même année. A son père, il dit ceci un jour dans sa chambre où était accroché un portrait de Barzanî : « lorsque le Kurdistan sera établi, tu en seras le roi

et moi le prince ». C'était alors un jeune homme plutôt rebelle et curieux ; c'est peut-être la meilleure manière de le caractériser. Il n'a jamais accepté les injustices jusqu'à la fin de sa vie et s'y est toujours opposé. Lorsqu'il a atteint une certaine vision politique, il n'a pas hésité à discuter avec différents cercles politiques ainsi qu'avec son père au sujet de l'Union soviétique. Il s'intéressait beaucoup à la politique, à l'histoire, à la science et aux langues étrangères dont l'anglais et l'espagnol. Dans ses cours de turc, son professeur formulait la devise nationale turque : « je suis turc, j'ai raison et je travaille dur ». Mais Hüseyin prononça un jour le contraire ; il fut puni par une gifle.

Il s'intéressait à la SDAJ (Jeunesse des travailleurs socialistes allemands) et à la JUSOS (Jeunes Socialistes). Il se tourna également vers des organi-

sations turques. Au sein de la gauche turque, il commença à discuter de la question kurde. Il considérait non seulement les Kurdes, mais aussi les personnes qui ont souffert en Amérique latine et en Afrique, comme des individus et des groupes dont les droits étaient bafoués. Sans compromettre son internationalisme, il a déclaré un jour « peu importe que je sois kurde, turc, arabe ou chinois ».

Vers la fin de ses études secondaires, il développa un intérêt pour la littérature et commença à écrire des nouvelles en allemand et en turc. Il portait en lui une passion littéraire profonde et marquante.

Au début des années 80, il s'impliqua dans les affaires étrangères de l'association kurde de Hambourg. Au milieu de cette décennie, il commença à se consacrer pleinement au mouvement de libération

Pour lui, le socialisme était comme le soleil l'air et la terre ; donc, l'un des indispensables de la vie.

kurde. Et en 1985, il fut arrêté et condamné à une amende pour la première fois du fait de ses activités politiques considérées comme illégales.

En 1986, il entama des études de sociologie à l'Université de Düsseldorf. Pendant ses années universitaires, il joua un rôle important dans la publication d'articles allemands dans Kurdistan Report. Après un moment, il finit par travailler comme activiste à Cologne. Le 25 février 1988, dans le cadre des efforts de l'Allemagne pour isoler le PKK, il fut arrêté au motif qu'il était responsable d'appartenir au PKK ; c'est alors qu'il se retrouva complètement isolé du monde extérieur en purgeant une peine de prison de deux ans à Wuppertal.

Pendant son séjour en prison, il se concentra sur les moyens de défense légaux et d'actions collectives. Après sa libération début 1990, il reprit la lutte et rejoignit la fondation « amis du peuple kurde ».

Par ailleurs, il discutait constamment avec la gauche allemande sur la lutte des Kurdes ; ce qui contribuera par la suite à faire connaître cette lutte aux Allemands. Pour lui, le socialisme était comme le

soleil, l'air et la terre ; donc, l'un des indispensables de la vie. Cependant, après un certain temps, il finit par définir de nombreuses organisations socialistes allemandes comme

social-chauvinistes et s'en est complètement séparé.

Il s'est ensuite rendu au Kurdistan méridional en 1992 à la période où l'État turc, le PDK (Parti démocratique du Kurdistan) et le YNK (Union Patriotique du Kurdistan) se sont battus contre les forces de la guérilla PKK en tentant tous de la détruire.

Hüseyin Çelebi est mort au Kurdistan par la balle d'un

peshmerga de Barzanî (donc du PDK), ce même Barzanî dont il avait accroché le portrait au-dessus de son lit.

Ce qui est tragique, c'est qu'il mourut par une balle kurde, bien qu'il ait consacré toute sa vie au peuple kurde. Surement la pire des choses qu'on lui ait faite. Tout comme cela a été le cas d'Ali Ser qui fut assassiné par un Kurde de sa région durant la rébellion de Dêrsim en 1937.

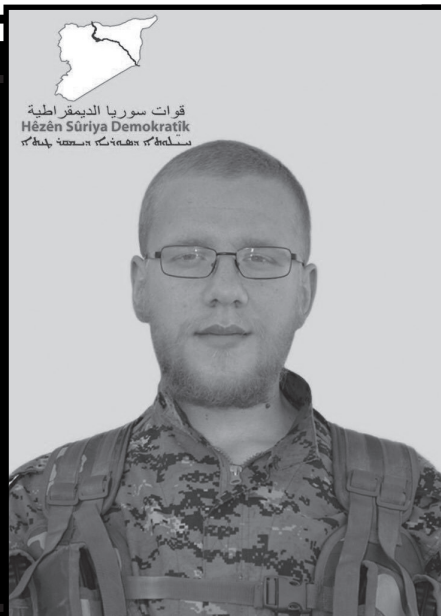
Hüseyin Çelebi a été élu président d'honneur lors du deuxième congrès de l'union étudiante kurde d'Europe qui s'est tenu en décembre 1992 ; car il est considéré depuis comme quelqu'un d'exemplaire pour tous les étudiants et toutes les étudiantes Kurdes en Europe. Partant de là, des projets littéraires de poésie et de narration ont commencé en sa mémoire chaque année. Et c'est pour cela, notamment, que nous sommes présents aujourd'hui, pour à la fois honorer son combat et donner une suite à son esprit littéraire comme un héritage pour une jeunesse qui lutterait et résisterait toujours au moyen de l'art et des mots.

HELD UNSERER

ZEIT

Name: Konstantin Geedig

Kampfname: Andok Cotkar

Geburtsort: Kiel

Märtyrium: 16.10.2019

Ort: Serêkaniyê

Am 16. Oktober 2019 ist Andok Cotkar, Konstantin Geedig, aus Kiel in Norddeutschland im Zuge des Angriffskriegs des NATO-Mitglieds Türkei in Serêkaniyê, Nordsyrien, durch einen Luftangriff gefallen.

Heval Andok hatte sich im September 2019 den Volksverteidigungskräften YPG in Rojava/ Nordsyrien angeschlossen, um ein Teil des Kampfes gegen den IS zu werden. Er war beteiligt an Kämpfen gegen den IS an verschiedenen Fronten in der Region Minbiç, Cerablus und Reqa.

Nach einer Verletzung war er eine Weile zurück in sei-

ner Heimat, doch kehrte dann wieder zurück nach Kurdistan und befand sich zuletzt in den Widerstandseinheiten Şengals YBŞ zur Verteidigung des ezidischen Volkes vor weiteren Genoziden. Mit Beginn der Angriffe des faschistischen türkischen Staates und seiner dschihadistischen Söldner, meldet er sich mit vielen anderen FreundInnen sofort als Freiwilliger, um die Revolution der Hoffnung, die seit 2012 in Rojava blüht, zu verteidigen.

Wie viele andere kämpfende FreundInnen und Menschen hat er im Widerstand gegen Faschismus und zur Verteidigung der Menschenwürde sein Leben

gelassen. In einer Zeit in der sich alle Herrscher von Trump über Putin bis Kamp-Karrenbauer mit Heuchelei und blutrünstigen Profitinteressen gegenseitig übertreffen, ist unser Freund und Weggefährte Andok Cotkar wahrhaftig ein Held unserer Zeit.

Die Hoffnung in Rojava verteidigen

Als Konstantin sich aus seiner Heimat an der Ostseeküste aufmachte, sagt er niemandem etwas von seinem Plan. So stieg er am internationalen Anti-Kriegstag, dem 1. September 2016, in den Flieger nach

"Das Leben habe nur mit einem klaren Ziel vor Augen einen Sinn."

Kurdistan. Auf dem Weg erst informierte er seine Familie, die seitdem, wie viele andere deutsche Familien auch, vielleicht zumindest ein wenig Teil der Schwierigkeiten der widerständigen kurdischen Volkes geworden sind. Konstantin war kein ehemaliger Soldat oder linker Aktivist wie viele andere, die sich der YPG anschließen. Er war einfach ein Mensch, dessen Gewissen nicht länger die Gräueltaten des IS und seinen Verbündeten hinnehmen konnte und daher seinem Herzen folgte, als er sich dem Widerstand zur Verteidigung der Völker des Mittleren Ostens und für eine demokratische, ökologische Gesellschaft und Freiheit der Frau anschloss.

Wir haben Heval Andok als einen sehr bescheidenen und bodenständigen Menschen kennengelernt. Als er gerade neu in Rojava ankam, antwortete er auf die Frage wo er her sei: „Aus Kiel, Speßersiedlung!“. Konstantin arbeitete vorher als Landwirt woher er seinen Nachnamen Cotkar (Bauer) bezog. Er sprach eher Plattdeutsch, als Hochdeutsch und machte sich bei allen Freunden mit seiner natürlichen, hilfsbereiten Art und seinem typisch nordischen Humor sehr geschätzt.

Nachdem er in Reqa verletzt wurde, sagte er in einer Fern-

sehdokumentation: „Wenn ich nach Europa zurückkehre, freue ich mich darauf meine Familie wiederzusehen, meine Freunde wiederzusehen und auch meine ehemaligen Chefs. Und ich freue mich darauf wieder als Landwirt zu arbeiten. Zumindest für eine Weile, denn das macht auch Spaß.“

Er hielt nicht viel von akademischen Diskussionen über politische Theorien, wollte eher

praktisch lernen wie er im Kampf mit der YPG seine Pflicht erfüllen kann, sich und seine FreundInnen und die Bevölkerung beschützen kann. Allerdings las auch er mit Neugier Abdullah Öcalans Ideen des Demokratischen Konföderalismus und beteiligte sich immer aktiv

an Diskussionen. Dass er vor allem ein Mensch der Tat und Praxis war, zeigte sich daran, dass er auch als Frontsanitäter vielen FreundInnen das Leben rettete und sich durch seinen unermüdlichen Einsatz und seiner Genossenschaftlichkeit hervor tat. Für ihn war Rojava der Ort, an dem er wirklich seine eigene Persönlichkeit und Fähigkeiten zum Ausdruck bringen konnte und immer zu glücklich und lebensfroh in der Gemeinschaft seiner Hevals aufging.

Eine historische Waffenbrüderschaft

Nach seiner Rückkehr in seine norddeutsche Heimat und im Zuge des Besatzungskrieges in Efrin des faschistischen türkischen Staates, der nur ein Vorgeschmack des aktuellen Angriffs war, hielt er Kontakt zu der kurdischen Gesellschaft und versuchte sich auch dort zu engagieren. Der deutsche Staat reagierte auf seine Rückkehr mit Terrorismusvorwürfen. Und das obwohl Deutschland als NATO-Mitglied stets selber Teil des Projekts Grüner Gürtel gegen fortschrittliche-sozialistische Bewegungen im Mittleren Osten war und bis heute den Terror des faschistischen Staates Türkei und seiner dschiha-distischen Mörderbanden, als wichtigen Verbündeten pflegt.

"Für ihn war
Rojava der Ort, an
dem er wirklich
seine eigene
Persönlichkeit und
Fähigkeiten zum
Ausdruck bringen
konnte."

Allein dieses Jahr wurden von Deutschland eine Viertelmillion Euro Rüstungsmittel an die Türkei geliefert. Eine historische Waffenbrüderschaft schon seit Bismarck und dem Osmanischen Reich. Eine gemeinsame ideologische Linie des Faschismus von Atatürk über Hitler zu Erdogan. Die Nachfahren der Opfer der Genozide an ArmenierInnen, EzidInnen, Suryoye, AlevitInnen und KurdInnen des letzten Jahrhunderts, damals in den Norden Syriens geflohen, sind heute wieder die gleichen, die von Vertreibung und ethnischer Säuberung in Rojava betroffen sind.

Das Leben in Deutschland hat seinen Sinn verloren!

Doch diejenigen, die den Widerstand gegen Faschismus in Deutschland, Italien oder Spanien des letzten Jahrhunderts in ihrer Erinnerung und Herzen tragen, sind eben jene, die auch heute wieder die Verant-

wortung aufnehmen, die Menschenwürde gegen die Barbarei des Kapitalismus zu verteidigen. Heute findet dieser Kampf stellvertretend für die gesamte Menschheit in Kurdistan statt. Heval Andok hat dies gefühlt und verstanden. Ihn hat es daher auch nicht lange in Europa gehalten, beharrlich versuchte er nach wenigen Monaten schon nach Rojava zurückzukehren. Wie er selbst sagte, habe das Leben in Deutschland seinen Sinn verloren, das Leben habe nur mit einem klaren Ziel vor Augen einen Sinn. Für Heval Andok bedeutete dies, Teil der Hoffnung, die Rojava für die ganze Welt ausstrahlt, zu sein und sie zu verteidigen. Deswegen wird er für uns nie in Vergessenheit geraten und hinterlässt uns eine sehr große Verantwortung.

Auch in Gedenken an die Kieler Antifaschistin und Anti-Kriegsaktivistin Anni Wadle und Heval Andoks enge Weggefährten Anton Leschek, Micha-

el Israel und Ryan Lock sowie allen GefallInnen des Kampfes für die Menschlichkeit, sprechen wir Konstantins Familie und allen FreundInnen unser herzliches Mitgefühl aus. Wir werden ihre Träume in unseren Herzen tragen. Wenn wir Widerstand leisten, ist Heval Andok für uns mit Herz und Seele sowohl an der Front in Kurdistan, als auch auf der Straße der Metropole immer mit uns und wird uns die Kraft geben, die wir brauchen, um dem Wahnsinn endlich ein Ende zu setzen.

Wir werden Deinen Kampf weiterführen. Die Suche nach Freiheit und Gerechtigkeit können sie niemals ersticken. Denn Widerstand ist Leben, daher damals bis heute „Kein Vergeben – Kein Vergessen“. Alle gemeinsam gegen den Faschismus.

**Şehîd Namirin –
Die Gefallenen
sind unsterblich!**

UYANAN KÜRT HALKINA KARŞI YAPILAN KATLIAM

Bu yazı Bozan Tekin ve Kürdistan Stratejik Araştırma Merkezi'nin Maraş Katliamı üzerine yazdıkları değerlendirmelerinden derlenmiştir.

Maraş Katliamının üzerinden 41 yıl geçti, 42 yılına giriyoruz. Bilindiği gibi Kürdistan'da sömürgeci Türk devleti tarafından yapılan büyük katliamlardan birisi de Maraş Katliamıdır. Kürdistan'da sömürgeci Türk siyaseti hangi esaslar üzerinden oldu, hangi esaslar üzerin-

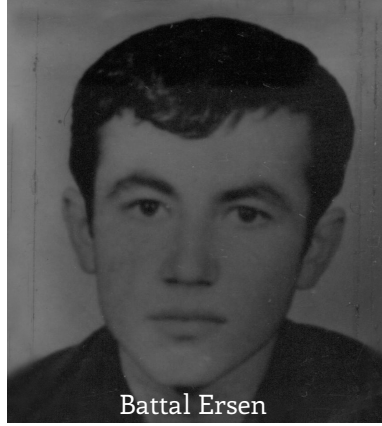
de kuruldu? Sömürgeci Türk siyasetinin oluşturulma sebebi bir tane dahi Kürt bırakmamak içindi. Fiziki olarak bitirdiklerini bitirecek, soykırım yapacak Dêrsim, Agirî, Palu, Genç, Zilan, Sason gibi katledecek, geri kalanların dilini, kültürünü unutturup Kürtleri asimile edip bitecekti. Bu bir insanlık suçudur.

Birleşmiş Milletler yasalarına göre soykırım ve katliamlar birer insanlık suçudur. Ama Türk sömürgeciliği bunun üzerine kuruldu ve hâlâ da bu politikasını devam ettiriyor. Bu politikanın bir sonucu olan Maraş Katliamı üzerinde derince durulmalı ve anlaşılmalıdır. Bazıları yüzeysel bir şekilde “mez-

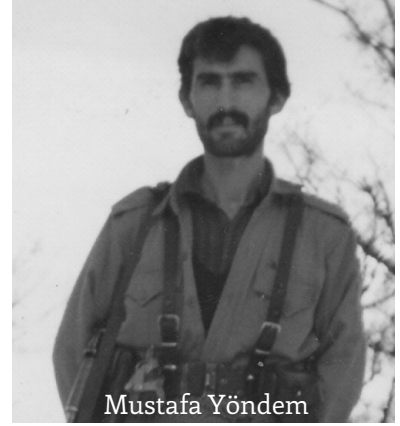

Besê Anuş

Battal Ersen

Mustafa Yöndem

hep kavgasıdır” diyordu, “Alevi ve Sünniler arasında bir tartışmaydı ve böyle sonuçlandı” diyorlardı. Ya da bir provokasyon olarak değerlendirildi. Hâlâ da böyle değerlendirenler var. Maraş Katliamı bilinçli, planlı bir siyasetti; Kürtleri soykırımdan geçirmek kalanları göç ettirmek ve bu temelde boşalan yerleri Türklerle, başka yerden getirecekleri yerleşimcilerle doldurmak Kürdistan’ı Türkleşme için bir saha yapmaktı.

Maraş Katliamının amacı mücadeleyi boşa çıkarmaktı

Maraş Katliamı Kürdistan’da meydana gelen katliam zincirinin bir parçasıdır. Yapıldığı süreç dikkat çekicidir. Kürdistan işgal edildikten sonra birçok katliam yapıldı, birçok sürgün oldu. Kürt demografisi ile oynandı, Kürt nüfusu azaltıldı, bunun yanında asimilasyon geliştirildi. Kürt kültürü üzerinde baskı oluşturuldu. Kürdistan her boyutuyla işgal edildi ve direnecek kimse bırakılmadı. 70’lere kadar bu böyle devam etti. 73’ten sonra Önder APO öncülüğünde PKK’nın temelleri atılmaya başlandı. Türk sömürgeciliğinin “buralar artık

Kürdistan değil” dediği, “Fırat’ın batı yakası” dediği yerler yani Mereş, Semsûr (Adıyaman), Dîlok (Antep), Kilis gibi yerler sömürgecilik tarafından Kürtlükten uzaklaştırılan, zafer kazanılan yerler olarak görülüyordu. Sömürgeciliği tüm politikalarına karşı harekete geçen PKK de özgür yaşamın ilk tohumlarını buralarda serpti. Haki Karer ve Kemal Pir başta olmak üzere birçok PKK öncüsü çalışmalarını Dîlok, Semsûr ve Mereş’te yürüttüler. Buralardan ciddi bir katılım oldu. Mereş’te özellikle de Pazarcıx’ta ve diğer yerlerden katılan yüzlerce genç PKK saflarında şehit düştü. Besê Anuş, Battal Ersen, Abbas Doldur, Mustafa Yöndem gibi Özgürlük Mücadelesinde öncü militan kişiler olarak tarihe geçtiler. Bu bölgedeki Kürtlerin uyanışını gören sömürgecilik, Kürtlüğü ve Aleviliği birbirinden kopararak bu gelişimin önünü almak istedi. Bu politikalar Türk devleti belgelerinde bulunmaktadır. Bizzat Özel Harp Dairesi üyesi Türk generalleri buna el atmış “Kürtlüğü ve Aleviliği birbirinde koparmalıyız” demişlerdi. Bu temelde buralarda provokasyonlar geliştirmek istediler.

Buna karşılık Özgürlük Hareketi buralarda gelişti ve buralarda en çok katılım sağlayanlar da Alevi gençlerdi. Bu bölgenin birçok şehidi var. Mücadele yükseldi, gelişti, güçlendi, halk uyandı, bir örgütlenme gelişti, bir irade ortaya çıktı ve PKK’nın ilanı mücadeleden büyük bir adım oldu. 27 Kasım 1978’de PKK ilan edildi. Sömürgecilik buna anında cevap vererek 24 Aralık’ta Maraş Katliamı’nı gerçekleştirdi. Katliam ayın 18’inde başladı, 24’üne kadar devam etti ve 24 Aralık Maraş Katliamı olarak tarihe geçti. Bu katliam hem PKK’nın kuruluşuna, hem de Güney Batı Kürdistan’daki özellikle Alevi halkımızın ulusal uyanışına bir cevaptı. Mereş bölgesi, ilçeleri birçok yol-yöntemle büyük oranda boşaltıldı. Maraş Katliamının sebebi aslında budur.

Maraş katliamını gerçekleştiren unsurlar

Katliam derin devlet, MİT ve MHP tarafından geliştirildi. NATO Gladyosu da işin içindeydi. Hazırlıkları günler öncesinden yapılan Maraş Katliamı sırasında dönemin Emniyet Müdürü olan Abdülkadir Ak-

su'ydu. Mereş'te 4 gün boyunca oluk oluk kan dökülürken, katliama adları karışan Abdülkadir Aksu, MİT elemanları ve dönemin devlet görevlileri hakkında bugüne kadar hiçbir soruşturma açılmadı. Olaylar sırasında İçişleri Bakanı olan İrfan Özaydınlı, katliamın açığa çıkarılması için özel bir ekip kurdu ve yaptırdığı incelemede oldukça önemli bilgilere ulaştı. Ancak bu bilgiler 'devlet sırrı' olarak gizlendi. Özaydınlı'nın kurduğu özel ekibin ve dönemin Cumhuriyet Savcısı Dünder Saner'in hazırladığı raporlara göre, katliamın planlamasını, Alparslan Türkeş'in dünürü olan MİT hukuk müşavirinin de içinde olduğu dört MİT mensubu ve katliamdan birkaç gün önce Mereş'e giden CIA ajanı Peck birlikte yapmıştı. Katliamın planlayıcıları arasında Adalet Partisi İl Başkanı Faruk Kadioğlu ile dönemin Mereş Belediye Başkanı Ahmet Uncu da vardı.

Mereş'e milli piyango akışı

Yıllar sonra ortaya çıkan belgeler katliamın startının 18 Aralık'ta verildiğini gösteriyor. Olayların başlangıcından önce, 16 Aralık'ta Çiçek Sineması'na aniden Cüneyt Arkın'ın başrolünde yer aldığı 'Güneş Ne Zaman Doğacak' adlı film gösterime sokuldu. Gizlenen raporlara göre sinema salonunda 18 Aralık günü, ÜGD Mereş Şubesi İkinci Başkanı Mustafa Kanlıdere, Ökkeş Kenger ve üçüncü başkan Mustafa Tecirli'nin yönlendirmesiyle tahrip

gücü az bir dinamit patlatıldı. Patlamadan sonra Cuma Avcı adlı bir kişi polis memuru Hasan Aydın'ı dinamiti atan kişi olarak teşhis etti. İçişleri Bakanlığı'nın gizlenen raporunda katliamın organizatörleri ve günler öncesinden başlayan hazırlıklar da tek tek anlatılıyor. Rapordaki ilginç tespitlerden biri ise, katliamın bir gün öncesi ile son gününü içeren 18-26 Aralık tarihleri arasında Mereş'e, görülmedik fazlalıkta milli piyangocu akını olmasıydı.

Raporda milli piyangocu kıtlığında Mereş'e gelen kişilerin kentte Alevilerin yaşadıkları Yörükselim, Şeyhadil, Kümbet ve Yeni Mahalle gibi semtlerde nüfus sayımı yapıyoruz iddiasıyla evlerde kaç kişinin yaşadığını tespit ettiği ve Alevilerin evlerinin kapılarını kırmızı boyayla işaretlediği belirtiliyor. Alevilerin evlerinin işaretlenmesinin nedeni ise katliam günü açığa çıktı. Mereş'te geriçi ırkçı, şeriatçı faşist grubun neden olduğu vahşet, 20 Aralık akşamı Alevilerin gittiği Yeni Mahalle'deki Akın Kiraathanesi'ne¹ patlayıcı madde atılması ve iki kişinin yaralanmasıyla başladı. 21 Aralık'ta ise Mereş Meslek Lisesi öğretmenlerinden Hacı Çolak ve Mustafa Yüzbaşıoğlu öldürüldü. 22 Aralık'ta yapılacak olan öğretmenlerin cenaze törenine saldırı hazırlığı ise geceden başlatıldı. 22 Aralık'ta Mereş Müftüsü², resmi araçla dolaşarak, 'Aleviler Cuma namazında camileri bombalayacaklar. Müslüman kardeşlerimizi katliamdan ko-

rumak için toplanalım. Bir Alevi öldüren cennete gider' diye halkı kışkırttı. Devlet Hastanesi Başhekimi ise öğretmenlerin cenazelerini Cuma namazının bitimine denk getirerek katliama yardımcı oldu. Cenaze töreni sırasında önceden hazırlanmış saldırgan grup 'Kommünistler Moskova'ya, Katil İktidar' sloganlarıyla saldırıya geçti. Polislerin saldırganları engellememesi üzerine cenaze korteji dağıldı. Faşist çeteler ilerleyen saatlerde iyice azgınlığa ve Alevilerin yoğun olarak bulunduğu mahallelere saldırıya başladı. 22 Aralık'ta geç saatlere kadar süren saldırılarda 100'e yakın işyeri tahrip edildi. DİSK, TÖB-DER, Pol-DER, CHP, TİKP, Tekstil Sendikası ve Sağlık Müdürlüğü binaları yıkılıp yakıldı.

Kırmızı boya ile işaretlenen evler yakıldı

23 Aralık'ta camilerden ve belediye hoparlöründen, 'Bütün din kardeşlerimiz son görevlerini yapsınlar' şeklinde kışkırtıcı anonslar yapıldı. Ardından Alevilerin yaşadığı mahallelere otomatik silahlarla saldırılar başladı. Önceden kırmızı boya ile işaretlenen evler tek tek yakıldı. Polisin ve askerlerin önlem almamaları faşist çetelerin Mereş'i tamamen ele geçirmesine neden oldu. Mereş'i kan gölüne çeviren caniler, kadınlara tecavüz ettiler, hamile kadınların karınlarını deştiler, kundaktaki³ çocukları boğazladılar. Çocukların gözlerini şişlerle oydular, insanları baltalarla

1 Kiraathane: Kahve, kahvehane

2 Müftü: İl ve ilçelerde Müslümanların din işlerine bakan devlet görevlisi

3 Kundak: Bebek yatağı

doğradılar. Bu saldırılarda cami imamları da yer aldı. Mahalle muhtarı saldırganlara silah dağıttı. Belediye araçları saldırı sırasında mühimmat taşıdı. Bağlarbaşı İmamı Mustafa Yıldız'ın söyledikleri faşist çetelerin katliam için nasıl bir araya geldiklerini göstermesi bakımından hayli çarpıcıydı. İmam Yıldız, cuma vaazında 'Oruç ve namazla hacı olunmaz, bir Alevi öldüren beş sefer hacca gitmiş gibi sevap kazanır' diyerek kışkırtıcılık yaptı.

Birçok mahallede, sokakta, evde kadın, çocuk, genç, yaşlı Alevi yurttaşlar katledilirken devlet katliama seyirci kaldı. İldeki askeri birlikler saldırganları engellemedi. Canlarını kurtarmak için askere sığınan kişileri askerlerin ellerinden alan saldırganlar onları kurşuna dizdi. Devlet hastanesine

getirilen yaralılar burada öldürüldü. Maraş Katliamı tam beş gün sürdü. Devlet beş gün Maraş'ta yaşanan katliama seyirci kaldı. Maraş'ı ele geçiren faşist çeteler, 'Kahrolsun Komünistler, Müslüman Türkiye, din elden gidiyor, Vali⁴ istifa, İçişleri Bakanı'nın kellesini istiyoruz' sloganları ile Kürt Alevilerinin ve devrimcilerin evlerine beş gün boyunca saldırdı. Katliam sırasında Maraş'ta bulunan İçişleri Bakanı Özyaydınlı ise 'katliamın solcuların tahriki sonucu' çıktığını iddia edecek kadar yüzüstüleşti. Özyaydınlı, Türkiye'yi de ziyaret ederek, katliamın mimarıyla sözde alınacak önlemleri görüştü. Oysa katliam tam da Türkiye'nin istediği gibi olmuştu. Maraş'ta 'Müslüman Türkiye' sloganı eşliğinde yapılan katliam, 25 Aralık gecesi ancak durdurulabildi. Olaylar-

da resmi kayıtlara göre 111 kişi vahşice öldürüldü, bin 500 kişi yaralandı. 552 ev ve 289 işyeri yakılıp yıkılarak tahrip edildi.

Yaşamını yitirenleri anıyoruz

Maraş katliamı münasebeti ile bir kez daha hem bu katliamda yaşamını yitiren kişiler için hem de Güney Batı'da özellikle de Maraş'ta Kürt Özgürlük Hareketine katılıp şehit düşen kişileri bir kez daha anıyoruz. Bu katliamda rol oynayan, planlayan, parmağı olan kişileri nefretle kınıyoruz. Halkımızın birliğini güçlendirip özgürlüğünü elde ederek, hem soykırımların hem de katliamların önünü alma zamanıdır. dana çağırıyoruz. ●●●

⁴ Vali: Bir ilde devleti temsil eden en yetkili yönetim görevlisi

ALTERNATİF SİSTEM KÜRT TOPLUMUNUN ÖZGÜRCE VAROLUŞU TEMELİNDE GERÇEKLEŞECEKTİR

Ortadoğu'da yaşanan ve çeyrek yüzyıldır devam eden, "Üçüncü Dünya Savaşı" gerçekliği var. Küresel kapitalist modernite sistemiyle, faşist ulus-devlet statükoculuğu arasında süren savaşın bu önümüzdeki süreçte de bölgede yayılarak ve derinleşerek devam edeceğini tespit etmiştik. Bu anlamda bölge ve dünya durumunda aslında çok önemli bir değişiklik olmuyor. Çeyrek asırdır devam eden savaş durumu devam ediyor, bir azalma yoktur. Tam tersine yayılma ve derinleşme var. Şimdiye kadar bu savaş durumu daha çok Ortadoğu'nun batı bölümünde yoğunlaştı. Arap Sahası böyle bir çatışmaya sahne oldu. Bu çatışmalı durum Türkiye'yi de içine aldı.

2017'nin Ekim'inden itibaren Irak hareketlendi, yıl sonunda

da ciddi bir iç çatışma durumu yaşanır hale geldi. 'Bu savaş durumu İran'a nasıl yansır' diye bir çok çevre tarafından merak konusuydu. Çünkü İran bir yandan savaşı hep kendi dışına yaymaya çalışıyordu. Bölgeye müdahaleyi kendi dışında karşılamak için Lübnan'da, Filistin'de, Suriye'de, Irak'ta savaşarak kendi güvenliğini sağlamayı öngörüyordu. Diğer yandan sanki cepheden, sınırlar üzerinden İran'a dönük bir askeri hareket gelişecekmiş gibi sınırlarını tahkim etmeye çalışıyordu, ona göre bir güvenlik stratejisi oluşturuyordu. Açığa çıkıyordu ki, İran dış cepheden bir saldırı bekliyordu. 2017 yılının son günlerinden itibaren İran içinde iç çatışma biçiminde toplumun bir hareketliliği açığa çıktı. Zağrosların doğu ucu da yaşanan Üçüncü Dün-

ya Savaşı'nın etkisinin dışında kalmayacak. Onu bütün derinliğiyle yaşayacak. Mevcut gelişmeler ipucu anlamında da olsa sürecin giderek bu yönlü ilerleyeceğini gösteriyordu.

Üçüncü dünya savaşı ve yeni yapılandırma

Bu durumdan çıkan sonuç ise Üçüncü Dünya Savaşı'nın kısa sürede sona ereceği, çelişki ve çatışmaların ortadan kalkacağı gözüküyor. Bölge henüz bir yeniden yapılanma sürecinde değildir. Eskinin ortaya çıkarıldığı çatışmalar ve çelişkiler temelinde mücadele derinleşiyor ve yayılıyor. Hala eskiyi yıkmaya yönünde mücadele sürüyor. Yenisi nasıl yapılanacak? O yönlü çok fazla bir gelişme adımı yoktur, öyle bir süreç henüz başlamış değildir. Bu konuda

Bölgedeki mevcut Üçüncü Dünya Savaşı'na yol açan sorunlara çözüm getirebilecek olan yegane güç Halkların Demokratik Devrimidir.

'bölgede yeni yapılanmalar oluyor, kartlar yeniden karılıyor, yeni bir sistem oluşuyor' gibi değerlendirmeler oluyor, ama gerçeklik pek öyle olduğunu göstermiyor. Bu çatışmalı durumun başladığı yer Irak'tı, sözde yeni olan, Irak'ta çıkmıştı. Ancak zaman zaman çatışmalı durum hala gerçekliğini koruyor. Demek ki, hala yeni bir şey kurulmamış, var olanın yıkılmasını getiren çelişkili ve çatışmalı durum sürüyor.

Birincisi; çeyrek asırdır Arap Sahası'nda yaşanan savaş bazı ulus-devlet diktatörlüklerini yıktı ve yeni durumlar ortaya çıkardı, ama dikkat edilirse bölgede yeniden yapılanma diyebileceğimiz bir sonuç ortaya çıkmamıştır. Irak, Mısır, Tunus, Suriye, Libya'daki durumlar bunu gösteriyor. Eskiye, var olanı yıkan adımlar atıldı, ama yeni adına kalıcı bir sistem oluşturulamadı, oluşturulamıyor. Türkiye ve İran'da köklü değişiklikler olmadıkça, mevcut ulus-devlet diktatörlükleri yıkılıp yeni siyasi yapılanmalar ortaya çıkmadıkça, bölgede kalıcı

bir sistem oluşamaz. Bölgenin hegemonik güçleri, Türkiye ve İran'dır. Bölgede siyasi yapılanmayı belirleyen yerler, Türkiye ve İran'daki siyasi yapılanmalardır. O bakımdan sadece Arap Sahası'ndaki mücadelenin sonuçlarıyla yeni bir siyasi yapılanma açığa çıkmaz. Bölgede kalıcı ya da belli dönemde hüküm sürecek sistem ortaya çıkacaksa, bu sistem ancak Türkiye ve İran'daki değişim ve yeniden yapılanma temelinde mümkün olabilir. Bu anlamda Suriye üzerinden mücadele daha çok Türkiye'ye yayıldı. DAİŞ ile ilişkileri, Suriye'ye askeri müdahalede bulunması vb. biçimlerde, Türkiye söz konusu savaşın içine çekildi. Önümüzdeki süreçte Arap Sahası'nda da belli bir çelişki ve çatışma olacak, ama daha çok çatışmalı durum Türkiye ve İran'da yaşanacaktır. İç mücadeleler, Türkiye ve İran'da sürecektir. Bölgenin hegemonik merkezleri, eski yapının yol açtığı çelişkilerin çatışmalara dönüşmesine sahne olacaktır. Bölgede eski olanın ne kadar yıkılabileceği görülecektir. Bu an-

lamda düşük yoğunluklu savaş dönemi denen sürecin ortadan kalkması gibi bir durum yakın dönemde yoktur. Tersine savaşın yayılma ve derinleşmesi söz konusudur.

İki; bu savaş daha çok bölgenin hegemonik merkezlerine doğru kaymıştır. Türkiye ve İran'ın önümüzdeki süreçte daha çok çatışmaya sahne olacağına benzemektedir.

Üçüncüsü; bu savaş ortaya çıkaran tarafların, çelişki ve çatışma yaratma potansiyelleri olmakla birlikte savaş sona erdirecek güçleri, iradeleri, çözüm projeleri yoktur. Ne faşist ulus-devlet statükoculuğunun yeni bir çözüm projesi var ne de küresel sermaye güçlerinin, ulus-devlet statükoculuğunu yıkıp yerine koyabilecekleri yeni bir sistem projeleri söz konusudur. Tersine onlar da söz konusu düşük yoğunluklu çelişki ve çatışma içinde bölgedeki egemenlilerini sürdürmek istiyorlar.

Dördüncüsü; mevcut durumda savaş sona erdirecek, bölgedeki mevcut Üçüncü Dünya

Kürdistan Özgürlük Devrimi ve Ortadoğu Demokratik Devrimi'nin gerçekleşmesi için son derece elverişli bir durum söz konusudur.

Savaşı'na yol açan sorunlara çözüm getirebilecek olan yegane güç Halkların Demokratik Devrimidir. Demokratik Özerkliğe dayalı, Demokratik Konfederalizm yönünde, demokratik toplum örgütlülüklerinin, halk devrimlerinin gelişmesidir. Savaşları sona erdirecek, sorunları çözecek tek proje budur, tek alternatif olarak bu görülüyor.

Beşincisi; çatışmanın, Demokratik Halk Devrimlerinin gelişmesi açısından daha çok imkan ve fırsat sunuyor. Çünkü bunun merkezinde Kürt Sorununun çözümü var. Dolayısıyla Kürdistan'ı yok sayan ve parçalayarak yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin değiştirilmesi vardır. Alternatif sistem, ancak Kürt Toplumu'nun özgürce var oluşu temelinde gerçekleşecektir. Bölgenin özgürlüğe, demokrasiye ulaşması, halkların kardeşçe yaşadığı Demokratik Konfederal sistemin oluşmasıyla mümkün olabilir. Yine Kürt Sorununun, Kürt halkının varlığı ve özgürlüğü temelindeki çözümüyle gerçekleşebilir.

Tarihi bir dönemden geçmekteyiz

Son olarak da bu durum, Kürt sorununu ayakta tutmaya çalışan, Kürt'ü inkar ve imha sisteminin yürütücüsü olan, Kürt soykırımını sürdürerek sonuç almak isteyen sistemler mevcut durumda en çok daralan, en çok iç çatışmayı yaşayan, zorlanan sistemlerdir. Hem Üçüncü Dünya Savaşı denen çelişki ve çatışmanın, bölgedeki yayılma ve derinleşme durumu hem de çözümün Kürt özgürlüğü temelinde bir Demokratik Ortadoğu Devrimi ile olması; yani Demokratik Ortadoğu, Özgür Kürdistan formülüyle çözümün gerçekleşecek durumda bulunması; Kürt soykırımını, bağınazca tam bir Kürt karşıtı ve Kürt düşmanı olarak sürdürmek isteyen güçleri son derece daraltmakta, tecrit etmekte, iç ve dış dayanaklarını sınırlandırmaktadır. Dolayısıyla tarihinin en zayıf konumunu yaşar duruma düşürmektedirler. Kürdistan Özgürlük Devrimi ve Ortadoğu Demokratik Devrimi'nin

gerçekleşmesi için son derece elverişli bir durum söz konusudur, bir devrim durumu yaşanmaktadır. Devrim durumunu öngörece, gerçekleştirecek şekilde bir ortam söz konusudur. İmkanlar, fırsatlar, demokratik devrimci güçler açısından bu düzeyde vardır.

Bu anlamda tarihi bir dönemden geçmekteyiz. Devrim için son derece elverişli ortam vardır. İmkanlar, fırsatlar hat safhada ortaya çıkmıştır. Gerisi devrimci güçlerin, bunu değerlendirmesine kalmaktadır.

Faşizm en zayıf, daralmış ve sıkışmış dönemini yaşamaktadır

Faşist AKP-MHP diktatörlüğünün durumu ve anti-faşist direnişin temel karakteri değerlendirmek önemli olmaktadır. Bölgenin ve küresel sistemin genel durumu değerlendirildiğinde açıkça görüldü ki, faşizm tarihinin en zayıf dönemini, en çok tecrit olmuş, içte ve dışta en çok daralmış ve sıkışmış durumunu yaşıyor. AKP-MHP

Artık internet sayfalarında,
“Günümüzün diktatörü kimdir?”
sorusuna cevap olarak Tayyip Erdoğan
konmuş durumdadır.

>>

faşizmini geldiği noktada böyle görmek lazım. Kuşkusuz Türkiye’deki faşizmi hafife almak, küçümsememek gerekir. Özellikle AKP-MHP faşizmi, yüzyıllık faşist zihniyet ve siyasetin doruk yapmasıdır. Böyle görmek, değerlendirmek gereklidir. Yeni ortaya çıkmış sadece AKP-MHP’nin yöneticilerine dayanan bir güç olarak da görmemek lazım, çünkü ciddi bir tarihsel geçmişi var. Faşist zihniyet ve siyaset Türkiye’den doğmuştur. Birinci Dünya Savaşı içerisinde Osmanlı’nın son dönem yönetimleri şahsında ortaya çıkmıştır. İttihat ve Terakki Cemiyeti’nin oluşturduğu zihniyet ve siyasetin ürünüdür. Bunun temelinde de saldırı, savaş, soykırım, şovenizm, ırkçılık, milliyetçilik, katliamcılık vardır.

Kemalizm, bunun bir türevidir. Dolayısıyla TC devleti bu faşist zihniyet ve siyasetten kopuk değildir. Onun karşıtı kesinlikle değildir, bir türevi olarak ortaya çıkmıştır. Aralarındaki çelişki felsefik, teorik, ideolojik değildir; aralarındaki çelişki tarza ilişkindir, buna biraz da stratejiktir diyebiliriz. Kemalizm, İttihat ve Terakki yönetimini biraz maceracı, hayalci bulmaktadır. Özellikle Enver Paşa çizgisini böyle görmektedir. Faşist zihniyet ve siyaseti bütün dünya-

ya yayarak ya da tüm dünya Türklüğünü birleştirerek uygulama stratejisini gerçekleştirmez ve hayalci görmektedir. Onun yerine sınırları belirlenmiş bir toprak parçası üzerinde bu zihniyet ve siyaseti uygulanabilir görmektedir. TC sınırlarını bunun için çizmiştir. Fırsat buldukça, koşullar olgunlaştıkça, imkanlar oluştuğunda yayılmayı gerçekleştirmeyi öngörmüştür. Örneğin Hatay’ı aldı ve “fırsat bulursak Musul’u da alacağız” diyordu. Fırsat bulamayınca da alamadı. Maceracı bir yayılma tarzında değil de belli bir sınır içerisinde uygulama ve fırsat buldukça o sınırları genişletme, yayılmayı gerçekleştirme biçiminde yürütmeyi öngörüyordu. Dikkat edilirse fark, stratejik ve taktiksel, yoksa zihniyet ya da ideolojik boyutta değildir. Çünkü zihniyet ve ideolojik olarak Kemalizm, İttihat ve Terakki’nin bir türevidir. Onu olduğu gibi kabul ediyor, onun daha somut uygulanmasını içeriyor. TC’yi böyle görmek lazım. Bu anlamda yüzyıllık faşist, şoven, milliyetçi, ırkçı bir sistemin oluşumu var. Faşizm, dünyaya buradan yayıldı. Hitler, Mussolini, Saddam, Afrika, Amerika diktatörlükleri oldu. Sonunda AKP-MHP faşist diktatörlüğü yüzyıllık tecrübenin doruklaşması haline geldi. AKP-MHP it-

tifakını, yine bu ittifakın CHP ve Ergenekoncularla uzlaşmasını kesinlikle böyle değerlendirmek gereklidir. Mevcut durumda AKP iktidardadır, ama MHP açıktan destekliyor, hükümete ortak gibidir. CHP ise gizliden destekliyor, o da hükümete ortaktır. Böylece MHP ve CHP’nin koltuk değnekliğinde 20 Temmuz 2016 OHAL darbesiyle yeniden inşa edilmek istenen bir faşist diktatörlük hedefi ortaya çıkmıştır.

AKP “Dört başı mamur” bir faşist diktatörlük kurmak istiyor

Bu bakımdan mevcut iktidar sistemini ve faşizmi sadece bir parti ve hükümet olarak görmemek lazım. Devlet, devleti oluşturan partiler böyledir. Bu partilerin “Yenikapı Ruhu” adı altında faşist birlikleri, ittifakları var. Dolayısıyla MHP ve CHP desteğiyle, AKP, İttihat ve Terakki zihniyet ve siyasetini güncelleyerek TC’yi yeniden yapılandırmaya, tümünden buna dönüştürmeye çalışmaktadır. Bunu görmemiz lazım. Bu noktada birlikleri olsa da zaman zaman ayrılıkları oluyor, iç çatışmaları da ortaya çıkıyor. Böyle faşist, yeniden bir yapılandırma, Kürt düşmanlığı temelinde toplum üzerinde ağır

baskı ve terör oluyor. Bunu gerçekleştirirken, İttihat ve Terakki zihniyet ve siyasetini yeniden canlandırıyor. Buna “Yeni Osmanlılık” diyorlar. AKP’de dile gelen Osmanlılık böyledir. Bu yönüyle bölgenin halklarıyla, Fars ve Arap milliyetçilikleriyle, küresel sistemle karşı karşıya geliyor. Çünkü AKP-MHP ittifakı faşist temellerde yeni bir Ortadoğu egemenliğini şekillendirmek istiyor. Bunun için iç yapıyı, devlet yapısını değiştirmekle uğraşıyor. Eski sistem parçalandığı için yeniyi kuramıyor. Bölgede İslam’ın öncüsü olmak istedi, ama İran, Arap cephesiyle de çelişkili oldu, oradan çıkamadı. Küresel düzeyde, NATO’ya dayanarak kendisini var etmişti. Şimdi küresel kapitalist sistemle belli bir çıkar mücadelesi yürütse de ABD ve Avrupa sistemleriyle ciddi çelişki ve çıkar çatışmaları var. İçte ise başta Kürtler olmak üzere halklarla, kadınlar ve gençlerle, emekçi, işçi kesimleriyle ciddi bir çelişki ve çatışması var. Onları ezerek, kırarak, iradelerini yok ederek hakim olmak istiyor. “Dört başı mamur” bir faşist diktatörlük kurmak istiyor. Bu da farklı kesimlerin tümüyle karşı karşıya gelmesini sağlıyor. Bu anlamda hem çelişki ve çatışmalar en ileri düzeyde açığa çıkmış durumda hem de çok yönlü iç ve dış karşıtlıkla yüz yüzedir. Kendini yeniden yapılandırmak isteyen AKP-MHP faşist diktatörlüğü, bu anlamda zayıf konumdadır, daha çok Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli’nin saldırganlığıyla, gücüyle yürütülmek isteniyor. Bu anlamda Devlet Bahçeli önemli güç kaybetmiş hale getirildi ve parti bölünerek, İy

Parti ortaya çıkartılarak etkisiz kılındı. Tayyip Erdoğan’ın etkinliği, devlet gücünü elinde tutmasından kaynaklanıyor. Sürekli bir saldırı politikası izliyor. “En iyi savunma saldırıdır” taktiğini sürekli uyguluyor. AKPl’ilerin büyük çoğunluğu karşı çıkmış, kopmuş durumdadır. Her an iç bölünmeye açık bir yapısı da vardır. Karşıt olanları etkisizleştirerek, eleyerek, tasfiye ederek kendisini güçlendirmek istiyor; ama birçok karşıt birey, grup ortaya çıkmış durumdadır.

Tayyip Erdogan kişiliği tüm dünyada teşhir olmuştur

AKP-MHP faşizmi, yüzyıllık faşist zihniyet ve siyaseti yeni koşullarda, yeni bir diktatörlük olarak yeniden yapılandırmak istiyor. Fakat bunu başarabilmiş değildir. İçeride ve dışarıda buna karşı çıkan muhalif eden güçler var, çelişki ve çatışması çoktur. Dolayısıyla zayıf bir konumdadır. Böyle bir faşist yapılanmaya karşı mücadele etmek, onu yıkmak için koşullar ve imkanlar her zamankinden daha fazla uygundur. Mevcut haliyle zayıf bir durumu yaşamaktadır. Hep saldırı politikasını izleyerek bu zayıflığını gidermeye çalışmaktadır. Stratejik olarak yaşadığı zayıflığı taktik saldırılarla, ‘en iyi savunma saldırıdır’ yaklaşımıyla gidermek istemektedir. Bu anlamda hiçbir hukuk ve ahlak kuralı dinlemeden topyekün faşist saldırı uyguluyor, katliamlara kadar varan baskı ve terör uygulamasını sürdürüyor. Bu temelde faşist diktatörlüğü yapılandırmak istiyor. Bunu başarabilmesi, yürüttüğü saldırılarla karşıtlarını ezme-

sine ve etkisiz hale getirmesine bağlıdır. Bu anlamda sürekli bir savaş ve mücadele halindedir. Sonucun ne olacağını yaşanan mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlar belirleyecektir. Kendi kaderini böyle bir mücadeleye bağlamış durumdadır.

Bu anlamda dışa dönük son derece saldırganıdır. Dolayısıyla aşırı teşhir olmuş durumdadır. Özellikle Tayyip Erdoğan kişiliği bütün dünyada, bölgede, en fazla teşhir olmuş konumu yaşamaktadır. Artık internet sayfalarında, “Günümüzün diktatörü kimdir?” sorusuna cevap olarak Tayyip Erdoğan konmuş durumdadır. Sözüne güvenilmez, ne yapacağı belli olmaz, son derece pragmatist, çıkarıcı bir kişilik olarak tanınıyor. Bu anlamda çok fazla teşhir oldu, zayıf konuma düştü. AKP yönetiminde geçmişte var olan Tayyip Erdoğan’a güven konumu tümünden ortadan kalkmış durumdadır. Bu anlamda da en fazla zayıf ve teşhir olma sürecini yaşıyor. Bunu yetkileri elinde merkezileştirerek gidermek istedi. Bunun için cumhurbaşkanıdır, başbakandır, parti başkanıdır. Bütün başkanlıkları eline geçirdi, öylece elinde tutuyor, bireysel diktatörlüğe dönüştü.

Faşizme karşı topyekün direniş

Peki, böyle bir faşizmi yıkacak mücadele nasıl olmalıdır? Faşizm, ‘topyekün bir saldırıdır’ dedik. O halde anti-faşist direniş de topyekün olmak durumundadır. Topyekün olmak, her bakımdan topyekünlüğü ifade ediyor. Öyle bazı bakımlardan değil, bir de bunu yeni-

den tanımlamamız yerindedir. Önümüzdeki süreçte faşizme karşı mücadeleyi topyekûn anti-faşist, demokratik mücadele olarak öngörmemiz gereklidir. Başka türlü yaklaşmak kesinlikle doğru değildir. O halde topyekûnlük nedir? Faşizmi topyekûn hedeflemelidir. Zihniyet, siyaset, askeri, ekonomik olarak faşizmin tüm güçlerini hedeflemelidir. Sadece askeri güçleri hedefleyen bir mücadele ile sonuç alınamaz. Sadece propaganda yapılarak, faşizm teşhir edilerek faşizmden kurtulunamaz. İdeolojik, siyasi, askeri, kültürel, ekonomik, örgütsel tüm varlığını yıkmak üzere hedeflemek lazım. Faşizmin tüm gücünü hedef haline getirmek gerekiyor.

İkincisi; faşizmden zarar gören herkesi mücadeleye sevk etmek lazım. Sadece devrimcilerin mücadelesi ile olmaz, sa-

dece gerillanın mücadelesi ile olmaz, sadece demokratik siyasi güçlerin mücadelesi ile de olmaz. Tüm toplumsal kesimleri işçileri, memurları, emekçileri, öğrencileri, gençliğin tümünü, kadınları, her düzeyde kadın örgütlerini, orta kesimi kısacası faşizmden zarar gören herkesi faşist diktatörlüğe karşı mücadeleye seferber etmek gerekiyor. Bunu böylece bilinçlendirmek lazım, seferber etmek gereklidir. Bu anlamda tüm toplum kesimlerinden faşizme karşı ne yapılabiliriyorsa yapmasını istemek lazım.

Bir de anti-faşist bir demokratik blok oluşturmak gereklidir. Bir alternatif de ortaya koymak lazım. Sadece faşizmi yıkalım, gerisi ne olur belli olmaz biçiminde değildir. Faşizmi yıktığımızda yerine koyacağımız alternatif belli olmalıdır. Faşizme karşı mücadeleye çağırduğumuz

insanlar, onu yıkınca nasıl bir yönetimle karşı karşıya geleceklerini görmeli ve bilmeliler. Kendi temsililerini o yönetimde görebilmeliler. Ancak o zaman sahip çıkarlar, daha aktif, etkin mücadele ederler. Yoksa alternatif sunmadan, sadece 'faşizmi yıkalım' demek yetmez. Yerine demokratik sistemi kurmak önemlidir. Bu anlamda topyekûn anti-faşist direnişi geliştirmek büyük önem taşıyor. Topyekûn anti-faşist direnişi, bir demokratik cephe alternatifine dayandırmak gerekiyor.

Faşizmi yıkmak için tüm mücadeleler değerlidir. Faşizme karşı söylenecek bir söz, atılacak bir slogan, yapılacak bir yürüyüş değerlidir. Ama faşizmi yıkmada öncü düzeyinde mücadeleler de vardır. Bu anlamda devrimci direniş, kesinlikle esas ve öncüdür. ●●●

Faşizme karşı söylenecek bir söz, atılacak bir slogan, yapılacak bir yürüyüş değerlidir.

Fürchte uns Europa!

Kurdistan zu Lieben bedeutet die Kolonialisierung nicht zu akzeptieren

Ist es möglich, sich nach einem Ort zu sehnen? Einen Ort zu lieben, ohne ihn wirklich zu kennen? Ich bin eine Kurdin die im Herzen Europas, zwischen zwei Welten geboren wurde. Dieses Gefühl, dass etwas in meinem Leben fehlt, war fester Bestandteil meines Lebens. Es war kein Gefühl, was für mein Umfeld nachvollziehbar war. In meinem Herzen trug ich stets die Liebe zu meiner verlorenen Heimat. Kurdistan. An verschiedenen Orten versuchte ich mich vergebens zu finden. Wenn ich versuchte mich in klassische Rollen oder in andere Kulturen reinzuzwängen, platzte die Naht. Ich war anders. Ich passte nicht rein. Wie sehr ich in den Flüssen Europas versuchte mich zu finden, so sehr verlor ich mich. In mir herrschte eine tiefe Unruhe. Schwarze Stürme stürzten sich auf meine Vernunft. Ich sank im tiefen Ozean des Kapitalismus, konnte nicht mehr atmen, mich nicht mehr erkennen. Um mich selbst zu finden, suchte ich mich in der Vergangenheit, in der Geschichte. Mitten in den stürmischen Wellen ankerte ich auf einer Insel. Ich fand mich selbst auf dem heiligen Boden meiner Heimat wider. Langsam lernte ich zu verstehen, wonach ich suchte und wonach ich mich sehnte. Ich war Teil ei-

ner großen Geschichte, welche man versuchte auszulöschen. Ich empfand unglaubliche Liebe. Kein Buch konnte meine Sehnsucht stillen. Ich hörte kurdische Musik und weinte. Wie war dies möglich? Wie konnte ein Ort, ein Land alle Poren und Zellen meines Herzens bewegen? Wie konnte ich mich zu einer Geschichte zugehörig fühlen ohne sie gelebt zu haben oder etwas beigetragen zu haben? Es fühlte sich an, als ob ich jeden Moment, jeden Augenblick der Geschichte meiner Heimat miterlebt hatte. Ich war die Stimme meiner Großmutter, die sich gegen den Staat in Qoçgirî auflehnte. Ich war die Schwester meiner Mutter, die sich in Amed für den Weg in die Berge entschied. Ich war die kleine Şilan die durch Bombenregen in Efrîn für immer unter der roten Erde meiner Heimat schlief.

Wir brauchen eine klare Definition von Welatparêzî

Die wichtigste Eigenschaft eines Revolutionärs ist, die bedingungslose Liebe zur Heimat und zur Revolution. Diese Liebe und der Hass gegenüber dem Feind sind die treibende Kräfte jeder Veränderung. Ist es möglich Liebe zu einem Ort zu empfinden, der tausende Kilometer von einem selbst entfernt ist?

Gerade in Europa verlieren immer mehr Kurdinnen und Kurden die Liebe zur Heimat und somit ein Stück ihrer Geschichte. Für kolonialisierte Völker ist die Verbundenheit zu ihrer Heimat ein Kampf um ihre Existenz. Es ist eine verbotene Liebe. Denn diese Liebe löst Wut aus, führt zu dem Drang revolutionär zu handeln. Deshalb ist für die Kolonialherren der Verrat und die Loslösung von dieser Liebe der wichtigste Schritt zur Zerstörung einer Identität. Der Kapitalismus funktioniert nur mit schwachen und zerstörten Individuen, welche ihre eigene Identitätssuche aufgeben und sich im Netz des Systems verfangen. Deshalb ist für Europa die Assimilation unter dem Deckmantel der Integration von größter Bedeutung. Wenn Menschen aufgrund der ungerechten Lebensbedingungen oder Krieg flüchten, zwingt der Staat sie sich ins System zu integrieren und somit zu neuen Menschen zu werden. Sie sollen das neue, fremde Land und die neue Identität lieben. Sie sollen ihre Geschichte vergessen und ihrer Heimat nicht nur physisch, sondern auch psychisch verlassen. Je weniger Menschen ihre eigene Heimat lieben, desto bessere Ausbeutungschancen hat der Staat. Jede weitere Generation die in Europa aufwächst, wird stärker manipu-

liert und bearbeitet. Deshalb brauchen wir eine klare Definition von Welatparezî.

Es ist nicht ausreichend ein Bild Kurdistans auf dem iPhone als Hintergrundbild zu haben. Wir müssen uns die Liebe, die man versucht aus unseren Köpfen und Herzen zu vertreiben, von neuem erkämpfen! Wir müssen uns trauen zu hinterfragen, was wir bisher glaubten und für wichtig hielten. Wer bin ich eigentlich? Auch wenn wir Kurdistan niemals gesehen haben, gibt es eine tiefe Verbundenheit, die keine Wissenschaft erklären kann. Wir sind ein Teil einer Geschichte die durch biologische DNA Stränge auf unserer Haut und unser Gesicht übertragen wird. Deshalb ist es ganz egal, wo wir uns auf der Welt befinden. Die Geschichte, die Heimat und die Verbundenheit wird in unserer Existenz lebhaft. Wir spiegeln die Geschichte Kurdistans in unseren Augen wider. Unser Herz schlägt schneller bei kurdischer Musik, auch wenn wir unsere Muttersprache niemals gesprochen haben. Unsere Schultern bewegen sich zu den Def û Zirnê Rhythmen automatisch. Es ist eine jahrtausend alte Kultur, die durch unsere Venen fließt. Je mehr wir versuchen unsere eigene Geschichte zu verleugnen, umso größer wird der Widerspruch in unserer Person. Es ist eine Geschichte, eine Kultur, die durch uns Leben findet. Es ist die Wahrheit Mesopotamiens und die Wahrheit der Menschheitsgeschichte.

Doch leben wir in der Realität Kurdistans? Oder akzeptieren

wir das Leben im Kapitalismus?

Akzeptanz bedeutet Verlust

Die Kolonialisierung unserer Kultur, unserer Geschichte und unserer Heimat beginnt mit der Akzeptanz des Individuums. Wenn wir anfangen zu akzeptieren, dass unsere Kultur, Geschichte und Heimat von Fremden besetzt ist, dann verlieren wir uns. Ein Mensch der seine Geschichte verliert, kann niemals frei sein, niemals wahre Liebe verspüren und Liebe weitergeben.

Beugst du dich und akzeptierst die Unterordnung, wirst du dich von der Heimat lösen. Die Unterordnung zu akzeptieren, führt dich zum Stockholm-Syndrom: Statt gegen den Feind, der versucht deine Ethnie zu vernichten, aufzubegehren, fängst du an, ihn zu imitieren und ihm recht zu geben. Wir fangen an die Länder, welche für das Leid verantwortlich sind zu akzeptieren, lieben und sie zu rechtfertigen. Somit verlieren wir Tag für Tag unsere Liebe zu unserer Heimat und damit unsere Identität.

Denken wie der Staat

Wenn ihr jetzt denkt, dass ihr mit ein wenig Bildung von irgendeiner Universität in Europa Möglichkeiten für die Errichtung eines Kurdistans bekommt, muss ich euch enttäuschen. Im Kapitalismus gibt es keinen Platz für revolutionäres Leben und Gedanken. Nach solch einer Bildungsodyssee fangen wir an zu denken wie der Staat und zu argumen-

tieren wie der Staat. Wir bemerken die Einflüsse und die psychologische Kriegsführung der Nationalstaaten nicht auf unsere eigene Persönlichkeit. Wir versuchen unsere Kultur, Herkunft, Geschichte von unserer Person zu distanzieren und werten sie als weniger wertvoll ein. Wir denken wie Deutsche, wir reden wie Deutsche, wir handeln wie Deutsche und wir leben wie Deutsche. Nur können wir nicht fühlen wie Deutsche. Denn fremde Gefühle sind nicht leicht zu vereinbaren mit einer Identität, die eigentlich eine Synthese aus tausenden von Jahren von Geschichte ist. Die Liebe, die wir im Herzen tragen, spiegelt unsere Identität wider.

Lasst uns doch den Widerspruch in unserem Leben näher begreifen: Wir leben in Deutschland. Deutschland ist der treueste Kriegspartner der Türkei. Deutschland willigt alle Kriegsinvasionen der Türkei und seine neoosmanischen Träume und verbietet den Freiheitskampf der KurdInnen in jeglichen Formen, unterstützt die Türkei bei ihrem Massaker gegen unser Dasein und gibt grünes Licht für alle Kriegsverbrechen. Können wir dann behaupten, dass Deutschland uns weniger hasst als die Türkei? Müssen wir nicht anfangen, Deutschland und seine Einflüsse aus unseren Köpfen zu bekämpfen? Müssen wir nicht unsere Liebe und Verbundenheit zu unserer Heimat hinterfragen? Müssen wir uns nicht auf die Suche nach unserer wahren Liebe begeben? Die Dengbêjs¹ unserer Großeltern

¹ Dengbêj: Traditioneller kurdischer Gesang, dessen Inhalt vorwiegend gesellschaftliche Probleme sind

Gula Xemgîn

Neben Liebe und Loyalität ist Welatparêzî auch Wut und Rache. Rache für all die Ungerechtigkeit, das Leid, die große Wut und die endlose Loyalität zur Heimat bis zur Befreiung.

und die Schreie aus den Munden der Berge bis nach Serêkaniyê fühlen? Sollten wir nicht anfangen unsere Gefühle zu leben und die Tiefen unserer Gedanken zu verstehen? Sollten wir nicht anfangen dieses System zu hassen? Dafür, was es aus uns macht? Welatparêzî ist eine tiefe Einheit zwischen Geschichte, Ort, Zeit, Gesellschaft und Individuum.

Welatparêzî ist Rache

Neben Liebe und Loyalität ist Welatparêzî auch Wut und Rache. Rache für all die Ungerechtigkeit, das Leid, die große Wut und die endlose Loyalität zur Heimat bis zur Befreiung.

Die Suche nach meiner Wirk-

lichkeit brachte mich zurück zu meinen Wurzeln nach Kurdistan. Ich fand mich in der Geschichte und im Widerstand. Die Freiheit der kurdischen Jugendlichen in Europa kann nur durch die Befreiung Kurdistans erlangt werden. Denn für eine individuelle Befreiung ist die gesellschaftliche Freiheit der eigenen Identität eine Notwendigkeit. Deshalb ist es in erster Linie die Pflicht der jungen Frauen und Männer, die Jugend in Europa aus ihrem Assimilationsalptraum zu wecken und sie mit ihrer Realität zu konfrontieren. Kurdistan zu lieben bedeutet, Kurdistan zu leben und ein Teil der Geschichte Kurdistans zu werden. Es bedeutet die Kolonialisierung nicht zu ak-

zeptieren und gegen sie anzukämpfen. Es bedeutet die Kultur und die künstlich geschaffene Identität Europas abzulehnen und die eigene zu erkämpfen. Seite an Seite für die Befreiung Kurdistans zu kämpfen. Die Heimat zu verteidigen. Die Ketten Europas zu zersprengen und eine neue Wirklichkeit zu erschaffen. Eine Kämpferin für die Freiheit zu werden. Die Kolonialisierung der kurdischen Jugend durch den direkten Handel zu entgegnen.

Fürchte uns Europa!

Wir sind die Rache von tausenden von Jahren und ihr habt uns geboren!

●●●

Sosyalist gençliğin kabul ve red ölçüleri

Gençlik denildiğinde akla; atılğan, çevik, yaptığıнын sorumluluğunu alan, hesapsız, sorgulayan ve her an her durumda hazır olan bir yapı gelir. Bu nedenden dolayı geçmişten günümüze gençliğe sayısız, çeşitli roller biçilmiştir. Gençlik, edindiği ya da amaçladığı bu roller çerçevesinde dönemsel çıkışlar yapmıştır. Dönemsel çıkışlar temelinde bu rolüne denk pratikleri gerçekleştirerek öncülük misyonunu yerine getirmiştir. Bu çıkışlarda, devrimsel gelişmelerin öncülüğünü yaparak hem yaratılan sistemin zihinsel gelişimine öncülük yapmış hem yaratılan sistemin siyasetinde gençliğin ruhunu hakim kılmış hem de toplumun yürütücü gücü olmuştur.

Sosyalizm karakteri gereği

toplumdur. Toplumun ana gövdesini gençlik oluşturur. Toplumsallığını güçlü kılan bir gençlik, potansiyel olarak sosyalizmi bağrında taşır. Sosyalizm, insanlığın toplumsal gelişiminin bir diyalektiği olduğuna göre, gelişimin temel dinamiği de gençliktir.

Denilebilir ki gençlik gelecek ideallerinin toplamıdır. Umutlarını canlı tuttukça, sürekli leştiirdikçe ve gerçeğe kavuştu-racak bir güce dönüştürdükçe geleceği o andan itibaren zih-ninde ve hareketlerinde yarat-mış olur. Sosyalizm yaşanacak olan değil, an be an yaşanandır. Gelecek ideallerini şimdiden kendinde yaratan, karakteristik bir özellik haline getiren, top-lumcu, komünal yaşam anlayı-şını, düşüncesini kendine esas alan bir gençlik, sosyalisttir.

**Gençlik,
Eski İle Yeninin
Savaş Alanıdır**

Gençlik, henüz köleci toplumun ve despotik devletin hakimiyetini kabul etmemiştir. İkisinde dışında alternatif yaşam yaratmanın potansiyelini taşır. Arayışları vardır. Bir arayış içinde olan gençliğin bağrında eski toplum çözülüşü yaşarken yeni toplum ise yaratılmayı beklemektedir. Gençlik tek başına bir sınıfa bağlı değildir. Bir çok sınıftan oluşur ve herhangi bir sisteme henüz entegre olmamıştır. Ancak tüm sınıfların etkisini de bağrında taşır. Toplumsal yaşama katılımı, alışkanlıkları, ruhi şekilenişi ve buna bağlı olarak zihinsel şekillenmesi bir sınıf karakteri olarak belirginleşir. Bu belir-

genleşen özellikler temelinde ya egemen sistemin lehine gençlik özelliklerinin tamamen tüketildiği, arayışların sonuçsuz kaldığı ideallerin bitirildiği bir sınıflaşma ya da tersi olarak; gençlik özelliklerini kendi karakterinin temelinde oturtan, arayışlarını düşünsel, ideolojik bir formasyonla sistematik kılan bir sınıflaşma da olabilir.

Gençlik, eski ile yeninin savış alanıdır. Egemen sistem, eskiyi olduğu gibi gençliğe kabul ettiremeyeceğinin bilincindedir. Gelişme karşısında

duramayacağını bilir. Eski olan, gelişim dinamiklerinin etkisi ile çözülürken, sistem bu çözülüşü kendi insiyatifine alarak yönlendirmek ister. Bir yandan arayışlarını kanalize edeceği suni yaşam alanları yaratırken diğer yandan da gençliğin dinamiklerini olabildiğince parçalamaya çalışır. Bu durum toplumsal çürümenin gençlikte derinleşmesidir. Gençliği bu pozisyondan çıkarıp sistemin elinden almak, sadece sistem karşısında duracak militanlar yaratma değil, aynı zamanda toplumsallığın devamı açısından da vazgeçilmezdir. Unutulmamalıdır ki gençlik, yeni olana en açık kesimdir. Ancak yeni ile tanışma olmazsa sistemde erimeyi yaşar. Emperyalist sistemin en büyük çabası da budur. Gençliği sistem içerisinde eritmek, toplumsal değerleri tüketmek ve bunun üzerinden varlığını sürdürmektir. O yüzden de kapitalist-emperyalist sistem varlığın sürdürebilmek için gençliği sistematik olarak

anti-toplumcu politikaların bombardımanına maruz bırakmaktadır.

1800-1900'lı Yıllarda Gençlik

Emperyalist sisteme karşı mücadelede gençlik etkin rol oynamıştır. Buna verilebilecek en iyi örnek 1800 ile 1900'lü yıllardır. Bu tarihler arasında Avrupa'da gelişen hareketlerin tamamında gençlik etkin rol oynamıştır. Denilebilir ki gençliğin bu hareketliliği Avrupa'nın kaderini değiştirmiştir.

Bugün ise gençlik hareketi dünya çapında etkisini gösterecek merkezini ararken, emperyalizm de gençliğin devrimci etkisini kırarak, toplumsal değerleri yok edecek politikalarda derinleşmenin yollarını aramaktadır. Bunun içinde sistem kendi içerisinde gençliği hapsedebileceği dar yaşam sınırları içerisine çekmeye çalışmaktadır. Sistemin bu dar yaşam alanına takılıp kalan gençlere verilen şans ise, her alanda birbiriyle yarışmaktır. Hayatta, işte, okulda ya da yaşamın her alanında birbiriyle yarışan gençler, daha hiç bir şey anlamadan yaşamın sonuna gelmektedir.

Emperyalist kültür; feodal, dinsel, ailesel bağların, yerel kültürlerin benzeşmesi temelinde çözülüşü ile birlikte, toplumda yaşanan boşluğu dolduran güç olmuştur. Derin toplumsal bağların çözülüşü ile birlikte yeniyi yaratmanın objektif koşul-

ları oluşmasına rağmen bunun yerine bireysel güdüler hakim hale gelmiştir. Enerjisi farklı alanlarda tüketilmiştir. Sistem gençliği daraltırken, onun bireyciliğini, başı-boşluğunu ve güdülerini kışkırtan bir konumda olmuştur.

Üniversiteler bireyci kurtuluş ve rahat yaşam özlemlerine bir fırsat sunarken, geleceğe du Devlet sistemi, gençliğin özgür

teri, ortaya çıkan hareketlere yansımıştır. İnanç ve kararlılıkta zayıf, politik gerçekliklerden uzak, abartılı yaklaşımlar erken hayal kırıklıklarını da beraberinde getirmiştir. Tüm bu yaşananların kaynağında biraz da Reel Sosyalizmin çözülüşü ile dünya çapında gelişen alternatiflere güvensizleşme vardır. Bu kendine güvensizleşmeyi de doğurmuştur. Sol da güçlü bir

parçalayacak bir dinamizmin sahibi olabilir. Büyük yaratma iddiasının özündeki inanç ve kararlılık ise tüm doğmaları parçalayabilecek güçtedir. Haklılığını örgütü ve eylemi ile yaşama yansıtıkça kendi özünü tüm sistemlere nüfuz ettirebilir. Günümüzde bunu en rahat Ortadoğu'da gerçekleştirebilir. Çünkü Ortadoğu bugün kendi devrimini arıyor ve yeni,

Devlet sistemi, gençliğin özgür gelişme dinamiklerini büyük oranda tahrip etmiş, bastırmış ancak, gençlik özelliklerini ve potansiyelini tam olarak bitirememiş, buna gücü yetmemiştir.

gelişme dinamiklerini büyük oranda tahrip etmiş, bastırmış ancak, gençlik özelliklerini ve potansiyelini tam olarak bitirememiş, buna gücü yetmemiştir yulan korku ve elindekini kaybetme kaygısı sonucu korkunç bir ilgisizlik gençlikte egemen karakter haline getirilmiştir. Geçmişten bihaber, tarihsel bilinci tahrip edilmiş, köksüzleştirilmiş bir gençlik, iradesini sisteme teslim etmiş, kendini tamamen bağımlı kılmıştır. Sonuçta baskı altına alınan, pasifize edilen ve nefessiz bırakılan bir gençlik şekillenmiştir. Şu bir gerçektir ki; korkuya teslim olan toplumlar, aklını ve vicdanını çalıştıramaz ve akıl ile vicdan çalışmazsa toplumsal yaşam sürdürülemez. Bu durum karşısında dönemsel çıkışlar olsa da ne istediğini bilememenin sonucu olarak gençliğin soluğu çabuk kesilmiş ve ciddi bir gelişim sağlanamamıştır. Gençliğin bu dönemsel karek-

alternatif olamamış, değişimi görmezden gelerek dogmatizme saplanmış ciddi bir umut ve güven yaratamamıştır. Yaşam tarzında elit kalmış, adeta halk adına konuşan küçük burjuvalar olmanın ötesine geçememiştir.

Büyük Yaratmanın Özünde İnanç ve Kararlılık Vardır

Devlet sistemi, gençliğin özgür gelişme dinamiklerini büyük oranda tahrip etmiş, bastırmış ancak, gençlik özelliklerini ve potansiyelini tam olarak bitirememiş, buna gücü yetmemiştir. Belki her sistem kendi karakterini gençliğe hakim kılabilir ama bu dönemsel olmanın ötesine gidemez. Gençlik, her zaman için kendi güvenliğini kazandıracak gücün arayışı içindedir. Bu güvenle, kendi gücü ve iradesi ile buluştuğu, uygarlık tarihi boyunca kendisine çizilen tüm sınırları

demokratik bir uygarlık Ortadoğu merkezli gelişiyor.

Gençliğin Rolünü Oynayacağı İlgi Alanları, Kurumları Oluşturulmalı

Yapılan bu tespitler, belli özgünlükleri içerse de Kürdistan ve özellikle Avrupa gençliğinde de yansımalarını bulmuştur. Mevcut durumda Avrupa'daki devlet sistemlerin de ağır bir bunalım sürecindedir. Şovenist, muhafazakar, hatta faşist politikalar devreye girmiştir. Şovenizmin kışkırtılması ve empoze edilmesi ile gençliğin tüm enerjisi tüketilmeye çalışılmıştır. Günümüzdeki bir çok toplumsal sorun, başta iklim değişikliği, ekolojik sorunlar, yaşanan savaşlar, politik oluşumlar Avrupa'da da gençlikte farklı arayışları beraberinde getirmektedir. Bunun yanı sıra Özgürlük Mücadelemiz açısından

yaşanan stratejik değişikliğin Avrupa'da siyasal ve toplumsal alana yansımaları, bu potansiyelin doğru temelde şekillendirilebileceği bir zemini de yaratmıştır. Burada devrimci eğilim, devreye girip çeşitli ilgi alanları yaratarak gençliği örgütleyebilirse, Kürdistan gençliği sistemin demokratikleşmesinde önemli bir dinamik haline gelebilir. Tabii bu konuda oligarşi de boş durmamaktadır. Yaşanan değişimi görmekte ve bunu kendi inisiyatifine almak istemektedir. Devrimci güçler tarafından yapılması gerekenler devlet eliyle yürütülmekte, yeni ilgi alanları oluşturarak gençlik bu alanlara çekilmektedir. Unutmamak gerekir ki, kim toplumsal projelerini oluşturup bunu pratikleştirirse, mevcut potansiyel o temelde şekillenecektir. Kaba siyasal söylemler ve klasik ajitatif yaklaşımlarla gençlik toplumsal rolünü oynar bir konuma getirilemez. Bunun için gençliğin rolünü oynayacağı ilgi alanları, kurumları oluşturularak, iradesini açığa çıkarması sağlanmalıdır.

Mücadele demek; kendini üretken bir konuma getirip, inisiyatif alıp, gençliği örgütlemek ve harekete geçirmek demektir. Bu görev Avrupa'da yaşayan Kürdistan gençliğinin önünde durmaktadır. Kürdistan gençliği yaşanan savaş yılları boyunca politikleşme sürecini yaşamış, oligarşik sistem gerçekliğini tüm çıplaklığı ile görmüştür. Önemli bir mücadele mirasına ve aktif bir potansiyele sahiptir. Kürdistan gençliği yaratılan ulusal bilinç düzeyiy-

Önderliğin çağdaşları olma rolü Kürt gençliğine biçilmiştir.

le bağlantılı olarak her alanda örgütlenmelerin sahibidir. Öte yandan toprağından ve kültürel yapılanmasından hızlı bir kopuş, oligarşinin topyekûn imha temelindeki amansız yönelimleri bilinç ve örgütlenmelerin taşırılmasını bir çok kesimde yarım bırakmıştır. Bu anlamda geri toplumsal özelliklerin izleri tam aşılammış, önemli bir niceliksel gelişmeyle siyasete katılım sağlanmış ancak, niteliksel bir düzey yakalanamamıştır.

Avrupa Gençliğinin Öncülük Sorunu Vardır

Kürt gençliği yaşadığı savrulmalara rağmen önemli gelişme imkanlarına sahiptir. Özgün örgütlenmelerini, sunulan imkanlar ve mücadele mirasını doğru değerlendirme temelinde geliştirebilir. Öte yandan Kürt gençliği, Avrupa gençliğinin örgütlenmesinde öncülük misyonuna sahiptir. Çünkü Avru-

pa'daki gençliğinin öncülük sorunu vardır. Kürt gençliği ortak sorunları eylemiyle sahiplendikçe çözümde de ortaklaşma yaşanabilir. Bunu yaparken Önderliğin ortaya koyduğu Demokratik Uygarlık Manifestosu'nu temel perspektif olarak algılayıp, zihniyet devrimini gerçekleştirebilir. Dönemin görevlerine cevap olma bu bakış açısını kazanmakla mümkündür. Önderliğin çağdaşları olma rolü Kürt gençliğine biçilmiştir. Yeni uygarlığa duyulan inanç en büyük moral kaynağı haline getirilirse kendini öncü topluma taşırayabilir ve onu değiştirebilecek bir güce dönüştürülebilir.

Kürt gençliği bulunduğu toplumsal yapıdan kopuk ele alınmaz. Kürt toplumunda sınırlı bir kapitalist gelişmeyle birlikte kısmi bir sınıflaşma olsa da, keskin ayrılıklardan bahsetmek zordur. Ayrışma daha çok eski feodal toplumun yansımaları temelindedir.

Sınıf karakteri ve kişilik yapılanması ya oligarşik sistemin inkar, imha politikası temelinde ya da mücadelenin yarattığı bilinç temelinde şekillenmektedir. Gençliğin uğradığı sınıfsal etkilenme de bu temelde olmaktadır. Ya inkar imha siyasetini aşamayarak tamamen düzen içileşmeyi yaşamakta ya da mücadele ekseninde Kürt sosyalitesinin bir parçasını oluşturmaktadır. Kürdistan gençliğinin yaşam koşullarını ve sosyal alandaki konumlarını irdelemek ve mevcut durumu ile birlikte nasıl ele alınması gerektiğini vurgulamak önemlidir. Bu yüzden gençlik olarak devlet sistemine "NEHÊLE" diyoruz. ●●●

KASIM VE EKİM AYININ EN ÇARPICI GERİLLA EYLEMLERİ

Gerillalar Serhed Eyaleti'nde devam etmekte olan Devrimci Zafer Hamlesi kapsamında Agrî'nin Bazîd (Doğubeyazıt) ilçesine bağlı Şilê karakolu yakınlarında bulunan tepedeki işgalci TC ordusunun bir birliğini 9 Kasım günü sabotaj taktığı ile hedeflemiştir. Bu eylemde 10 asker öldürülmüş, 10 asker de yaralanmıştır.

HPG savaşçıları Şehit Bager ve Şehit Ronya Devrimci Hamlesi kapsamında 29 Ekim günü Medya Savunma Alanları'ndan Xakurkê bölgesinde işgalci TC ordusuna yönelik eylemler düzenlendi. Üç koldan gerçekleşen eylemde 15 asker öldürüldü.

HPG 20 Ekim günü Şehit Medya Mawa ve Şehit Rizgar Gever İntikam Hamlesi kapsamında Dêrik'e bağlı Erbetê ve Simak köyleri arasında devriye gezen kirpi tipi zırhlı bir aracı hedeflemiştir. Zırhlı araç tümünden imha edilmiştir. Gerçekleştirilen eylem ve yaşanan çatışmalarda toplam 14 özel hareketçi öldürülmüştür.

Gerillalar, Cenga Heftanin Devrimci Hamlesi kapsamında devrimci bir operasyon gerçekleştirdi. 25 Ekim tarihinde 8 koldan gerçekleşen Operasyonda 7 düşman mevzisi, 3 barınak tümünden imha edildi, en az 30 asker öldürüldü.

Kasım ve Ekim ayından seçtiğimiz gençlik eylemleri

Giessen'de genç kadın öncülüğünde Nehêle eylemi

Frankfurt'ta gençlik öncülüğünde Nehêle eylemi

Darmstadt'ta genç kadın öncülüğünde Nehêle eylemi

İsviçre'de Cumhuriyet bayramı kutlama gecesine yönelik eylem

Marsilya'da Onur Direnişine dikkat çekmek için gemide sivil itaatsizlik eylemi

Paris'de üniversitede sivil itaatsizlik eylemi

Gotinên pêşîyan – Kurdische Sprichwörter

Dîsa dem hatiye ku em binêrin: ka pêşîyên me çi gotin, çi şîretên wan hebûn. Vê hejmarê kovara xwe em ê bi teybetî guh bidin gotina wan li ser “dijmin”. Ka em binêrin gelo em dikarin çi ji wan gotinan fêr bibin!

Wieder ist die Zeit gekommen uns anzuschauen, was unsere Vorfahren für Weisheiten für uns geborgen haben. In dieser Ausgabe werden wir konkret ihre Worte über “den Feind” durchleuchten. Mal schauen was wir von ihnen lernen können!

Dijmin-Der Feind

Dijminên bav û kalan nabin dostê lawan.

Die Feinde der Väter und Großväter werden nicht zu Freunden der Söhne.

Die feudale Stammbaum- und Familienstruktur hatte immer festen Bestandteil in der kurdischen Gesellschaft. Das spiegelt sich auch in heutigen Traditionen wieder. Beispielsweise gibt es teilweise noch immer Stämme, die sich vor langer Zeit verfeindet hatten und diese Feindschaft bis heute weiterführen.

Hezar dost hindik in, dijminek pir e.

Tausende Freunde sind wenig, ein Feind ist schon zu viel.

Dijminê bîaqil ji dostê bêaqil çêtir e.

Ein kluger Feind ist besser als ein dummer Freund.

Bila mirov kuştîyê şêra be, ne girtîyê roviya be.

Es ist besser von Löwen getötet zu werden, als Gefangener von Füchsen zu sein.

Bîçe mêvaniya dijmin lê çeka xwe li mal ji bîr neke.

Gehe deinen Feind besuchen, doch vergiss' deine Waffe nicht Zuhause.

In der Geschichte der KurdInnen wird man oft auf eine Dialektik zwischen Heldentum und Verrat stoßen. Daraus hat sich auch eine klare Definition des Feindes kristallisiert. Dementsprechend gibt es auch Warnungen, die von Generation zu Generation weitergegeben wurden, um sich vor Feinden zu schützen. Denn oft waren die Menschen, die man als Feinde und Verräter betitelte, nicht weit von einem selbst entfernt. Diese Sprichwörter zeigen, dass man in der Gesellschaft stets ein Bewusstsein für Feinde lebendig halten wollte, um sich und die Gesellschaft schützen zu können.

Mebî dijminê xeraban, bibî dijminê xerabiyê.

Seid keine Feinde von bösen Menschen, seid Feinde der Bosheit.

AGIRÎ

AGIRÎ nerededir?

Tarih

Ararat (Agirî/Ağrı) şehrin adı eteklerinde kurulduğu Ararat dağından gelmektedir. İlk ve en eski adı olan Ararat'ın Nuh Tufanı efsanesinden geldiği söylenir. Kurdistan halkı arasında bu şehrin adı Glidax olarak da bilinir. Bir Kuzey Kurdistan şehri olan Agirî, Serhed eyaletine bağlıdır. Doğusunda Doğu Kurdistan ve Ermenistan ile sınır, batısında Erzîrom, güneyinde Mûş-Wan, kuzeyinde ise Qers ve İdir bulunmaktadır. Agirî'ye bağlı 7 ilçe ve 562 köy vardır. Toplamda nüfusu yarım milyonun üzerindedir (560.000). Şehrin yüzde doksanı Kürtlerden oluşmaktadır ve şehirde Kürtçe'nin Kurmancî lehçesi konuşulur. Geriye kalan yüzde onluk kesim ise Azeri, Türkmen ve Ermeniler'den oluşmaktadır. İnanç olarak burada yaşayan Kürtlerin büyük çoğunluğu Sünnî Müslüman'dır. Agirî şehri ekonomik olarak tarım ve hayvancılığın merkezidir. Ayrıca şehirden geçen tarihî İpek Yolu'nun, şehrin ticaret ve turizmde ciddi etkileri vardır. Coğrafi şartlar bakımından şehrin topraklarının içinde bulunduğu alanın yüzde kırkbeşini yüksek ve engebeli dağlar oluşturmaktadır. Her ne kadar uzun süren kış şartları yaşamı zorlasa da yüksek yaylaları ve çok yağış alması, hayvancılık alanında şehri önemli bir merkez haline getirmiştir. Agirî, Kurdistan'ın en yüksek dağı olan ve kutsal kitaplarda da adı geçen Ararat'a ev sahipliği yapmaktadır. Yanı sıra yine yüksek dağlarla çevrili olan şehrin diğer bazı dağlarının isimleri şöyledir: Güneyinde Tendürek, batısında Köseadağ-Aladağ, doğusunda Ararat ve Kuzeyinde Hama-Çemçe dağları ile çevrilidir. Dağları kadar yaylaları, ovaları ve akarsuları ile de bilinen bir şehir olan Agirî'de, Kurdistan'ın en yüksek göllerinden biri olan Balık Gölü (2.240 m) ve Sinek Yaylası şehrin bilinen yerlerindendir. Ayrıca Murat Nehri kıyısında yüzlerce kişilik köy ve yerleşim yeri bulunmaktadır. Ekonomide, tarımda ve hayvancılıkta ciddi bir etkisi vardır. Coğrafi şartlarının bu kadar hayvancılığa elverişli olması sebebiyle şehir bugün bölgenin en büyük canlı hayvan borsasına sahiptir.

Agirî tarihinin yazılı tarih öncesine dayandığı belirtilir. Ancak yeterli buluntu mevcut değildir. Bunun nedeni ise Asya'dan Anadolu'ya doğru göç ve akınların Agirî'yi ön Asya'daki ilk konaklama bölgesi olarak kullanmalarıdır. Milattan önce 1340-1200 yıllarında Agirî'ye ilk yerleşen topluluk Huriler olarak bilinir. Huriler, Hititlerin bu bölgedeki etkinliğinin bitmesinin ardından ortaya çıkan krallıklardan biridir. Urartu Krallığı'nın bölgede egemenliği ise M.Ö 1200'lerden sonra başlar. İbranice'de Urartu adı Ararat diye geçer. Urartuların bölgede egemen olduğu dönemde Asurlar da bölgede etkinliği önemli düzeyde olan bir güç konumundaydı. Urartular ve Asurlar arasında çok kez savaş oldu ve bu savaşların merkezi Agirî ve çevresiydi. Asurların ciddi anlamda saldırıları ve Urartuların zayıflaması ile egemenlik Asurlara geçti. Asurların egemenliği ise M.Ö 612 yılında Medler'den aldığı büyük yenilgiyle sonlandı. Bölgede en çok kültürel izler bırakan halk Urartulardır. Dinsel, yazınsal ve yerleşimsel alanlarda etki bırakmışlardır. Agirî'nin tarihinde Ermenilerin de yeri büyüktür. Urartuların bölgedeki egemenliği son bulunca yerine Ermeniler M.Ö 600 - M.S 600 yılına kadar Agirî'nin egemen gücü olarak yaşadılar. Daha sonra M.S 636 yılında Araplar bu bölgeyi istila ettiler. 11. yüzyılda ise Selçuklu boyları, Kürtlerin de desteği ile Bizanslıları 1071'de yendiler. Malazgirt'ten açılan kapı ile Anadolu'yu işgale başladılar. Agirî ve çevresi ilk işgal edilen yer oluyor. Bir dönem Moğol istilasına olsa da 93 harbi olarak bilinen (1877-1878) Osmanlı-Rus savaşına kadar Selçuklu Boyları ve ardından Osmanlı işgalinde kaldı. Bu savaşta Rusların eline geçen Agirî, İngiltere'nin etkisi olan bir antlaşma ile tekrar Osmanlı işgaline bırakıldı. Birinci Dünya Savaşı'nda Agirî tekrar Rus işgali altında kaldı. Ekim Devrimi'nin patlak vermesi ile Ruslar bölgeyi boşalttı ve şehir yeniden Osmanlı denetimine geçti. Osmanlı'nın yıkılıp yerine Türkiye Devleti'nin kurulması ile yine değişen bir şey olmadı ve Türkiye ile İran arasındaki sınır

çizilerek Agirî, Doğu Kurdistan'dan kopartıldı. Egemen ve işgalci güçlerin çizmiş olduğu bu sınırlar halen günümüze kadar devam etmektedir. 5 Temmuz ile 11 Ağustos 1930 yılında Zeylan Aşireti öncülüğünde Türk işgaline karşı ayaklanma başlatıldı. Bu ayaklanma Kurdistan tarihine Agirî İsyanı olarak geçti. Türk ordusu isyanı kanlı bir şekilde de olsa bastırdı. O günün gazetelelerine manşet atılarak, "Hayali Kurdistan burada medfundur" yani yatıyor başlıkları atılarak bir daha hiçbir Kürt'ün Kürtlüğünü bile söyleme cesaretinin gösterilmemesini hedeflediler. Ta ki Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yeniden örgütlenene kadar kısmen de olsa bu bölgede barsanlı oldular.

Agirî ve Kurdistan Özgürlük mücadelemiz

Agirî'nin halk kurtuluş mücadelesinde önemli bir yeri vardır. PKK mücadelesinden önce Kuzey Kurdistan'da geliştirilmiş olan en örgütlü direniş burada olmuştur. Hiçbir dönem sömürgecilğe teslim olmayan Agirî, 1925'de Şeyh Said ayaklanması bastırıldıktan sonra hedef haline gelmiştir. 1927'de Mecburi İskan (göçertme) Yasası uygulandı ve bölgede etkin yüzlerce aile mecburi iskana mahkum edildi. Türk ordusunun baskı ve provakasyonları ile 1928'de fiili savaş başladı. Ayaklanma Mûş, Zilan ve Qers'ın bazı bölgelerini de kapsadı. Türk ordusu, donanımsız ve örgütlenmesi zayıf, dar bir alana sıkıştırılmış Agirî direnişçilerinin üstüne 60 bin kişilik bir güç ile gitti. Savaş uçakları Kürt köylerini bombaladı. Yazılı bazı kaynaklara göre 5000'den fazla (kadın, yaşlı ve çocuk) insan hunharca katledildi. Yüzlerce Kürt köyünü haritadan silindi ve binlerce aile de sürgün edildi. Türk ordusu küçük Agirî dağı bölgesini İran'a vererek direnişçileri arkadan kuşattı. Barbar

Türk ordusu Biroyê Heskê Têlî ve Îhsan Nuri'yi, hain ve işbirlikçilerin eliyle yakalayıp katletti. Ancak, Türk devleti Agirî'de direniş potansiyelini ve halkın özgürlüğe olan bağlılıklarını hiçbir zaman bitiremedi.

Kürtlük adına herşeyin yok edildiği bir dönemde, Apocu hareket 1970'lere geldiğinde ilk mücadele adımlarını attı. Feodal yapının kısmen gerilediği ve şehirleşmenin geliştiği alanlarda aydın-gençlik kesimi içinde ulusal kurtuluşçu bilinçlenme hızla gelişti. 1977 sonlarına geldiğinde Agirî şehir merkezi, Giyadîn, Bazîd ve Avkevîr olmak üzere bölgenin bütün yerleşim merkezlerinde devrimci gençlik grupları kurulmuştu. 1977 yılının baharında 'Kürdistan Seferi' kapsamında Rêber APO'nun da katıldığı geniş bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıya çok sayıda devrimci genç katılırken çalışmalarda bu temelde kitlesel bir açılım sağlandı. 1977 yazında binlerce yurtsever bir gösteri düzenleyerek daha doğuş halinde olan PKK'nin kitlesel gücünü ve bölgenin devrimci-yurtsever potansiyelinin ne kadar güçlü olduğunu ortaya koydu.

Agirî bölgesinde düşman; faşist çeteler, kompolar ve Kürt ilkel milliyetçi grupların engellemeleriyle ulusal kurtuluş örgütlemesinin gelişimini durdurmak istedi. Bu dönemde bir faşist liderin cezalandırılmasından sonra bir grup devrimci genç tutuklandı. Bu tutuklanmalar ulusal kurtuluş mücadelesi mensuplarının ilk tutuklanmasıydı. Bunda amatörlik ve düşmanın ajan faaliyetleri ciddi rol oynadı. O dönem devreye sokulan Pilot Necati ve Abdurrahman gibi ajanlarla devrimci hareket etki altına alınmak

istendi. Ülke genelinde bu tür provakasyonların büyük bir

kısmı engellense de Agirî özelinde bu yapılamadı ve bundan dolayı buradaki örgütlenme zayıf kaldı. Bu dönemde 12 Eylül faşist darbesi ile birçok devrimci, yurtsever tutuklanarak zindanlara atıldı. PKK'nin yeniden toparlanmasından sonra 1983'de bölgeye müdahale edildi. Aralarında PKK kadroları Vesim Aras ve Ahmet Kesip'in de olduğu silahlı bir grup öncü genç Agirî'de hazırlık çalışmaları yürüttü. Kısa sürede Bazîd ve diğer alanlarda toparlanma sağlandı. Alanda çok sayıda genç Özgürlük mücadelesine katıldı.

Agirî bölgesindeki asıl gelişme ise 15 Ağustos 1984'teki Devrimci Atılım ile oldu. 5-20 Ağustos 1985 tarihlerindeki büyük direnişte şehit düşen Özgürlük Mücadelesi kahramanlarımızdan Mehmet Ertürk, Fuat Aslan ve Feyad Alkan öncülüğünde Agirî direnişi, çağdaş anlamında bir daha durmamacasına başlatıldı. PKK 3. Kongresi ile Ararat Bölgesi, Qers da dahil edilerek Serhed Eyaleti adını aldı. Parti Merkez Komite Üyesi Ahmet Kesip komutasındaki gerilla birimleri düşmana darbe üstüne darbe vurdu ve mücadeleyi kitleleşletirdi. Kitleleşleşen mücadele ile beraber gerilla-halk birlikteliği, Serhed'ı Özgürlük Mücadelesinin güçlü bir kalesi haline getirdi. 15 Ağustos 1990 tarihinde Giyadîn'de yaşanan bir çatışmada ARGK savaşçılarından Nurettin Turan (Doktor Agit) şehit düştü. Yaşanan bu şehadetten sonra ERNK'nin çağrısı ile Bazîd ve Giyadîn'de esnaflar kepenk indirdi. Bazîd'de Şehit Doktor Agit için yapılan yürüyüşe katılan 10 binden fazla yurtseverin attığı sloganlar ile Agirî düşmana Özgürlük mücadelesinde güçlü bir mesaj verdi.

Şehitler

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde yarattığı sanat anlayışı ve ortaya koyduğu devrimci duruşu ile büyük iz bırakan Şehit Hozan Serhed (Süleyman Alpdoğan) 24 Temmuz 1970'de Agirî'nin Zêtkâ ilçesinde dünyaya geldi. Bölgede dengbêjlik kültürünün çok gelişmiş olması, Hozan Serhed'in da küçük yaşta sanatla tanışmasına neden oldu ve 9 yaşında saz çalmaya başladı. 1991'de İzmir Üniversitesi'nde okurken evlendiği Yıldız Alpdoğan ile yönünü Kürdistan'ın özgür dağlarına çevirir. Müziğe yetkinliği ile bilinen Hozan Serhed, Avrupa'ya kültür-sanat faaliyetleri için Hünerkom'a gönderildi. 4 yıl burada kaldıktan

sonra ülkeye geri döndü. Hozan Serhed, 22 Temmuz 1999'da bir klip çekimi için arkadaşlarıyla birlikte gittiği Bêşebap'ta Türk ordusunun pusu su sonucu şehit düştü. Geride bıraktığı onlarca eserde Serhed bölgesinin dengbêjlik kültürü ile çağdaş müziği devrimci bir disiplinle birleştiren Hozan Serhed, Özgürlük Mücadelesinde yeni bir sanat anlayışı yarattı.

Özgürlük Mücadelesinin bir diğer ölümsüz olan Ararat'ın isyan kızı Sema Yüce, 1971 yılında Agirî'nin Dutax ilçesinde dünyaya geldi. Kürdistan coğrafyasında var olan şeyhlik kurumunun hakim olduğu geniş bir ailede doğdu. Genç yaşlarda Özgürlük mücadelesine katılan Yüce; insani ve sosyal yeteneğini seferber ederek sürecin ve dönemin ihtiyaçları üzerinde yoğunlaşarak her şeyi anlamaya çalıştı. "Kürt kadını kimdir?" ve "Kadının konumu, rolü nedir?" gibi sorular üzerinde özel olarak duran Yüce, bu konuda kendini yetkinleştirmeye çalıştı. Bir ihbar sonucu gözaltına alındığında, üzerinde birkaç ders notundan başka bir şey bulunmayan Yüce, uzun bir sorgulama sonucu ağır bir ceza aldı. 22 yıl ceza verilerek cezaevine gönderildi. Cezaevinde kalışının 6. yılında, 21 Mart 1998 günü bedenini ateşe verdi. 17 Haziran 1998'e kadar yoğun bakımda kaldıktan sonra şehit düşen Sema Yüce, yüreği ve bedeni ile ateşten bir köprü oldu. Şehadetinden geriye bıraktığı iradeleşmiş kadın kimliği, O'nu kadın özgürlük mücadelesinin sembol isimlerinden biri haline getirdi. Eylemini gerçekleştirmeden önce kaleme aldığı mektubunda, "Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın iyi bir öğrencisi olabilmek, Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Kadınlar, küllen Kürt ateşinin kıvılcımlarıdır" diye yazıyordu.

Ve yakın tarihimizin bize gösterdiği nokta şuydu. Birkaç yıl önce, 1926'da başlayan Agirî İsyanı'nın yildönümünde özgürlük mücadelesinin neferleri halk ile bütünleşti. Büyük bir katliam ile isyan bastırıldığında, bir anıt mezar yapılp üzerine, "Hayali Kürdistan burada gömülüdür" yazılarak gazetelere servis edilmişti. Bugün bu alanda bulunan Kürt Özgürlük Mücadelesi'nin gerillaları aynı yerde bir anıt mezar dikerek üzerine, "Hayali sömürgecilik burada gömülüdür" diye yazdı. Rêber APO, Serhed Eyaleti için şu sözleri ifade etmişti. "İsimsiz kahramanların irade tarihidir". Tüm devrim şehitlerini anıyor, anıları önünde saygıyla eğliyoruz. ●●●

Şehit Hozan Serhed

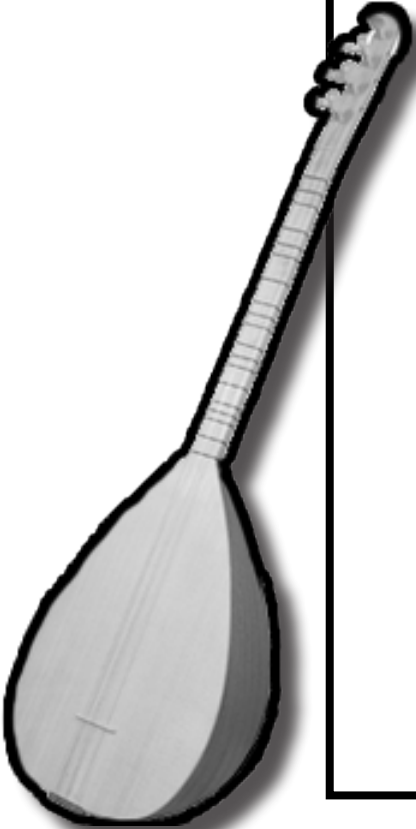
Ağrı'nın İsyan Kızı

Kor ateşten gelin diye
Sardı bütün bedenini
Gözler şafak el tetikte
Etti intikam yemini

Hey Ağrı'nın isyan kızı
Hey özgürlüğün yıldızı
Ararat'ın isyan kızı
Hey özgürlüğün yıldızı
Hey dağların fırtınası
Sema barış tanrıçası

Tarih şahit Sema yoldaş
Ölüm utandı kendinden
Eli kanlı Rom celladı
Ürktü o genç bedeninden

Hey Ağrı'nın isyan kızı
Hey özgürlüğün yıldızı
Ararat'ın isyan kızı
Hey özgürlüğün yıldızı
Hey dağların fırtınası
Sema barış tanrıçası

Şehit Sema Yüce

Patika

Es gibt viele Wege
Es gibt gerade
Kurvige
Gepflasterte
Steinige
Es gibt Kurze und Lange,
es gibt Einfache,
und es gibt Schmerzhaftes.
Es gibt deinen Weg und meinen Weg,
es gibt aber auch unseren Weg
Es gibt den wackeligen Weg,
den Unsicheren,
und es gibt den Lernweg
Es gibt den Abweg,
Den Notweg,
und auch den Ausweg.

Es gibt einen grünen Weg,
einen Hügeligen,
einen Weg geküsst von der Sonne
Patika - ein Pfad
Ein Weg der Freiheit

Doch welcher Weg ist dein Weg?

Begriffe richtig definieren: Kavramları doğru tanımlamak:

WELATPARÊZÎ¹ UND NATIONALISMUS

Eines der wichtigsten Merkmale der PKK, die in den 1970er Jahren mit Rêber APO das erste Mal auf der Bühne der Geschichte auftrat, ist die Tatsache, dass es sich um eine nationale Befreiungsbewegung handelt. Bis zu diesen Jahren war das Gefühl des nationalen Bewusstseins, oder der Zugehörigkeit zur nationalen Identität in Kurdistan von einer schrecklichen Selbstverleugnungspsychologie geprägt. Rêber APO hat aus einer Bevölkerung, die sich vor ihrer eigenen Existenz fürchtete, eine revolutionäre Volksbewegung in Kurdistan ins Leben gerufen, die eine Vorreiterin und die Hoffnung für ein freies Leben ist. Im heutigen revolutionären Volkskrieg gegen Besatzung und Kolonialismus in Kurdistan wird das kurdische Nationalbewusstsein eher auf der Grundlage von Welatparêzî als von Nationalismus geformt. Was ist Nationalismus und Welatparêzî und was ist der Unterschied zwischen ihnen?

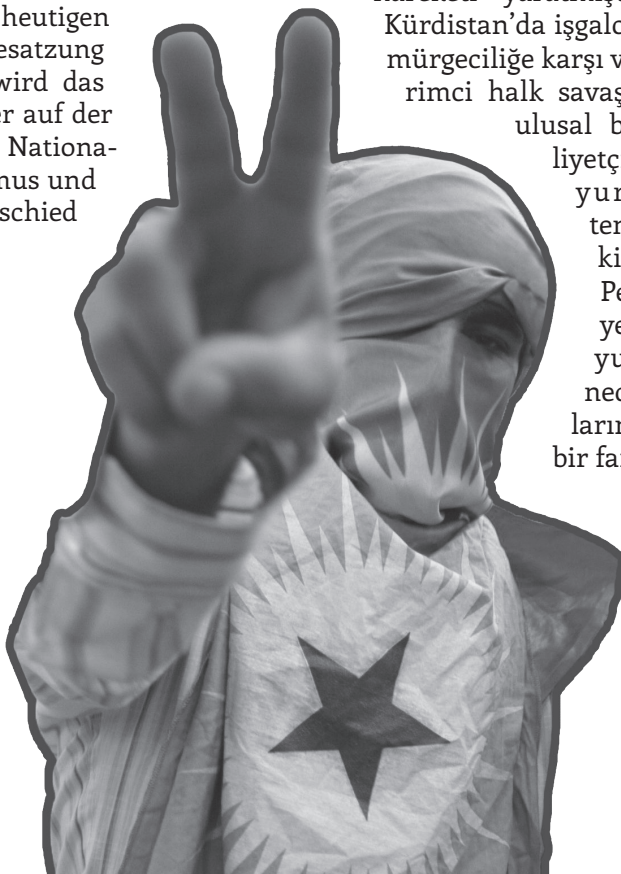
¹ **Welatparêzî:** Im Deutschen gibt es keine passende Übersetzung für Yurtseverlik. Eine mögliche Übersetzung wäre Patriotismus. Als Zeitschrift für kurdische und internationalistische Jugendliche haben wir uns dafür entschieden den kurdischen Begriff Welatparêzî statt Patriotismus zu verwenden, da Patriotismus wortwörtlich Liebe zum Vaterland bedeutet. Dahingegen bedeutet der türkische Begriff übersetzt Liebe zur Heimat. Der kurdische Begriff Welatparêzî (*Welat*: Heimat; *Parêzî* kommt von *Parastin* und bedeutet Verteidigung) ist frei von patriarchalen Bedeutungen. Zudem ist Welatparêzî auch der Begriff, der tatsächlich im vorliegenden Text aufgegriffen wird.

YURTSEVERLİK VE MİLLİYETÇİLİK

Rêber APO'yla 1970'li yıllarda tarih sahnesine ilk adımı atan PKK'nin en önemli özelliklerinden biri de bir Ulusal Kurtuluş Hareketi olmasıdır. Bu yıllara kadar Kürdistan'da ulusal bilinç veya ulusal kimliğe aidiyet duygusu dehşet verici düzeyde bir kendini inkar psikolojisiyle şekillenmişti. Rêber APO, Kürdistan'da kendi varlığından korkan ve kaçan bir halk gerçekliğinden, bugün tüm dünyada halkların özgür yaşam mücadelesine umut olan ve

öncülük eden devrimci bir halk hareketi yaratmıştır. Bugün Kürdistan'da işgalcılığa ve sömürgeciliğe karşı verilen devrimci halk savaşında, Kürt

ulusal bilinci milliyetçilik yerine yurtseverlik temelinde şekillenmiştir. Peki milliyetçilik ve yurtseverlik nedir ve aralarında nasıl bir fark var?

Welatparêzî: Jede Ethnie sollte das
Recht haben frei zu leben.

Nationalismus

Der Nationalismus, wie er heute bekannt ist, begann mit der englischen Revolution im 17. Jahrhundert und den amerikanischen und französischen Revolutionen im 18. Jahrhundert. Es war eine Phase, in der die Wirtschaft immer wichtiger wurde, die ökonomische Macht zur Politischen wurde und in der die Monarchie zerfiel und der Nationalstaat errichtet wurde. Der Nationalismus war eine der wichtigsten ideologischen Waffen großer Kapitalgruppen, die die politische Macht fast vollständig ergriffen hatten, um die breiteren Massen bei der Bildung der Nationalstaaten durch Zerstörung der Königreiche, Sultane und Zaren zu mobilisieren. Auf Grundlage dessen kam Nationalismus in einer Phase des Definierens des Nationalstaates in Führung der Bourgeoisieherrschaft auf. Somit entwickelte jeder Nationalstaat seinen eigenen Nationalismus. Der britische Nationalstaat schuf den britischen Nationalismus, der französische Nationalstaat den französischen Nationalismus, der türkische Nationalstaat den türkischen Nationalismus.

Nationalismus bedeutet nur die Interessen einer Nationalität zu verteidigen. Wir definieren den Nationalismus als einen ideologischen Begriff, der durch die Entwicklung der kapitalistischen Moderne entstanden ist. Daher wird der Nationalismus als ein Mittel des Patriarchats, dem Grundbaustein der kapitalistischen Moderne, zusammen mit dem Nationalstaat als Legitimierung des Industrialismus und des maximalen Profits benutzt.

Zahlreiche Massaker und Völkermorde wurden im Namen dieser Ideologie in den letzten zwei Jahrhunderten begangen, weil der Nationalismus eine verleugnende Ideologie ist, die andere Nationen ausschließt. Zum Beispiel wurden aufgrund des türkischen Nationalismus, der sich bei der Entstehung des türkischen Staates entwickelte,

Nationalismus: Sei stolz darauf,
nicht so zu sein wie andere

Milliyetçilik

Günümüzde bilinen haliyle milliyetçilik 17. yüzyılda İngiliz Devrimi ve 18. yüzyılda Amerikan ve Fransız devrimleriyle beraber ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu dönem, sermayenin giderek ağırlık kazanan ekonomik gücünün politik bir güce dönüştüğü ve monarşilerin yıkılıp ulus-devletlerin kurulduğu bir dönemdir. Politik gücü neredeyse tamamen ele geçiren büyük sermaye gruplarının eski sistemi, yani krallıkları, sultanlıkları, çarlıkları yıkarak ulus-devletleri oluşturma sürecinde, daha geniş kitleleri harekete geçirmek için kullandığı en önemli ideolojik silahlardan birisi de milliyetçilik olmuştur. Bu temelde milliyetçilik, burjuvazi öncülüğünde inşa edilen ulus-devletlerin, üzerinde hükmettiği ulus tanımlama sürecinde ortaya çıkmıştır. Böylece her ulus-devlet kendi milliyetçiliğini geliştirmiştir; İngiliz ulus-devleti İngiliz milliyetçiliğini, Fransız ulus-devleti Fransız milliyetçiliğini, Türk ulus-devleti Türk milliyetçiliğini yaratmıştır.

Milliyetçilik, yani kelime anlamıyla sadece bir milliyetin (ulusun) çıkarlarını savunma, kapitalist modernitenin bugünkü şeklini alırken ortaya çıkan ideolojik bir kavramdır. Dolayısıyla milliyetçilik, kapitalist modernitenin temelini oluşturan erkek egemen zihniyet ile beraber ulus-devlet, endüstriyalizm ve azami kâr hırsını meşrulaştırmada egemenlerin kullandığı ideolojik bir araçtır.

Son iki yüzyıldır bu ideoloji adına sayısız katliam ve soykırım gerçekleştirilmiştir, çünkü milliyetçilik farklı ulusları kapsayıcı değil dışlayıcı, hatta yok sayan bir ideolojidir. Örneğin, Türk devletinin kuruluş süreciyle birlikte gelişen Türk milliyetçiliği eliyle Kürtler, Ermeniler, Süryaniler gibi birçok ulusa mensup halklar soykırımdan geçirilmiş, bu

Völker vieler Nationen wie KurdInnen, ArmenierInnen und AssyrierInnen dem Völkermord ausgesetzt. Auf Grundlage der Völkermorde wurde eine türkische Identität geschaffen.

Welatparêzî: Geschichte richtig verstehen und sich dementsprechend verhalten.

Welatparêzî

In seiner historischen Entwicklung hat sich der Nationalismus als die Idee einer Nation vermarktet, die sich verteidigt und ihre Existenz anerkennt. Diese Ideologie, die den Staat glorifiziert, benutzen die Herrscher für ihre eigenen Klasseninteressen. Und diese Ideologie bringt den Völkern der Welt nichts als große Verluste. Im I. und II. Weltkrieg wurden Millionen Menschen in Kriege geschickt, die selbst dann keinen Gewinn bringen würden, wenn sie unter dem Namen des Nationalismus Siege erzielt hätten. Es ist nicht erforderlich, nationalistisch zu sein, seine nationalen Interessen darin zu sehen, die nationalen Interessen anderer Völker zu unterdrücken, um eine Bevölkerung zu verteidigen. Das sich in Kurdistan entwickelnde Nationalbewusstsein lehnt den Nationalismus ab. Dieses Nationalbewusstsein, welches auf Welatparêzî fundiert, fordert in der eigenen Heimat leben zu können und das eigene Schicksal zu bestimmen. Das Welatparêzî-bewusstsein fordert dies nicht nur für die in Kurdistan lebenden Menschen, sondern für alle Menschen auf der ganzen Welt.

Rêber APO definierte die PKK als "welatparêz Bewegung". In Kurdistan lehnt sich der Freiheitskampf nicht an Nationalismus, sondern auf Welatparêzî an. Auf Grundlage dessen hat sich die Bewegung vergrößert und widmet sich den Menschen auf der ganzen Welt. Der sich auf Welatparêzî stützende Freiheitskampf vertraut auf die Kraft der Bevölkerung, ist universell und umfangreich. ●●●

temelde bir Türk kimliği yaratılmıştır.

Nationalismus: Geschichte zu eigenem Gunste neu erfinden.

Yurtseverlik

Tarihsel gelişimi içerisinde milliyetçilik, bir ulusun kendisini savunma ve varlığını kabul ettirme fikri olarak kendisini pazarlamıştır. Fakat, egemenlerin kendi dar sınıf çıkarları için devleti kutsamada kullandığı bu ideolojinin dünya halklarına kazandırdığı hiçbir şey olmamakla birlikte, kaybettirdiği çok fazla şey olmuştur. I. ve II. Dünya Savaşları'nda on milyonlarca insan, kazanılsa dahi kendileri için hiçbir kazanım getirmeyecek savaşlara milliyetçilik adı altında gönderilmiş ve birbirlerine kırdırılmıştır. Bir halkı savunmak demek asla milliyetçiliğe teslim olmayı, kendi ulusal çıkarlarını diğer halkların ulusal çıkarlarının yok edilmesinde görmeyi gerektirmez. Kürdistan'da oluşan ulusal bilinç milliyetçiliği reddeden, yaşadığı topraklarda varlığını sürdürme, yani kendi kaderini tayin etme hakkıyla tanımlayan ve bunu hem Kürdistan'da yaşayan halklar hem de tüm dünya halkları için talep eden yurtseverlik bilincidir.

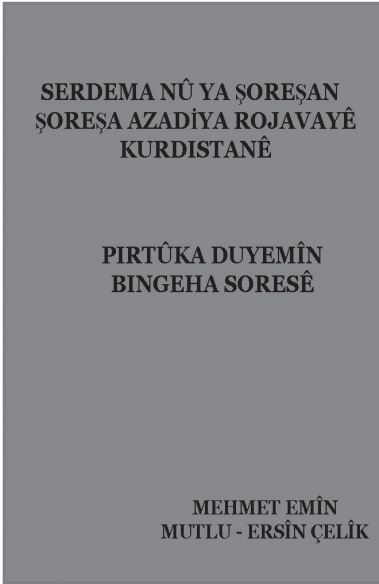
Rêber APO, PKK'yi bir "yurtseverlik hareketi" olarak tanımlamıştır. Kürdistan'da özgürlük mücadelesi milliyetçilik değil, yurtseverlik temelinde büyümüş ve tüm dünya halklarına mal olmuştur. Yurtseverlik temelinde verilen özgürlük mücadelesi halkın özgücüne dayanır, evrenselliği ve kapsayıcılığı esas alır. ●●●

PIRTÛKÊN KU EM PÊŞNIYAR DIKIN

BOOK RECOMMENDATIONS - BUCHEMPFEHLUNGEN - PRÉSENTATION DU LIVRE

SERDEMA NÛ YA ŞOREŞAN ŞOREŞA
AZADIYA ROJAVAYÊ KURDISTANÊ

Nivîskar: M. E. Mutlu & E. Çelik
Weşanxanê: Mezopotamien
Dema çapê: 2018

"Me di cîlda dawî ya pirtûkên xwe de jî xwest Kobanê, Efrîn û Helebê bigirin dest. Her çiqasî li ber şert û mercên şer, me nikaribe em biçin Helebê jî, kesên dizanin ji me re gotin, "dîtin û fêmkirina Efrîn û Kobanê, têrê neke jî tê wateya dîtina Helebê jî." Bi rastî jî, her çiqasî her cihêkî şoreşê em pir tesîr kiribin jî, tesîra Kobanê û Efrînê pir cuda bû. Mirov dikşîne nava xwe; her axaftin, sûred, nêzikbûn, kar ji me re pir xwezayî hat. Em herdu jî, fersendê careke din çûyînê digerin. Jixwe Helebê jî di dilê me wê her hesretek be..."

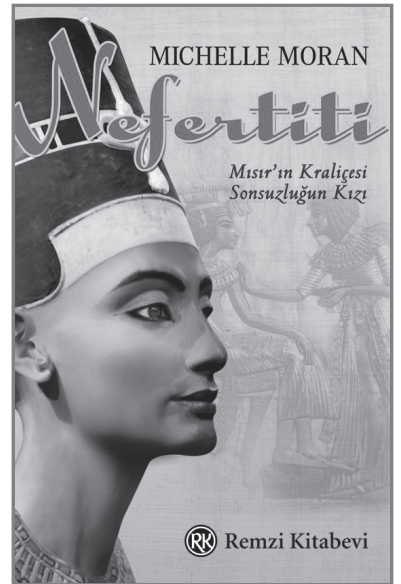
SOZIALISMUS UND DIE FRAU

Autor: August Bebel
Verlag: Dietz
Veröffentlichung: 1994

Das Buch ist nicht nur als Beitrag zur Frauenemanzipation wichtig, sondern vor allem als eine der wenigen Schriften der Sozialdemokratie im 19. Jahrhundert, in der konkret die sozialistischen Vorstellungen von der Zukunftsgesellschaft umrissen werden. Bebel nennt in einem Vorwort als Zielsetzung dieser Schrift »Bekämpfung der Vorurteile, die der vollen Gleichberechtigung der Frau entgegenstehen, sowie die Propaganda für die sozialistischen Ideen, deren Verwirklichung allein der Frau ihre soziale Befreiung verbürgen«.

NEFERTİTİ

Yazar: Michelle Moran
Yayınevi: Remzi Kitabevi
Basım tarihi: 2008

Hırslı, etkileyici ve güzel Nefertiti'nin kaderi, dengesiz ve genç bir firavun olan Amenhotep'le evlenmekle değişti. Ancak Firavundan bir oğlu olmadığı sürece, halkın sevgisi de yeterli gelmeyecekti. Nefertiti'nin kız kardeşi Mutnojet ise asla ablasının güç tutkusunu paylaşmadı. En büyük umudu kalbini çalan Genaral'le hayatını birleştirebilmektir. Michelle Moran, eski Mısır'daki yaşamı tüm canlılığıyla günümüze taşıyor. Hızlı temposu ve gerçeklere dayalı yapısıyla tarihin etkileyici bir döneminde yaşamış iki unutulmaz kadının çarpıcı öyküsünü anlatıyor.